

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ,

ημερών μὲν ἐν δώδεκα βιβλίοις, ἀρχὴν δὲ ὑπὲρ ἱακώβου τε ἀδελφοῦ τε, πρώτου ἱεράρχου τῶν ἱεροσολύμων
ὡς τὸ παρόντος ἔτος,

ἐρέχουσα τὰς τε θείας σιωλεύσας τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ τὰς αὐτὰς πᾶσαν πλὴν ὁ κυρίην σωμαθρο-
νίας ἐπιφανείας σωόδους, ὁρθοδόξους τε καὶ κακοδόξους, οἰκουμενικὰς τε καὶ Τοπικὰς, καὶ τῶν δόγμα
τῆς καθολικῆς τῆς χριστιανικῆς καὶ ὑπερολικῆς ἐκκλησίας,

ἢ ἢ ἡμετέρας καὶ μνήμη κατὰ τάξιν πάντων τῶν δούσεως καὶ ἀνατολῆς ὑπερολικῶν, καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν,
καὶ τῶν πόντων Πατριαρχῶν σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτῶν, καὶ ὡς ἔλαχον Διοικήσεων καὶ πρεσβείων, καὶ
τοῦτων ἄλλων πατέρων, Ἀρχιεπισκόπων τε καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν, Αἰρεσιάρχων τε πάντων, καὶ πασῶν Αἰρέσεων,
καὶ τῆς καθαιρέσεως αὐτῶν,

Ἐθνῶν τε καὶ Ἀρχηγῶν τινων χειρῶν, καὶ οὐκ ἐκκλησιαστικῶν ἔθνων, ἐφ' ὧν τε ἔθνων καὶ πολέμων, πό-
λεων τε ἀλώσεων καὶ ἱεροσολύμων, καὶ πολλαῖς ἀναρέσεως ἑθνητῶν, ἀποικίας τε καὶ ἐξωρίας αὐτῶν,
ἀπαριθμήσεως τε πάντων τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν κατὰ παντὶ τῶν Αἰρέσεων ἀγωνισαμένων,

Σχισμάτων τε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Παπῶν Ῥώμης, καὶ καθαιρέσεως τῆς μοναρχίας αὐτῶν καὶ ἀναμαρτυρίας
ἀπὸ πολλῶν ἀντιρρήτων ἀποδείξεων,

Περὶ τε τῶν ἱερῶν λεγομένων πολέμων, συμφορῶν καὶ πολιορκιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Ἀσφόρων ἔθνων
καὶ αἰχμαλωσίας αὐτῆς ὑπὸ τε Λατίνων, καὶ ἑτα Ὀθωμανῶν, καὶ ἀπαριθμήσεως μετὰ πλὴν ἁλώσει αὐτῆς
τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας,

Ἐπισκελῶν τε καὶ ζημιῶν ὑπὸ Λατίνων καὶ Ἀρμενίων ἐς τὸ ἅγιον τῶν Κυρίων Τάφον, καὶ τὰς ἱερὰς ἐν αὐτῷ Πατριαρχίας,
καὶ ἑτέρων πολλῶν ἀξιωματικῶν ἀποδείξεων,

Συγγραφῆσα μὲν ὧς τὸ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γυνομένη ἀγνωστὰ καὶ ἀοιδίμῃ Πατριαρχῇ τῶν ἱεροσολύμων
κυρίῃ κυρίῃ

ΔΟΣΙΘΕΟΥ,

Κοιμηθεῖσα δὲ, καὶ ἐν τάξει ἀείσῃ τεθεῖσα ὧς τὸ μακαριωτάτῃ Πατριαρχῇ τῶν ἱεροσολύμων
κυρίῃ κυρίῃ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ,

Ὅς καὶ ταῖς ἀσπλάγξις, μᾶλλον δὲ ὅς ἁγίῃ τάφῳ, τῶν πόντων ἁπάντων, τῇ ἐλεημοσίᾳ καὶ ὁρθοδόξῳ χειρῶν ἐτυπώθη,
Ἐν ἔτε τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῆς ὁγδόῃ.

Ἐπὶ τῇ τέλει τῆς ἡγεμονίας τῆς ὡσεβειστάτης καὶ οὐλαμπεστάτης αὐτοκράτειρας κυρίῃ κυρίῃ Ἰωάννης

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΟΕΒΟΔΑ
τῆς Κωνσταντινῆς,

Ἐν Βεκερῆσιν τῇ τῆς Οὐγγροβλαχίας αὐτοκρατορικῇ θρόνῳ,

Ἐπιμελέα καὶ διορθώσα Μητροφάνης ταπεινῆς ἱερομοιᾶς Γεργοῦ τῆς ἐκ Δαρδανίου,

Ἐπιστατῆρος τῇ τυπογραφίᾳ σταῖκα ἱερέως τῆς ἱακωβίτις,

Ἐν ἔτε χιλιοσῶ ἑξακοσῶ δεκάτῳ πέμπτῳ, κατὰ μῆνα Οκτώβριον,

Ἡ δὲ παρ' αὐτῆς τῆς μακαριωτάτης Πατριαρχῆς τῶν ἱεροσολύμων κυρίῃ κυρίῃ Χρυσαῖν διδοῖται
πλὴν βίβλον τοῖς εὐσεβεῖσι δωρεάν.

І С Т О Р І Я

Сирѣчь

ИСТИННОЕ СКАЗАНИЕ ПАТРИАРХОВЪ ІЕРУСАЛИМСКИХЪ

Роздѣлено на двѣнадцать книгъ, начало забирающее ѿ Іакова брата Гѣды воистинноу и перваго Іерусалимскаго Патріарха, еже до сего дня продолжися.

И содержитъ стѣблѣныя стѣхъ Апостоловъ соборныя соединенія и навеленныи преславнѣйшыя рѣшѣнія соборныя правохвалѣнія, и слоу хвалѣнія, многонародныя, и тѣлѣственныя, и всѣхъ преданія соборной Хрѣтовои стѣой Апостолѣскои цѣркви.

Воспоминаетъ починъ всѣхъ западныхъ, и восточныхъ Императоровъ, и творимыи ими дѣла, и пѣтъ Патріарховъ кѣпно содѣламыи имъ сотворенными, и вѣлѣнцѣхъ странахъ властителей Епархію, и ѿпредѣленныя ѿ законенія и мѣли, и множайшихъ и иныхъ ѿцевъ Архіепископовъ, и Архіепископства; всѣхъ первенствующихъ слоу нравныхъ хвалителей соитное соименіе, и шриновѣніе ихъ.

Также въ пѣмѣтъ приводитъ и которые рѣды первоначальници Хрѣанства, и правнствующихъ законовъ Церковныхъ, и навѣтныя нахожденія народовъ, бранн, и плѣченныя грады, и самыи Іерусалимъ: множицею же Іудею заповѣнѣа, преслѣдованія, преселенія, и изгнанія, и всѣхъ стѣхъ ѿцевъ, иже противъ всѣмъ хвалителю словнымъ гажденіамъ, до вѣстѣннѣ, и великодѣшнѣ шѣщиваша.

Тѣже пѣмѣтъ раздоръ стѣкомаго соединенія (еже въ шѣхъ глѣлѣтѣхъ схизма) папѣжамъ римскимъ въ храмѣ вѣжомъ возвѣжденный, тѣврдый шѣвѣтъ противъ доводствующемъ, мнѣтелномъ же пѣвлѣнію самовѣстно державѣа ихъ, и несогрѣшенія.

Сказываетъ розеой, нареченныи стѣи, и слополѣтѣа, и окрѣстнѣа оветомѣа или ополченія Константинополя, иже шрознаго народъ претерпѣ, и не вѣзданнѣа нападѣнѣа на иже, Чѣстїю ѿ Латїновъ, чѣстїю ѿ ѿтомановъ, и ищнтѣа мѣдрѣхъ мѣжѣа, иже повопріѣтїю помѣнѣтаго Града въ восточной Цѣви процвѣтѣоша.

Лѣкѣа и не вѣдѣимыа ѡушнѣренія, и прѣлестныа козѣн, иже Латїни, и Арменѣ стѣомъ Хрѣтовъ Грѣвъ, и посвѣщеннымъ еѣо Патріархомъ содѣлаша; и иные вѣщнѣе бѣщи пѣмѣти достѣйныя ищислѣетъ.

Списана во правдѣ сіа Книга шѣлѣгочѣстнѣ прѣстѣвѣаго, и израдѣнѣаго, и вѣлѣгочѣстнѣаго Іерусалимскаго Патріарха Кѣ Кѣ Догѣа.

Привоправленнаже, и вѣлѣгѣпѣа совершеніе прѣимѣ, шѣвѣлаженнѣаго, и издѣннѣаго того же прѣстола Патріарха гѣ: гѣ: Хрѣсандѣа: еѣшѣже иждѣннѣаго иждѣренія ииложѣнѣмъ, что боѣа стѣаго Грѣвъ, сирѣчь ѣ милостннѣи правѣвѣрныхъ въ свѣтѣ прѣдѣа. лѣта Патріаршѣства, и.

Вѣконѣцъ Гѣдѣствѣа повѣжнѣаго, и прѣвѣсѣчѣаго Гѣдра, гѣ: гѣ: Іѣ: Стефѣа Кантакѣзѣа.

Вѣ вѣкѣрѣшѣахъ, столѣномъ истѣвомъ Градѣ властнѣтелѣа зѣмѣа вѣлѣхнѣхъ. За разѣмѣтрѣнѣахъ ѡуправлѣнѣмъ смирѣннаго Іеромѣнаха Мнѣрофѣа Григѣра ѿ Дѣдѣе.

Лѣта спѣнѣа нѣшѣа лѣтѣ. Мѣа шѣкѣвѣа.

По повѣлѣніюже помѣнѣтаго вѣвѣлаженнѣаго Патріарха гѣ: гѣ: Хрѣсандѣа Книга сіа вѣакомъ правѣславномъ вѣдѣа прѣдѣетѣа.

ѿ Іерѣа стѣойка Іѣкѣвѣа.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

και πασης Παλαιστίνης.

Τοῖς Παναγιωτάτοις καὶ μακαριωτάτοις τέσσαροι μεγίστοις Πατριάρχαις, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, καὶ τοῖς μετέπειτα τῶν Ἱερουσολύμων, Μακαριωτάτοις αὐτοκεφάλοις Ἀρχιεπισκόποις, Παιερωτάτοις Μητροπολίταις, Ἱεροπῶτοις Ἀρχιεπισκόποις, καὶ Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις, ἐν ἀγίῳ Πνύματι ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς τῆς ἡμῶν μετελότητος, καὶ μὴ καὶ πάσι τοῖς ἐκ τῶν Ἱερουσολύμων πατριαρχικῶν παρῶν Βίβλῳ χειριστοῖς ἐκδοδοῖς, καὶ τέκνοις ἡμῶν ἐν ἀγίῳ Πνύματι, τοῖς ὑπὸ τῶν ἀληθῶν, ἀμωμένων, καὶ ἀσπίλων καθολικῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν Ἀστυνόμοις, χρεῖς αὐτῶν πρὸς ἀληθῆ κατὰληψιν τῶν ἐκ τῆς Λειτουργίας.

Οἱ δόκιμοι τῶν ἱατρῶν καὶ ἱππαστῶν ῥε καίνοισι καὶ φανῇ εἰς τὴν αὐτῶν τέχνην αὐτῶν ὑπερβαύμα-
τος, ὅτε καὶ ἀξία τομῆς καὶ καύσεως πᾶσι μετὰ τῆς σίδρα καὶ καυσίματα ἱατρῶν, ἀλλ' ὅτε
μετὰ γλυκὰ βότνια κατὰψύχοντες αὐτὰ, αἰσθαλῶνται τῶν ὑγίαν εἰς τὸν νοσῶντα, μηδὲν τὴν φοβερῶν περ-
σαυμάτων τῆς ἱατρικῆς τέχνης μεταχειρίζονται, ἀλλὰ τὰ πρῶτα καὶ ἀκροῦσιν βότνια, μετὰ τὰ ὅποια τὸ πόνος
καταπραΰνεται, δακρύουσιν ἐλπίδων τε πάθος ῥε ἀρρώστους. ἔτω λοιπὸν ὁ ποδὶν μακαρισμῶν καὶ ἐπαί-
νων ἀξίῳ, ὁ τῶν ὁρῶν δογμάτων τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ὁποσολικῆς Ἐκκλησίας Ἀστυνόμοις ὑπερ-
αυτοῦ καὶ ἀκριβέστατος φύλαξ, ὁ τῶν ἀληθῶν πρὸς ἀντιθέτως ἀντιθέτως, τὴν γὰρ αὐτὴ ἀγῶ-
ν πλεῖν μὴ γαίη, πλεῖν δὲ θάλασσα κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν, ὁ πανδύφηνος αἷρ καὶ τῶν χειρῶν πλεῖν
ματος ἀπερίτρετος εὐλοῖς Δοσιθεὸς μετεχειρίσθη τῆς πνύματικῆς ἱατρικῆς τῶν τέχνων, ἰδὼν γὰρ ὅτι
ἐρωσπύλιν ποδὶν χρεῖς τῶν δυτικῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ ἐκφυλῶν καὶ ἀλλοτρίων δογμάτων, καὶ εἰς ματαίως
ὑπολήψεις καὶ ἀπρεπῆς φαντασίας ἐξ ὑπερφανίας καὶ οἰσέως βεβυθισμῶν καὶ καταπεπρωκῶν, καὶ τῶν
δοσολικῶν καὶ πατρικῶν γραφικῶν τε καὶ ἀγραφῶν ἐκδοσῶν καταπεφρονηκῶν, καὶ μετακρυμνῶν ὑπὸ
τῆς μιᾶς ἀγίας καθολικῆς καὶ ὁποσολικῆς Ἐκκλησίας, ἣ καὶ ποδὶν χρεῖς τῶν ἡνωμένων, καὶ μετὰ βαλκωνίῳ ἀφ'
ᾧ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν χρίσματος ἐπλημελίσαν, ἐκ ἐπεχειρίσθη ἀπὸ τῆς καὶ συκοφαντίας τῆς ἐξω σοφίας καὶ
καταργημάτων, ἀπερ εἰσὶν ἀμφίβοτα περὶ τῶν ἀληθῶν, ἵνα διαμαρῶσθαι τὸ ἀδυνάτους τῆς Ἐκκλησίας
μέρος, καὶ τὸ ἡρώσπύλιν ἱατρούσθαι, καὶ τὸ σωτηριεργῶν δόση, καὶ τὸ κακῶς πάσχει ζωοποίησθαι, διότι
μετὰ τοῖς τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιχειρημάτων ἐσωσίσταται ἡ τῶν χρεῖς Ἐκκλησία, ἀλλ' ἐπιχειρίσθη τὰ ὁπο-
σολικά καὶ πατρικά λόγια, τὰ γλυκύτερα κτεῖς καὶ μέλιτος, ἀρχαῖος ἱστορικῶς ὑπὸ τῆς ἀρχιερα-
τίας τῆς προσηγορίας καὶ δικαῖς Ἀποστόλων ἱακῶν τῶν ἀδελφοῦς, καὶ πρώτης μετὰ τὴν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν καὶ Θεὸν Ἱεράρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ καθέξης ἱστορῶν μέχρι τῶν λοιπῶν Ἀσ-
τόχων τῶν θείων αὐτῶν, καὶ μάλιστα Ἀπὸ τῶν περιεχόμενων τῶν βίβλων αὐτῶν καὶ τῶν ἀρετῶν μετὰ τῶν
οἰουμένων Βίβλων ὑπὸ τῶν πυκνῶν καταδερμῶν Ἀσφιδρῶν, ἱστορικῶν ἀραβικῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ
Ἡράκλειον, καὶ βιβλία καμπάλα, ὅσα περιεπάτησαν, ὅρων, ἀφ' ὧν σωτήριον αὐτῶν τὰ οἰόμενα,
καὶ διηγήσιμος τὰς ὁποσολικὰς συνελούσας μετὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τὰς ποδὶν ὑπὸ τῶν χειροκτόνων Ἐβραίων γυναικῶν ἐπαυσάσας, τὰς τε Ἀσφιδρῶν τῶν αὐτῶν, καὶ
καταλιμπανῶν ἀνισότητος καὶ τῶν τῆς ἀγίας Ἱερουσαλὴμ ἀγίας τόπος, καὶ τῶν ἐκ αἰσθητοῦ ὁρῶν θάσας
Ναῦς, καὶ πάντα τὰ περὶ τὴν κυριακὴν πάθος ἐκδοσῶν σεβασὰ σύμβολα, τὰς τε μερικὰς Σωδὸν τῶν
πατέρων μετὰ τῶν Ἀσφιδρῶν αὐτῶν, καὶ τῶν κατὰ κηρὸς ἐκδοσῶν τε καὶ φέλλας τῆς τῶν χρεῖς ἀγίας Ἐκ-
κλησίας Βασιλείας, τῆς ἱστορίας ἔτι ἀπαύσεως, καὶ ἀφικόμενος μέχρι τῆς βασιλείας τῆς πρώτης τῶν
Χειρῶν Βασιλείας εὐσεβῆς καὶ ἀγίας Κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀγιωτάτης Ἐλένης, καὶ ἐκ-
δοσῶν πλατύτερον χωρὶν εἰς τὰ τῶν πνύματιφόρων πατέρων Θεοπνύσας λόγια καὶ πράξεις, καὶ εἰς τὰς μερικὰς
καὶ οἰκουμενικὰς ἀγίας Σωδὸν καὶ τὰ πρακτικά αὐτῶν, παρ' ὧν πρακτικῶν καὶ αἱ δόσεις ὡς ἐπιτο-
πλεῖον γίνονται, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν λατινοδοσάκων ἐκδοσῶν ὑποδοχῶν τῶν πρακτικῶν
τῶν οἰκουμενικῶν Σωδὸν δέκνυνται ὡς τῇ Βίβλῳ ταύτῃ ἀπάτη καὶ δόλος, καὶ Ἀσφιδρῶν περ-
νόμια τινὰ καὶ πρεσβῆα, πῶς, καὶ Ἀπὸ τῶν ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν Σωδὸν εἰς μερικὰς Ἐκκλη-
σίας, καὶ ἄλλα ποδὶν ἀξία μνήμης καὶ αἰνέσεως τοῖς ποδὶν διεξελθῶν, πλεῖν μίαν σερῶν χρε-
σῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ ὑπὸ Ἀσφιδρῶν πατέρων ἀγίων, καὶ ποδὶν ἀρχαιοτάτων
ἱστορικῶν μέχρι τέλους καὶ ἐπισφραγίσματος πάντος Ἀσφιδρῶν καὶ κεινῆς δόξης τῆς καθολικῆς Ἐκ-
κλησίας, καὶ σωτήριον ἀντιθέτως μετὰ ἐγγράφων μαρτυριῶν ἐκπαύτων τῶν λαλῶντων καὶ πραχ-
τόρων καὶ ἱστορητόρων κατὰ κηρὸς καὶ τόπος περὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἐκδοσῶν ποδὶν Ἀρχόντος
ἐκ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκ τῶν ῥώμης Ἐπισκοπῶν δηλαδὴ, διότι ἀπαξάπαντα τὰ γυνόμενα
εἰς τῶν τῶν χρεῖς ἀγίας Ἐκκλησίας, ἔσαν ἡνωμένων καὶ μετὰ τῆς δυτικῆς, ποδὶν καὶ Ἀσφιδρῶν κόποις, καὶ
μάλιστα

μαλίστα πολλοίς καὶ ὁδοποροῦν, ὡς ἐδωθήθη, καὶ ὡς καὶ ἔκαστος ἐκάλεσεν συναθροίσας, καὶ δὴ καὶ ὡς μὴ ἐχθρῶς
 πῆλυν καὶ κατέληψιν ἱκανῶς τῆς λατινίδος φωνῆς, μετὰ πολλῶν δυσκολιῶν καὶ θάπαιων, κατὰ διαφόρους
 καιροὺς, διὰ πολλῶν ἐρμηνειῶν, ὑπὸ τῆς λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἡμετέραν πολλὰ βιβλία μεταφράσας (ἰσο-
 ρικά μῦθοι καὶ ὑπογραμματικά, ἐπεὶ περὶ τῶν δογματικῶν ἀρκετοὶ εἰσιν οἱ ἀναγλικοί ἀγιοὶ πατέρες, καὶ
 ὅσα τῶν δυτικῶν ἀγίων πατέρων δύσλουνται εἰς τὰ προκτικὰ τῶν ἀγίων Συμῶν, ἅπερ χρεῖα ἦν στρεψ-
 σαι) καὶ ἀποτίνων ἰσορικῶν σημεῖα τὰ Λαθαρίδες γὰρ πολλὰ ἐρανισάμενος, λαμπρῶς καὶ καθα-
 ρῶς μετὰ τῶν αἰτιῶν αὐτῶν ὑφαπλοῖ εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀσκητικῶν ταύτην τὴν Βίβλον ὡς παρὲντα
 μετὰ ἀληθεστάτων μαρτυριῶν καὶ ἀναποδράσεων εἰς τὰς δυτικὰς. καὶ ἐπεὶ οἱ σοφοὶ τῶν παπιστῶν παρ-
 ούσα κατ' ἡμῶν μαρτυρίας τινὰς γραμματολατίνων ψαδῆς καὶ κακοῦθας, πολλῶν μᾶλλον δίκων ἦν τὰ παρ-
 ούσα ταύτας τὰς ἀληθεστάτας μαρτυρίας κατὰ τῶν κληρικῶν αὐτῶν ὁ μακαρίτης ὑπὸ λατίνων τιμῶν
 καὶ φιλαλληλῶν θεολόγων τε καὶ ἰσορικῶν, καὶ ὑπὸ καθέδρας Παπῶν Ῥώμης, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ Συμῶν ἰτα-
 λικῶν, πολυάριθμον πλῆθος πατέρων λατίνων ἔχουσιν, καὶ καλεῖται ὑπ' αὐτῶν τῶν λατίνων οἰκουμενικῶν,
 διὰ τὴν καμὴ φωνὴν εἰς πάντας τὰς τοῦ θεοῦ τὰς καὶ μὴ θέλοντας, τὰς νεωτεριστὰς τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν
 αὐτὴν τὴν συναθροίσαν (ἢ ὡς εἶπω) Ῥώμης καὶ κατὰ τοὺς ἀποστόλους ἀποστόλους μοναρχίαν καὶ ἀναμάρτητον αἰ-
 μαρτησίαν, ἀσπίδας οἷον ἀνατολικῶν οἷον δυτικῶν ἀγιοὶ πατέρες ὑπερίστανται, ὡς ὅσα νεωτεριστὰς
 καὶ ἀδόκοντα σπέρματα, καὶ ἐφύερέματα εἰς τὴν δυτικὴν ἐκκλησίαν, ἀπορροῦν καὶ φυλάσσονται ὑπὸ γνώμης ὑπερη-
 φῶς, καὶ διεφθαρμένης οἰσεως, καὶ διὰ τὴν πολυκαρίαν ἐξωσύντα, καὶ καρπὸς σαπρῆς ποιήσαντα. καὶ τίς ἡ λα-
 βὴ τῆς ἀντιδιδασκαλίας ταύτης; ὁ Πέτρος συκοφαντήθη, καὶ χεὶρὸν τοῦ γυναικῶ καὶ σώματος τῆς τῆς
 Χριστοῦ θεοτότου βιαζόμενῃ, ἵνα καὶ ὁ Ῥώμης ὡς δὴ τὸν ἀδελφόν τῆς Πέτρος τοιοῦτος ἀναφανῇ. καὶ συ-
 νάγῃ τὸ οἱ παπιστῶν λίαν ἀμαθῶς καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὴν ΣΤ' Εἰ ΠΕΤΡΟΣ, καὶ
 ΕΠΙ ΤΑΥΤΗ Τῇ ΠΕΤΡΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΩ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, καὶ ποιῇ τὸν Χριστὸν ἀνάκτονον τῆς
 Πέτρος καὶ ἀπόστολον, ὡσαύτως καὶ τὸν Ῥώμης, τὸν δὲ Πέτρον καὶ τὸν Πάπαν Ῥώμης θεμελίους τῆς ἐκ-
 κλησίας, καὶ οἰονομεῖ τὴν Χριστὸν, καὶ πᾶσιν, ὅσοι ὑπὸ τῆς χάριτος ἔχουσιν πλάττειν. καὶ αἰτίαι
 αὐτῆς ἐρωτήσῃ, πότῃ οἱ Πέτρος οἰκοδομῇ τὴν ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς Χριστοῦ, ἢ οἱ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς Πέτρος; τὸ
 πρῶτον ὡς οὐσεβὲς ἐκλήμῃσιν ἀπαρνηθῆναι, τὸ δὲ δεύτερον ὡς ἀσεβεῖς ἐκ αἰσχυρῶς ἐν ἀποστολῇ,
 ἀλλὰ μὲ ἀπεραιολογίαν καὶ ματαίας διαιρέσεις ἀποδοῦναι σκεπάζει. ὥτως εἰσὶ κατήπεσοι καὶ ἀγιοὶ γέ-
 λωτες, μάλιστα δὲ θεολογοὶ, ὡς ἀγνοῦντες ἐκ ὅκ παρώσως, ἀλλ' ἐκ πεισμονῆς ὅτι ὁ ἐπίσκοπος αὐτῶν ἦν εἰς ὑπὸ
 τῆς σφραγῆς τῶν μερικῶν ὑπερέχων ἐπισκόπων, καὶ μερικῇ κεφαλῇ μερικῆς ἐξαίρετης ἐκκλησίας, τῆς δὲ καθο-
 ρικῆς ἐκκλησίας μόνος ἐστὶν ὁ Χριστὸς κεφαλὴ καὶ θεμελίον. ὅθεν δικαίως καὶ εὐλόγως ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία
 μέμψεται καὶ κατατιᾶται τὰς παρῶσας καὶ ορθὰς τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, ὅτι τῶν Χριστῶν ἐξουσι-
 ῶν ὑπὸ τῆς χάριτος, ἐκ τῆς ἐκκλησίας διορθῶσαι τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν, καὶ περιαιρῶσαι τὰς νεωτεριστὰς, καὶ μάλιστα
 τὰ διὰ τὴν νεωτερισμῶν καὶ ὁρθῶσας δύο μεγάλα κακὰ, τὴν μοναρχίαν φησὶ καὶ αἰμαρτησίαν τῆς ἐπισκόπων
 αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον βεβαιῶσιν αὐτὰ μὲ σοφιστικά καὶ ἀπατηλὰ ὑπερηφάνεια, καὶ μάλιστα οἱ λεγο-
 μένοι ἰσορίται, ἐφ' οἷς καὶ δακρύεται μοι ἐπέρχεται, ὅτι αὐτοὶ οὐ φατατοὶ οἷον, κατατρέφουσιν ἑαυ-
 τὰς εἰς ματαίας δόξας καὶ ὑπολήψεις, παρὰ τοὺς πολλοὺς ἀπολλέας γυνήμους, καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν
 τοιούτων ματαολογιῶν τὰς ἀπληστέας τῶν δυτικῶν Χριστιανῶν καὶ ἀναγλικῶν φέρεται ἐχθρῶς πρὸς
 ἀλλήλους, κατὰ οἱ Χριστοκτόνοι ἔβρωσι πρὸς ἡμᾶς τὰς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας, καὶ λύσιν τὴν περιεκτι-
 κωτέρων ἐντολῶν τῆς Θεοῦ διὰ τὴν ἀναμάρτητον μοναρχίαν καὶ ἀναμάρτητον οἷον ἀνθρώπον, ὅπερ ἔτε συ-
 νίστη, ὅτε θέλει συναθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ ἀγίᾳ τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ δόγμα αἰτίσεων, τὸ δ'
 ἀληθὲς πρῶτον τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τῆς Ῥώμης, ὅτι καὶ θεορέσόν τις εἶπεν, ἐκ αὐτῶν ἀναμάρτοι τῆς
 ἀληθείας, ὡς ἀβλέπουν, ὅπερ εἰσιν ἡ τῶν ἐκκλησιῶν εἰσεσι, ἵνα μόνον συνίσσῃ τὸ μοναρχικὸν καὶ
 ἀναμάρτητον, τὰ ψυχοφθόρα δύο ταῦτα κακὰ, καὶ κακῶς κάκιστα ἔτε τὸν Ῥώμης αὐτῶν καὶ εἰς Ῥώ-
 μιν τὰς ταῦτα ὑποδεχομένης, ἐν γὰρ πάντες οἱ δυτικοὶ σοφοί, καθὼς καὶ ἀπασα χεὶρ ἡ γαλιτικὴ
 ἐκκλησία, ἔχουσιν τὴν τοιαύτην ματαίαν δόξαν καὶ πλάτνυν εἰς τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν τὸν Ῥώμης, ὡς ἐν γὰρ
 καλῶς ἔγνω καὶ βεβαίως τὸτο, ὅπερ εἶπον, ἀληθὲς ἐκ καθαρᾶ συνειδήσει ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐκπύ-
 σης μετὰ πολλῶν καὶ ἐν ἑταλίας καὶ ἐν γαλιᾷ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Πολλωνίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Παρισίοις
 μετὰ διαφόρων τῆς ἑρᾶς θεολογίας διδασκάλων πολλοίς περὶ τῆς τοιαύτης κληρικῆς ὑποστάσεως,
 καὶ μάλιστα μετὰ τῆς Λοδοβίκου Εἰλιέξ Δετὸν Σορβωνικῆς θεολογίας, ἀνδρὲς θαυμασίους καὶ ἐλο-
 γίους, καὶ Συμῶν καὶ ἀγίων πατέρων καὶ ἀγιοπύτων οὐκ ἐκκλησιαστικῶν ἰσορικῶν ἐμπείρων καὶ πολυεργ-
 μονοῦ, ὡς δὴλον γίνεται τὸ πολυμαθὲς αὐτῶν εἰς τὰς ἐδότας τὴν γαλιτικὴν καὶ λατινίδα φωνῶν,
 καὶ ἀσκητικῶν τὰ αὐτῶν συγγράμματα, καὶ μάλιστα τὸ ὑπερφύερον, διαλέξεις ἰσορικὰς περὶ
 τῆς διδασκαλίας τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας, ἐν ᾗ φανερῶς καταβάλλεται ἡ ἐπὶ τῇ δυτικῇ ἐκκλησίᾳ,
 ἡτοι τὸ μοναρχικὸν τῆς Πάπας ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐλέγχεται αὐτῇ τὸ ἀναμάρτητον, καὶ καταψαδίζονται
 φανερώς ἐξ αὐτῶν τὰ ἀγίων γραφῶν, ἐκ τῆς διδασκαλίας καὶ πράξεως

περὶ τῶν αὐτῶν ζητημάτων ὑπὸ καθέδρας (ὡς αὐτοὶ φασί) διδασκόντων, ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν αὐτῶν
 Πατρῶν ῥώμης, ἐκ τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων, ἐκ τῆς αὐθεντίας τῶν θεολογικῶν Ἀκαδημιῶν, καὶ ἐξ
 αὐτῶν τῶν θεολόγων Λατίνων, ἀλλὰ μόνον οἱ λατρεύοντες τὸ Πάπα, οἱ κόλακες, οἱ ἀφροσύτοι καὶ τὰ ἐπά-
 ρατα ἀνθρώπων τῆς παπικῆς αὐλῆς περιθάλλεσσι ταῦτα καὶ δύο κακὰ ὡσεὶ δύο ὄφεις ἐν τοῖς κόλποις
 αὐτῶν, ἀφ' ὧν ὡς ὑπὸ δύο ὀλεθρίων καὶ θανασίμων πηγῶν ἐξεχύθησαν αἱ Ἀθρολικάι ὁπποῖαι, καὶ γε-
 γόνησι καὶ γίνονται ποσάται παρεξηγήσεις εἰς Ἀσφόρα ῥήματα τῆς θείας γραφῆς, ποσάται ὡς αὐτοὶ
 παῖ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ποσάται ἀλλόγητοι ἐρμηνεῖαι εἰς τὰς ἱερὰς Κανόνας,
 ποσάται ἄθετοι (ὡς αὐτοὶ κακῶς λέγουσιν) οἰκονομίαι εἰς τὰ ἀρχαῖα καὶ πατρὸς ἡμῶν ἡθῆ καὶ ἔθῃ
 τῆς ἀγίας καὶ ἀσπίδος τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας, ὥστε ἐκ τῶν καὶ πολλὰ μεγάλα καὶ ὁπποῖα ἔθῃ τῆς
 δυτικῆς Ἐκκλησίας ἐβιάθησαν ὑποσατήσαι, καὶ ἀνέφυσαν μεταξύ τῶν ἐθνῶν τῶν ποσάται θεία-
 τας πολυποικίλων καὶ ἀναριθμητῶν Αἰρέσεων τερασθῶν, οἷον αἱ Αἰρέσεις τῶν λεγεῶνων Πρατεσάν-
 των, καὶ Ρεφορμάτων, ὅθεν περισσότερον ἀληθείαι νῦν ἐν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν τῇ ἰσχυρῇ καὶ
 πάλαι, ὅπερ ἡ γραφὴ λέγει Δὲ τῇ ἱερεμίᾳ, κεφαλῶν δούτερον, ἐδαφίω ἐκείνῳ ὁ γὰρ κατὰ
 ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν οἰκίσαι ἱερεῖς. Εἰ δὲ καὶ θέλει διόρθωσιν ἡ δυτικὴ Ἐκκλησία, καὶ
 εἴψει τὰς νεωτερισμὰς, καὶ ὅσα ἐκ ἔχον ὅτε ἡ σύμφωνος τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις καὶ ὁ ῥώ-
 μης βίβλαι ἀδελφὴ ὡς ἐκείνη εἰς πάντας τὰς ὑφ' Ἡλίον ὡς πρῶτος τῇ τάξει τῶν Πατριάρχων, καὶ φημι-
 ζεται παρρησία ὡς τῶν μεγίστων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν τῆς Οἰκουμένης Ἀρχιερέων πρῶτος ἐν ταῖς ἐκφωνή-
 σεσι, καὶ ἐν τοῖς διηγήσεσι ταχύνεται ὡς ἡ καὶ ἀνεκδοκὴ τῶν ἁγίων ἁγισμάτων, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ ἀπρό-
 μιαν καὶ πρεσβεία αὐτῆς τὰ δίκαια καὶ τὴν τιμὴν ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς ἀνακαταστήσει καὶ ἀποδείξει αὐ-
 τὴ μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ ὁμοθυμαδόν. Δοιοὶν ἀρ' ἔτι τῶν κοινωφελῶν ταύτων βίβλων ἔτις ὁ μέγας
 ταῶντι καὶ πανόφημος Πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ κύριος Δοσίθεος, ὁ καὶ παρὲς μητρὸς
 θεῶν τῆς ἡμῶν μετεμότητος, ἐτελεύτησε, πρὶν ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτῶν τῇ τύπῳ, ἐρρηκτικῶς εἰς τὰς αὐτῶν Μοιρὰς,
 διέθετο ἡμῖν ταῖς αὐτῆς ἀδελφότητι, καὶ τὴν σοφωδὴν πρῶτον μετ' ὁπποῖα εἰς τῆς τυχεύτης, καὶ κατὰ
 τὸ δοκῶν ἡμῖν καὶ διορθώσων αὐτῶν, τὰ περιτὰ ἐκ μένους ἐκβαλλόντες (τὴν γὰρ χαρὴν ἰδίαν καὶ γνώμην τῆ
 μακαρίτου ποιηθῆσαν, ὡς ἔχον ἐπέμψοντες εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄλλῃ ἀντιγραφῆσαν, καὶ κατὰ πάντα
 ὁμοίαν ὁμοίαν ἔχοντες, ἐβόλοντες εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετρίχῃ τῆς ἀγίας τὰς φη-
 λῆταις) ἔτα νὰ ἐντυπωσῶν αὐτῶν, ἵνα ὅπερ ὁ μακαρίτης αὐτὸς δι' ἐφέσεως ἔχει νὰ κατερθώσῃ, καὶ
 κατάρθωσιν ἐν ὅσῳ περιτῶν ἐν τῇ παρῶντι βίβλῳ, καὶ ἂν Δὲ τῆς παρῶντος βίβλου ὡς Δὲ τῶν θεοκρυκῶν Ἀπο-
 σόλων καὶ τῶν θεοφόρων Ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν πατέρων ἐλθόντες εἰς αὐτοὺς, καὶ ὡς ἀνεκδοκὴ καὶ οἰκο-
 δοκὴ οἱ τῆς δυτικῆς Ἐκκλησίας Ἀρχοντες, τὴν αὐτὴν κατορθώσωσι, καὶ σώσωσι τὰς Ἐκκλησίας, θείῳ ζή-
 λῳ κινῆμενοι, καὶ παύσων τὰ ἁγίσματα καὶ τὰ σκατάλα τῶν ἀσέβων τὰ ὄργανα. Διὰ τῶν θέλοντες καὶ
 ἡμεῖς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀτάξιν τῆς αἰδέσεως καὶ ἀσκήσεως πατέρων ἡμῶν νὰ κάμωμεν, καὶ κατὰ τὴν δο-
 θεῖσαν ἡμῖν χάριν καὶ δυνάμιν ὡς τῶν Πατέρων τῶν φῶτων νὰ φανώμεν βοηθοὶ τῇ μητρὶ ἡμῶν ἀγίᾳ τῇ
 Χριστῆ Ἐκκλησίᾳ, καὶ νομίζοντες νὰ ἐρηνοποιήσωμεν τὴν εὐσέβειαν τὰ ἀπεχισμῶν ἀπ' ἀλλήλων μέλη, ὥστε γε-
 νέσθαι πάλιν ὡς καὶ πρῶτον τὴν Ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἐκκλησίαν μίαν, μετὰ μεγάλης περιστροφῆς
 καὶ ἀκράτος ἐφέσεως ἐτυπώσασθαι τὴν παρῶν ἀξιάλογον βίβλον, εἰ καὶ ὁρμησκόμεθα εἰς πολλὰς περιστάσεις
 τῆς ζωῆς καὶ εὐδαιμονίας, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ὁπποῖα ἐπὶ τῆς ἀνέκδοκῃ ὑπὸ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων σωθή-
 θησαν τὰ κατ' ἡμᾶς ὑποκοινῶν θρόνων διωκόμενοι, θλιβόμενοι, κακοχρήματοι, καὶ τὰ ἔχοντες, Δὲ πὺν ἐν
 οὐρανῷ καὶ πανταχῇ καὶ ὑπὲρ τὸ πᾶν κατὰ τὴν φύσιν τῆς θεότητος Χριστὸν, κατὰ τὴν πάλιν Δὲ πὺν ἐν
 ἐν τῇ ὁπποῖα ἡμῶν καὶ πανταχῇ καὶ ὑπὲρ τὸ πᾶν κατὰ τὴν φύσιν τῆς αἰθεριότητος Πάναν οἱ
 παπικῶν ἀτυχῶν, ἐντυφῶν, χαίροντες, πλετῶν, καὶ πάντα τὰ παρόντος βίβλου τὰ τεχνὰ μετ' ἀδείας
 πολλῆς ὑποκαταβάσιν, ὡς αὐτὸς νομίζωσι πὺν Πάπαν αὐτῶν νὰ εἶναι αὐτὸς μὲν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, τὰς δὲ
 αἰθεριότητας ὅλας ὀλίγον τίποτε μέρος αὐτῶν, μετὰ τὸ νὰ παρερμηνεύωσι τὰς θείας γραφὰς, καὶ νὰ παρεξη-
 γῶνται τῶν ἀγίων πατέρων τὰς βίβλους ὡς ἄπορον αὐτέρω, καὶ μάλιστα νὰ ἀθετῶν ὅλην τὴν ἀγίαν γρα-
 φὴν, καὶ ὅλας τὰς ἀγίας πατέρας, καὶ μετὰ τὴν ὁπποῖα οἰκισίαν καὶ ἀναιδέως πρῶτον καὶ ἄκραν Ἱερουσαλὴν
 νὰ ἀφροσύνηται ὅπερ ἀνέκει μόνον ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἐστὶ ἐν ἑαυτῇ καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἀνα-
 μάρτητον δηλαδὴ καὶ ἀπείκαστον ἐνὶ τῇ ὁπποῖα τοῖς πᾶσι τὰ πάντα μερίζει ὁ ῥώμης ὡς παντοδύναμος. ἔτα ὡς σο-
 φιστῶν καὶ ῥαδιουργῶν ὑποκρίνονται πῶς δέχονται κατὰ πάντα τὴν ἀγίαν γραφὴν, γραφὴν ἀγίαν ἐνοῶντες
 τὰς νεωτερισμὰς αὐτῶν καὶ τὰς παρεξηγήσεις τῆς ἀγίας γραφῆς, καὶ συκοφαντῶσι τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλη-
 σίαν, λέγοντες εἶναι αὐτὴν μίαν μετὰ τῆς δυτικῆς, Δὲ νὰ ἀπατῶσι τὰς ἀπληξέρας τῶν ὀρθόδοξων καὶ
 ἀσπληκτῶν, καὶ τὰ μεταφέρων αὐτὰς ὑπὸ τῆς Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν παπισμὸν, τῇ τῆς τῶν ἐκείνων θεῶν
 καὶ Πατέρων εἰς πρῶτον καὶ ὁπποῖα ἐπὶ τῶν ὁπποῖα οἱ τῶντι σοφοὶ καὶ φη-
 ριμοὶ ἄνθρωποι γινέσθαι Ἀσφόρα, μᾶλλον παρὰ πρᾶγματ' ἀποσπᾶντες ὁπποῖα ἐπὶ τῶν σωτηρίας τῆς ψυ-
 χῆς ἡμῶν μετὰ τὴν ὁπποῖα καὶ ἀπερίεργον ἔρῳναι τῶν θείων γραφῶν, Δὲ τὸ ὡς ἀκαταλόγητον πάντα κοινῶς,
 καὶ ὡς ἀδελφῶν καὶ σωτηρίας, τὰς δὲ ὡς τέκνα ἐν Χριστῷ τῆς ἡμῶν μετεμότητος, νὰ ἐρευνήσῃτε τὴν

ἀναγνώσει καὶ ταύτην πάλιν βίβλον μετὰ ὀρθῆς καὶ χερσινικῆς γνώμης, καὶ μὴ μετὰ ἐχθρικῆς ἀφαιρέσεως, ἣτις ἐκ ἀφίησι τὸν ἀνθρώπον ἐν σοχασθῇ τῷ ὄντο, ἔτε τοῦ φέλιμον αὐτῇ τῇ ψυχῇ, μετὰ τὸ ἐν τοῖς πάλιν ἀνθρώποις. μήτε ἐν ἐντραπῇ καὶ αὐτοῖς ἰσχυρῶς ἀνθρώπων σφοδρῶς ἐν δόξα καὶ τῇ ἀφαιρέσει τῶν πάλιν αὐτῶν καὶ πρῶτως κακὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν, ὅτι ὡς ὅραμα ἀφαιρέσει τοῖς πολλοῖς ἐν τῇ ἀφαιρέσει αὐτῶν, ἀναγνώσκοντες τὰ ἐν αὐτῇ μετὰ ἐπιμελείας, διότι ἐν διεγέρσει καὶ ἀνέσει καὶ ἐν σφοδρῶς ἐν αὐτῇ ὁ φῶς σφοδρῶς καὶ θᾶπς συγγραφῶς αὐτῆς, ἐν δὲ ἀφαιρέσει αὐτῆς, ἀλλ' ὅσα ἔμα-
θε ἐν τῇ πάλιν θεοπνευστῶν γραφῶν, τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, ταῦτα ἀντίθετον ὑμῖν ὡς βρώματα πνευματικά, ἀλλ' ὅσοις μετὰ πάλιν χάριν τῆς παναγίας Πνεύματος. καὶ περὶ τῶν ἐρη-
μικῶν αἰώνων, καὶ περὶ τῆς οἰκουμένης τῆς βίβλου λέγοντες, ὅτι ὡς ἀληθῶς πάλιν βίβλον ταύτην ἐπιτε-
μῶν ἐσαν ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας, κατὰ τὸ ἀκόλουθον τῆς ἀποδείξεως τῆς τελειότητος τῶν πατέρων κυ-
ρῶς δοσιθέως ἐν κλητῶν τῶν ἐρημικῶν, ὅμως ἐν τιμῇ τῶν θεολόγων καὶ θεολογικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀπο-
στολικῆς καθέδρας ὡς οἰκουμένη πάλιν αὐτῇ,

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

7

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ
καὶ πάσης Παλαιστίνης

Τῷ παροιστάτῳ, αἰδουμέντῳ, καὶ ἐλογιμώτῳ ἐπίτρομονάχοις κυρίῳ Νεοφύτῳ, μεγίστῳ Ἀρχιμανδρίτῃ τῇ
καθ' ἡμᾶς ὑποσολικῇ καὶ πατριαρχικῇ ἀνωτάτῃ θρόνῳ, καὶ μὴν καὶ ἐπιτρόπῳ καὶ ἀνταδελφῷ τῆς ἡμῶν
μετελιότητος χάριν αὐθιχῶν καὶ εἰρήνῳ.

Πολλὴ καὶ μεγάλη ὠφέλεια γίγνεται ἐκ τῆς ἰσορίας τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς εἰς τὰς
θέλοντας καὶ ἀγαπῶντας ὁρθῶς ζῆν, καὶ ρυθμίζον τὰ ἥθη αὐτῶν, καὶ κοσμίως ἀάγειν τὸν ἑαυτῶν βίον,
καὶ μάλιστα ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν γραφῶν, τῆς τε παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, ἐπεὶ δὴ πᾶσα γραφὴ
θεοπνεύματος ἀπὸ τῶν μέλλοντων κληρονομῶν βασιλείαν Θεοῦ ἐπαγγέλλεται τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν καὶ ὁ μακά-
ριος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν, κεφαλala δεκάτῳ πέμπτῳ, λέγει, Ὅσα περὶ ἐγράφη, εἰς τὴν
ἡμετέραν διδασκαλίαν περὶ ἐγράφη, ἵνα ἀπὸ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἐλπίδος τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα
ἔχωμεν. διότι ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν πρῶτον μὲν, εἰς γινώσκοντες ἐρχόμεθα τὰ ἀληθινὰ Θεοῦ, τὰ πάντα δημιουργ-
γήσαντες, καὶ πλάσαντες αὐτοὺς οἰκίας χειρὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὴν παντοδυναμίαν αὐτῷ γνωσκόμεν, καὶ
ὅτι τῶν πάντων ἀποστολῆται, καὶ ἀνακυβερεῖ τὰ πάντα πανσόφως. ἔνθεν δὲ, τὴν ὁρθοδόξῃ καὶ τὴν ἀλη-
θινῇ πίστιν παρ' αὐτῶν διδασκόμεθα, καὶ τὰς μυρίας ἐνεργείας καὶ δωρεάς, αἵ ἐποίησαν εἰς ἡμᾶς τὰς
ἀνθρώπους ὁ Θεὸς ἐκ ἀρχῆς τῆς κτίσεως τὸ κόσμον μέχρ' ἵνα σῶσιν, μακαρίζον, καὶ τὰς ἀαδιαμήτους
θεοσημίας καὶ θαυματουργίας ἀναγιγνώσκοντες ἐν αὐταῖς, ἵνα ὑμῶν τὰς κτίσεων διεγερσόμεθα,
καὶ ἀχαριστοὶ τῷ ἀεργετῇ ἡμῶν Θεῷ, καὶ ὁμολογῶμεν καὶ κηρύττομεν τὴν παντοδυναμίαν αὐτῷ, καὶ τὸ ἀπα-
ρῆν ἔλεος, καὶ τὴν ἀνέκδοτον φιλανθρωπίαν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων γινώσκοντες τινὰ λαμβανόμεν ἐκ τῆς θείας
γραφῆς, ὅθεν καὶ ὁ Χρυσὸς λέγει, Ἐρῶν ἄνθρωποι τὰς γραφάς, ὅτι ἐν αὐταῖς ζῶντες ἀείρεσθε, ἐκ τῶν εἰρήνῃς
ἐν παντὶ πασὶν αἰσώσεως καὶ σωτῆρος τὴν ἀνάστασιν, καὶ δὲ ἀγνώμων καὶ ἀχαριστοί. Ἀπὸ τῶν λοι-
πῶν καὶ οἱ παλαῖοι ὀνόμοι θεόσοφοι ἄνδρες, καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες, καὶ θεολόγοι ἐπιστάμενοι μὲν καὶ τὴν ψυ-
χικῶν σωτηρίαν, τὴν νοητικὴν τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῶν θεοῦ ἐκδότων λόγων, καὶ ἐκ τῶν θείων ἐντολῶν καὶ
ἐκ τῶν ἀγγελίων, ἐκ ἐκείνης δὲ πάλιν γινώσκοντες καὶ τὸ ὀλιγοπρὸν καὶ ἀπαρόβλητον τῆς γνώμης, ὅτι ἐ-
δύναται ἡμῖν τῶν ἀνθρώπων νὰ φυλάξῃ πολλὴν χρόνον ὅσα ἡμεῖς ἀπέσκη ἐκ τῆς ἐκείνης, καὶ ἡμεῖς δι-
δαχθῇ μὲν λόγον μόνον, ἐπεὶ δὴ καὶ οἱ λόγοι εἰπὶν ἔπειτα πλεονέχοντα κατὰ τὸν εἰπόντα, καὶ ταχέως ἀφαιρού-
μεν τὴν ἐνθύμησιν τῶν ἀνέστωντος, καὶ καταλιμπανέσιν αὐτῶν ἔρημον καὶ ἀμαθῆ ὡς καὶ περὶ τὴν
ἀκῆσαν, ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὅσα ἡμεῖς ἔλαβον μόνον μετὰ τῆς γλώσσης νὰ ἐκδιδώσωσιν εἰς τὰς ἀκρετάς
τὰς ψυχὰς τῶν θείων λόγους καὶ τὰ σωτήρια δόγματα, ἀλλὰ νὰ μὴ κεκλιμένοι ματαίως καὶ ἀνωφελῶς, ὡς
αὐτοὶ πίθον τετραμυλῶν, εἰς τὴν μνήμην μόλις ἐπαντλύντες τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐσώδασαν, καὶ
ἐπεμελήθησαν νὰ γράψωσιν αὐτὰ μετὰ πολλὰς κόπας καὶ ἰδρώτας, καὶ νὰ ἐκδιδώσωσιν αὐτὰ καὶ ἐγγράφως
εἰς τὰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ νὰ σῶζονται ἀνέλιττα, καὶ νὰ μὴ μὴ μὴ καὶ εἰς τὰς μεταγενεστέρους ἀνθρώπους τὰ αὐτῶν
ὑπομνήματα, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐφροντίζον ἀπὸ τῶν ὠφελῶν ἀπλῶς πάντων τῶν ἀνθρώπων. ὅθεν καὶ ὁ Θε-
σέσις Μωϋσῆς ὅσα μετὰ τὸ ἀσφαιτικὸν ὄμμα περὶ εἶδε, καὶ περὶ γινώσκοντες, φωνηθεὶς καὶ ἐμπόδισθε ἐκ τῆς
φωτιστικῆς ἀγίας Πνεύματος, ποιήσας καὶ περὶ εἶδε καὶ ἀπαλαλῆσας ὑπὸ τῆς μιᾶς πανταρχικῆς δυ-
νάμεως, καὶ ἐνεργείας τῆς τρισυπενστάτης καὶ ἀδιαίρετης καὶ ὁμοουσίου Θεότητος, καὶ ὅσα δι' αὐτῆς τέρατα καὶ
σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Αἰγύπτῳ, βαλόμενος νὰ ἐλθῇ ἐκείνη τὰς Εβραίας ἐκ τῆς δουλείας καὶ κα-
κῆρας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ὅσα ἀκολούθως, εἰς τὴν ἔρημον ἀφαιρούμενοι οἱ Εβραῖοι τεσσαράκοντα χρόνους,
ἐποίησαν καὶ ἐπαθόν, περὶ τούτοις καὶ τὸν Θεόγραφον Νόμον, καὶ ὅσα ἔπρεπε νὰ φυλάττωσιν οἱ Εβραῖοι, εἰς πού-
τε βιβλία συσταῖς, συγγραψέ, καὶ ἐγγράφως τοῖς Εβραίοις παρεδόθησαν. ἀλλὰ καὶ ὅσα οἱ Θεοὶ περὶ εἶδε,
ἐκ τῆς ἀγίας Πνεύματος ἐνεργείας, ἀπεφείσασιν, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα δι' ὧν ἡ παλαιὰ γραφὴ συσταῖς
ζῆται, γραφῇ παρεδόθησαν, ἀπὸ τῶν καὶ σῶζονται ἡμῖν μέχρ' ἵνα τῆς σήμερον, καὶ μὴ ἀπὸ τῆς ἀπαιτίας τῶν ὁρ-
θῶς ταῦτα νοούντων, καὶ ἀναγνωσκόντων. ἀλλὰ καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χρυσὸς καὶ Θεὸς περὶ εἶδε τῶν σωματικῶν εἰς
τὰ μέρη τῆς ἀγίας Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης τῆς ἰερῆς πόλεως, ἀπὸ τῶν καὶ ζώοντες φωνῆς ἐδίδασκε τὴν ἀλήθειαν,
καὶ ἐκέρυττε τὰ θεῖα αὐτῷ Εὐαγγέλια, καὶ τὰ ὁρθόδοξα τῆς πίστεως δόγματα, ἀπὸ τῶν Θεῶν ὁδηγῶν καὶ
καὶ πρεσβυτέρων ἀποστόλων ἡ καθολικὴ ἀναρχικὴ τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας, οἱ δὲ πρῶτως ἀκρεταστοὶ ταῦ-
τα ἱεροὶ Εὐαγγελιστὰς καλῶς ποιῶντες, ἐγγράφως ἡμῖν παρέδωκαν, καταλιπόντες θησαυρὸν ἀσυλον καὶ
ἀσφαλίαν τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων εἰς, ἀλλὰ τέσσαρες Εὐαγγελιστὰς οἱ συγγράψαντες
φιλαλήθως τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὅπερ ἡμῖς νῦν μετὰ πίστεως καὶ ἀλαβείας καὶ ὁρθῆς ὑπολήψεως ἀνα-
γιγνώσκοντες, καὶ ὁρθῶς νοούντες, τὴν σωτηρίαν ἀείρομεν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῶν ἀποστόλων ἐν τῇ
συλλεξιμῇ τῇ Χρυσῇ τῆς βασιλείας τῆς Θεοῦ γινόμεθα. εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ὠφέλειαν ἡμῶν καὶ τὸ κέρδος

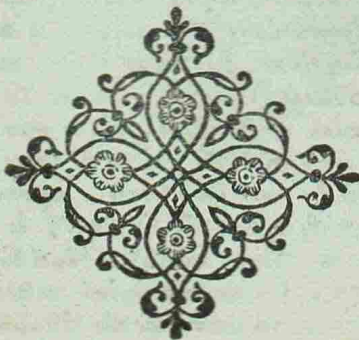
τ

αὐτῶ χάρισμα, ὁρ-
δοσίδων αὐτογνώμῃ

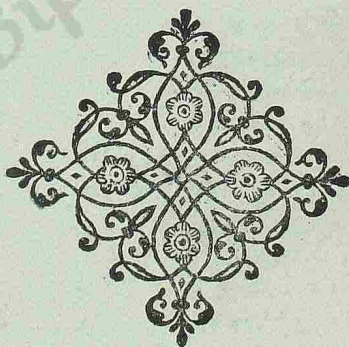
[illegible]

δάσκων καὶ νεοτέτων δ'αγγελικῶς τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ τὰς ὁρθοδόξας Χριστιανὰς, καὶ σωτηρίαν
 μὴ καὶ σωφρονισμὸν τὰ ὑπερβῆ δόγματα, αἰσῶν δὲ ὅπως αὐτοῖς τοῦτο ἀπαρμύνη τὰ ζιζάνια τῶν νεωτεριστῶν
 Αἰρετικῶν καὶ Χρισματικῶν, μὴ ἔνδι αὐτὰ ἀναβλαστῆσαι καὶ ἐλθεῖν εἰς αὐξησιν καὶ πνίξαι τὸν καθαρὸν σῶ-
 τον, τὸν ἀληθῆ δ'αληθινὸν τὰς ἑαγγελικὰς λόγους, ἀλλ' ἐνθὺς ὅπως ἐβλάσανον ἀνέσσαν αὐτὰ εἰς ὅσον, Ἀνα-
 τῆρ καὶ τινὰς σωτηρίας κατ'ὁρθώσας συναχθῆναι ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀθῆναι νεοφανῆ καλβινικὰ δι-
 δάγματα, ὅπως μὲν ὑποδείξας καὶ λόγους τῶν ἁγίων πατέρων ἀνέτρεψε, καὶ ὡς ἴσον Ἀράχνης ἐφάνισεν,
 ὥστε ὅπως μὴτε νὰ ἀκύνονται πλέον, μὴτε νὰ ἀσπάζονται. Καὶ πρὸς μὴν τὰς παλαιὰς Αἰρέσεις πολλὰς ἀν-
 τὶρρήσεις καὶ ἀντιρροπὰς ἐποίησαν εἰς κατὰ καιρὸς ἅγιοι πατέρες τῶν ὁρθοδόξων, καὶ ἐγγράφως αὐτὰς πα-
 ρέδωκαν καθὼς αἰσῶν φαίνονται καὶ πᾶσι σήμερον, Ἀθῆναι κατ'ἐκείνων ἐκ ἐφ' ἑξῆς ἐπὶ πολλὰς ἀντι-
 ρήσεις ἔτι πατὴρ καὶ Πατριάρχης, πρὸς δὲ τὰς νεοφανῆς Αἰρέσεις πᾶσαν ἀντιρροπὴν ἀναλαβὼν, γοναίως
 ἀντίστη, καὶ παρτοιοτρῆσιν ἀντεμάχητο μὲν ὑπὸ χερσὶν καὶ ὑποδείξας ἐκ τῶν θείων γραφῶν, καὶ ὡς
 ἀπ' ἀνθρώπων Διαιρέσις καὶ σοφιστικῆς τέχνης, ἐξ ὧν ἀλλέγονται οἱ σοφισταὶ καὶ κηρυκτοὶ Λατῖνοι,
 ὑπὸ φαντασίου γὰρ αὐτῶν ἀνθρώπων ὑπνοῖται. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀσπάζων λόγος ἐφ' ὅσον λέγεται καὶ ἀκύνεται
 ἐμποῖα πᾶσι ὡφέλειαν τῆς μαθήσεως εἰς τὰς ἀκύνοντας, μεταταῦτα δὲ ἀλλοιύται εἰς τὸν ἄερα, καὶ εἰς ἀλήθειαν
 καταπνίγει πολλὰς, Ἀθῆναι ὁ σοφώτατος ἔτι ἀνὴρ καὶ ἀσπάζων, Ἀθῆναι ἔχουσιν καὶ οἱ μεταγε-
 νέστεροι τῶν ὁρθοδόξων τὰ ὑπὸ χερσὶν καὶ τὰς λόγους τῶν ἀντιλέγων ἐξετάσας εἰς τὰς ἐκείνους τῆς ὁρ-
 θοδοξίας, ὅσα συγγράμματα ἤσαν Ἀνατολικῶν διδασκάλων σωτηριῶν κατὰ τῶν τῶν νέων κηρυκ-
 τῶν, δοκιμάσας ἀκριβῶς, καὶ ὑπερβῆς, καὶ ἐνθὺς αὐτὰ ὁρθόδοξα, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὸν τύπον μετ' ἑαυ-
 τῶν ἀναλώματα καὶ ἔξοδα (ταῦτα ἐπὶ ἐκ τῶν ὑπερβῆς τῆς ἐλεημοσύνης τῶν ἁγίων τὰς θείων διδασκαλῶν ὡς
 τῶν ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἰς κυβέρνησιν τῶν θείων ἀσπάζων) ἀπὲρ ἐμύρασεν δωρεὰν καθὼς φαίνον-
 ται εἰς χεῖρας πολλῶν Χριστιανῶν ὁρθοδόξων. ὁλοκλήρως δὲ κατὰ πολλὰ καὶ εἰς τὴν συλλογὴν καὶ δοκιμὴν τέ-
 των τῶν συγγραμμάτων, καὶ Ἀθῆναι νὰ ἡμῶν αὐτὰ εἰς τὰς ἐκείνους καὶ διόρθωσιν, πρὸς ἑαυτὸν καὶ παρ' ἑαυτὸν πο-
 λὰ θεωρήματα καὶ ἐξηγήσεις, ὥστε ὅπως ἀντιρροπῶντες αὐτὰ τὰ βιβλία μετὰ πρὸς ἑαυτὸν, λαμβάνει
 λόγους διδάσκειν ἱκανῶς, ἔχ' ἵνα μόνον μὴ ἀπατῶνται ὑπὸ τῶν σοφιστικῶν λόγων τῶν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὸς
 σέτι καὶ νὰ ἀντιλέγων εἰς πᾶσαν ἀντιρροπὴν καὶ νεωτερισμὸν καὶ ἐριχθῆναι ἐκείνων μάλα σοφῶς καὶ
 γοναίως. Ἀλλ' ἡμεγαλοφροσύνη ἐκείνη ψυχὴ καὶ ὁ θεωρητικώτατος καὶ ὁ ἔξυπνος ἐκείνος ἵνα ἐκ ἐκείνῃ
 εἰς ταῦτα μόνον τὰ συγγράμματα, ἀπὲρ εἰ καὶ ἦσαν ποιήματα καὶ ποιήματα Διαιρέσις ἑτέρη, ὅμως ἡ
 ἐκείνη Διαιρέσις καὶ ἀπὸ τῆς ἐτελεσφόρου καὶ ἔφερον αὐτὰ εἰς τὸ φῶς, καὶ ἐξέδωκε τυπωθῆναι εἰς τὰς ἐκεί-
 νους τέσσα καὶ ἱκανὰ ὅπλα, ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν καὶ ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ ἡ φήμη διέδραμεν εἰς αὐτὰ εἰς οἰκν-
 ῶν τὰ πέρατα, καὶ ἐγύρετο φανερόν καὶ ὁ αἰθερὸς ζῆλος καὶ ἡ ἀσπάζων ὅπως εἶχε Ἀθῆναι νὰ φυλοτίμω-
 ται σερεὰ καὶ ἀσπάζων τὰ ἀληθῆ δόγματα τῆς τῆς Χριστῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐν ἀνέφλεγε πᾶσι αὐ-
 τῶν ἀσπάζων ἔφρισε καὶ ἔρωις ἀπὸ τῆς, νὰ ἀφήσῃ καὶ οἰκῶν καὶ γνήσιος τῆς αὐτῆς μεγαλοφροσύνης γον-
 ῖμα καὶ σύγγραμμα ὑπερβῆς εἰς τὰς μεταγενέστερας τῶν ὁρθοδόξων, Ἀθῆναι ἵνα μὴ ὁ ὑπερβῆς αὐτῶν λόγους
 εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα Ἀθῆναι ψυχικῶς ὡφέλειαν τῶν ἀντιρροπῶντων. καὶ λοιπὸν πρὸς τοῖς πολλοῖς περι-
 πασιμοῖς καὶ κόποις καὶ φρονήσιν ἔτι εἶχε Ἀθῆναι πᾶσι διοίκησιν τῶν ἁγίων τὰς θείων, καὶ μάλιστα ὅπως περιεπάτα
 καὶ διέβαινε καθὼς ἔπορευτο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀνέλαβε καὶ αὐτὸν τὸν κόπον καὶ πᾶσι φρονήσιν τῆς
 συγγραφῆς μετὰ πολλῆς ἀσπάζων, ὥστε ὅπως καὶ ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις ἔχ' ὑπερβῆς ἔχ' ἀσπάζων
 σωματικῶς, καὶ λοιπὸν μὲ πολλὰς κόπας καὶ μὲ πολλὰς καὶ συχνὰς ἀσπάζων βιβλίων καὶ ἀσπάζων
 σὰς καὶ ἀσπάζων σωτηρίας καὶ σωτήριαν πᾶσι θαυμαστῶς ταύτην καὶ ποικίλῳ ἴσοριαν ἐν πολλοῖς ἔτεσι
 Ἀθῆναι πᾶσι δυσκολίαν καὶ τῶν καὶ τῶν ἐγχαρῆματ', ἐκ δὲ τῆς συγγραφῆς ταύτης δέκνεται μάλιστα ἡ πο-
 λυπερία καὶ τὸ ἐργασίον καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, καὶ ἡ περὶ πάντα ὁρθῆ καὶ ἀπὸ τῆς καὶ
 καὶ ἐπειδὴ δύο τινὰ ποιῶν τὸν ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων ὁμοῦ καὶ μνημονικόν, νὰ ἐκείναι τὰ λεγόμενα καὶ ἀσπάζων
 καὶ ἀσπάζων, ἡ ἀσπάζων καὶ ἡ ἀσπάζων τὸ λεγόμενον καὶ γραφομένων, διότι καθὼς ἡ πολυλογία συγχέει καὶ ἀσπάζων
 πᾶσι μνήμῳ, ἔτι καὶ ἡ ἀσπάζων σκοτίζει πᾶσι Διαιρέσις, Ἀθῆναι ἡ ἀσπάζων αὐτῶν ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων
 πᾶσι συγγραφῶν ἐποίησε, σωτήριον μὴ, ὅτι μὲ ὀλίγας λέξεις καὶ μὲ βραχυλογίαν φανεροὶ τὰ νοήματα,
 σαφῆ δὲ, ὅτι μὲ ἀπλήν γλώσσαν καὶ σωτήριαν ὀληθῶν, καὶ μὲ δεινὴ ἐκείνῳ διλογίᾳ τὰ πᾶσι τῶν
 ἴσοριαν, Ἀθῆναι νὰ γινώσκων αὐτὰ καὶ οἱ ἀσπάζων, καὶ ὅσοι ἐκ ἐκείνων ἐκείνῳ μαθήματα, καὶ ἡ ἀσπάζων
 ἡ ἀσπάζων ὁμοῦ καὶ εἰς τὰς σοφὰς καὶ εἰς τὰς ἀσπάζων. Πρὸς τῶν τοῖς διακρίνεται αὐτὸ ἡ βιβλία εἰς βιβλία
 δώδεκα ὡς ἡμεῖς ταύτην ἐμερίσαιμεν, ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ ἐκείνους τὰ ἀσπάζων διήρηται εἰς δεκατέσσα, καὶ ἐκείνους
 τῶν βιβλίων πάλιν εἰς κεφάλαια καὶ μέρη καὶ ἀσπάζων, ἐξ ὧν ἀσπάζων ἡ ἀσπάζων καὶ τὸ ἀσπάζων
 πᾶσι. Περιέχει δὲ παντοδαπὰ καὶ ἀσπάζων ἴσοριαν καὶ ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων
 θείων καὶ ἀσπάζων, κατὰ καιρὸς ἀσπάζων, καὶ παντοίων πραγμάτων καὶ ἀσπάζων, ἐξ ὧν τὰ
 πολλὰ δυσδύρετα εἰς ἀσπάζων ἴσοριαν, καὶ ἀσπάζων ἡ ἀσπάζων εἰς τὰς χυδαίας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἀσπάζων
 δαίνας καὶ φιλολόγους, ὅμως ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων ἀσπάζων. Ἐν τῇ πλεῶν ὅμως μέρει τῆς βί-
 βλος ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων ὡς Ποιμὸν ἀσπάζων καὶ ἀσπάζων γοναίως τῆς ἀσπάζων εἰς τὰς πάλαι καὶ

νῦν καὶ κακοδοξίας τῶν πατισῶν, ἐπεὶ καὶ ἔστι ἀπαξ τῆς δόξης ὁδὸς καὶ τῆς εὐσεβείας ἐκκλίνοντες καὶ ἐκτρέποντες, σωμῆδες καὶ ἀδελφείῳ: εἰς αὐθιγὰς καὶ βαρύνοντες κακοφρονεῖς δόξης καὶ ἀποτρέψαι τῆς εὐσεβείας φρονήματος καταφέρνται, εἰς τὰς ἀπολαβόντας κακοδόξους νεωτερισμὸς ἑτέρα πρὸς αὐτοὺς κακοδοξότερα νεωτερίσματα, καὶ ὡς περὶ ῥύακος τίς ἐκ τῶν ὅλων ποταμῶν ὑποχωρεῖται καὶ ἀποτρέψας, εἰς πολλὰς ἀναχίζεται καὶ ἀθμερίζεται ῥύακος ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν παλαιὰ ἰδίαν κεκαργμένην ὁδὸν καὶ αὐλάκην, ἔτι καὶ αὐτοὶ τῆς ἀληθείας καὶ πατρὸς ἀποδοῦναι καὶ ὑποδοκιμῆς καὶ ἀναγγελικῆς ἀποδοσεως ἑαυτὰς ὑποπλάσσαντες, εἰς ἀλόγους καὶ κακοδοξίας ἐξέτραχλίσθησαν, καὶ ἐσθῆναι ἐδυνάμηνται. Ἀλλ' ἐπεὶ Θεὸς βοηθεῖ καὶ ἀρωγῇ, τὴν δίδόντος σοφίαν καὶ σωμίαν, καὶ ἐπιχρῶντος ἅμα τὸν τρέχοντα εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ κοινωφελές ἔργον, καὶ συνερχόντος τοῖς διδάσκοντι τὰ θεὰ λόγια, σωμῆταξιν ὁμακαρίτης καὶ παύσηται ἕτος αἷμα πᾶσι ποιήσας καὶ ἀξιέπαινον ταύτῃ συγγραφῇ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, καὶ τέλος χρυσὴν ἐπέθηκεν αὐτῇ, διενεῖται λοιπὸν καὶ ἐφρονεῖ νὰ τυπωθῇ μετὰ οἰκία ἔξοδα ὡς καὶ ἄλλα πρὸς ταύτης βιβλία, ἀλλὰ νὰ πλεονάσωσι τὰ βιβλία, καὶ νὰ ἐξηπλωθῇ εἰς πολλὰς αὐτῇ ἱστορίας, ἀθμερίζοντων τῶν τυπωθόντων βιβλίων δωρεὰν εἰς τὰς φιλολόγους καὶ φιλοταγνύσας χερσὶνας, καὶ ἀλλὰ νὰ διαιωνίσῃ τὸ κοινωφελές τῆς φιλοποιήσεως αὐτῆς σύγγραμμα. Ἀλλ' ὁ φιλάδελφος καὶ μετὰποδοῦντος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀρκετοὶ εἰς τὰς μνῆρας ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καμάτης καὶ ἰδρύσας τῶν μακαρίων τέτων καὶ παύσηται Πατριάρχης, καὶ βασιλεὺς νὰ αὐταμείψῃ αὐτῇ τὰς ἀξίας ἀμοιβὰς, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν ὁλοκαύστην καὶ καθαρωτάτην αὐτῇ ψυχῇ τὰ ῥέστα καὶ τὰ βραβεῖα τῶν ἀρετῶν καὶ ἀνδραγαθημάτων αὐτῆς, ὅν ἀρετὴν ὡς αὐτῇ τῇ κυρίῳ, πρὸς ἐκκαλεῖσθαι αὐτῇ λέγων, Ἐν δόξῃ ἀγαθῇ καὶ πρὸς εὐφροσύνην, ὑπέρμαχε καὶ ἀγωνιστὰ τῆς ἀληθείας, καλῶς ἐπλεόνασας τὸ Τάλατον, ἔσειθαι εἰς τὴν χαρὰν τῇ κυρίῳ, ὅτι πλήρης ἡμερῶν ἐγὼ εἶ, πλήρης σοφίας καὶ σωμείας, καὶ πλήρης ἀρετῆς ἀπάσης. ἀνδρῶν γὰρ ὡς, καὶ σῶμα ἔχει θνητὸν καὶ ῥύακον καὶ ὑποκείμενον τῇ ἐξ ὧν σωμείῃ τῇ ἀλυσί, καὶ χρεῖα ὡς ἀλλὰ τῶν κοινῶν χρεῖας τῇ θανάτῃ νὰ ἀποθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. καὶ λοιπὸν εἰδὼς ὅτι τὸ ῥῶν τέλει τῆς αὐτῆς ζωῆς ἡγῆκε, καὶ αὐτῇ πλησίον ὡς τῶν πυλῶν τῇ θανάτῃ, τὸ δὲ ποθέμενον ἀμὴν ἔκ τῇ τετελεσμένῃ, νὰ ἴδῃ δηλαδὴ τὴν συγγραφὴν ταύτην τετυπωμένην, καὶ εἰς πολλὰς χεῖρας τῶν πιστῶν ἐκδομένην, κατέλειπον ἡμῖν τὴν φροντίδα καὶ ἐπιστάσαν τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῆς. καὶ ἔτι καὶ ἡμῶν μακαρία ὅλην ψυχὴν καὶ καθαρωτάτην πρὸς κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῇ χορῇ τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν συγκατέλειπον, τῇ ἀκρετῇ αἰγλῇ τῆς τριτοφάνης καταλαμπομένη θεότητος, καὶ τῆς ἀληκτικῆς συναπολαύσεως εὐφροσύνης, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀπαρέτητον χρέος νομίσαντες τὸ πατρικὸν καὶ δεσποτικὸν ἐκείνης ἐπιπάγμα, τύπῳ παρεδωκαμεν αὐτῇ, καὶ ἡδὲ ἔλαβε τέλει, καὶ τῇ ἀγίᾳ ἐπικερήσαντος καὶ σωμειήσαντος, ὡς τῇ ὑμετέρᾳ παιδείᾳ ἐκδομένην ἀφιερέμεν ὡς δώρον πολυτίμον καὶ ἀξιογάστον, καὶ τῇ μάλα δικαίως, ἕκτον γὰρ ἀξιοπρεπέστατος ἀντιπρὸς ὅλην τὴν αἰδέμεν χρηματίζεις ὡς καὶ ἡμεῖς αὐτὰ ἐλφον πρὸς φιλέστατος, κατὰ πάντα γὰρ τὰ νομικὰ δέχοντες τῶν συγγενῶν τὰ κτήματα καὶ ποιήματα εἰς τὰς συγγενεῖς ὑποδίδονται, ἀλλὰ ὅτι καὶ καθολικὸς ἐπικερπὸς φρονιμὸς καὶ πιστὸς ἐπὶ πολλὰ ἔτη τῆς ἐκείνης μακαριότητος κατεστάθης ὅν τῇ ἀγιωτάτῃ ὑποδοκιμῇ πατριαρχικῇ αὐτῇ θρέμει, καθὼς καὶ τῇ μερῇ ἡδὲ ἐπὶ τῆς ὑμετέρας θείᾳ ἐλέει πατριαρχίας τὸ αὐτὸ ὀφφίκιον ὑπάρχας ἀπετελῶν καὶ κοσμῶν, πρὸς ἐκδομένην ἀλλὰ τῆς πολλὰς σε κόπης καὶ μόχθους καὶ ἀγρυπνίας καὶ φροντίδας ὅν τοιαύτῃ χρεὼν γυμνασία καὶ ἀποδοῖ ἡλικία ἐκ ἄλλης μισθῆς, ἐπὶ γὰρ δηλοῦν καὶ φθαρμένης, ὡς ἔγνωσαι τῆς πολλοῖς, ἀλλὰ τὰς ἐρωίας καὶ ἀπὸ ἀγαθῶν, ὡς καὶ μετὰ βαδύτατον γῆρας ἀξιοθῆναι λαβεῖν παρ' αὐτῇ τῇ μετὰποδοῦντος ἀγία Θεῷ, ὅς ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρος ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἐσώτητος ὅν εἴπω παντὶ.

τία γυγόνται, καὶ λαβὼν, ἤτοι ἀνακρινόμενος τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Τάφῳ ὡς τὸ δίδου
ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ ἐπαυλῶν Ἀλφ' ἔφηρ' εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀνεκρίνετο τὸ Μοναστήριον τῆς ἁγίας Θεόκλης, εἴθ'
ἔτις ἀπὸ αὐτῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ μέρη τῆς Ἀσίας περιελθὼν μέχρι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
καθεῖθον αὐτὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ Ἀλφ' τῆς Δαμασκῆ καταβὰς, ἀνεκρίνετο τὸ Μοναστήριον τῆς ἁγίας Ἡλίας τῆς
Προφήτης, ἔτις πάλιν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν Ἀλφ' ἔφηρ' ἀνελθὼν, καὶ καθεῖθον εἰς πολλὴν γῆν τῶν βορείων με-
ρῶν πῶς περιελθὼν ποιησάμενος, τὸν τε Β'υζαννον Ἀναπλάσας Πόντον, τὰς τε ὠρεῖς τόπους καὶ Σινώ-
πιαν καὶ Γεραπεζῖντα, μεσογῆς τε καὶ τὰς τῆς Εὐρώας ὑποσημειώσας Χώρας, φημὶ τῆς Ἱβηρίας τῆς κοινῆς Γυγερ-
τζίας λεγομένης περιελθὼν, καὶ Ἀλφ' τῆς ὠρεῖς πῶς Κωνσταντινὴν πόλιν αὐτὸς καταλαβὼν, καὶ καθεῖθον
ἔτις Φαιέντος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπαυλῶν, ἀνακοδόμησε τῆς ἁγίας Σάββας καὶ τῶν Ἱβηρῶν τὰ Μοναστήρια τῇ
χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ὀγδοηκοσῷ πέμπτῳ ἔτις. τελευτᾶν δὲ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑποδημήσας, καὶ εἰς Κωνσαν-
τινὴν πόλιν ἀνελθὼν, καὶ καθεῖθον ὑπὸ Ἡγεμόνος Σερμαϊῆς τῆς Κωνσταντινῆς καὶ τῆς Ἡγεμόνος Δέκα τῶν Φιλο-
χρίστων πῶς Οὐγγροβλαχίαν καὶ Μολδαβίαν καταλαβὼν, καὶ αὐτὸς εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐπαυλῶν,
καὶ καθεῖθον ὑπὸ Ἡγεμόνου Κωνσταντίνου Μπαλασάμπα τῆς Φιλοχρίστων δὲ καὶ τῆς καὶ τετρακτίς, καὶ τελευ-
τᾶν τῇ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ τετάρτῳ ἔτις εἰς Βυκερέστον τῆς Οὐγγροβλαχίας ἀνελθὼν, ὅτε καὶ ὁ περὶ-
φημὸς τῆς ἁγίας Γεωργίου Νεῶς ὁ εὖ Βυκερέστιος εἰς καλὴν ἀνηγέρθη καὶ ἀνεκρινόμενος ὡς νῦν ὄρεται, ἔτις εἰς Μολ-
δαβίαν γενόμενος ὑπὸ Ἡγεμόνου τῆς Δουβέβης Μιχαὴλ Ράκοβιτζα, ὑπερέβη αὐτὸς Ἀλφ' τῆς Οὐγγρο-
βλαχίας εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν. Διατρίβων γὰρ ἐν Κωνσταντινὴ πόλει, καὶ νόσῳ συχρῆς, πρὸς Κύριον ἐξελή-
μψε τῇ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ἐβδόμῳ ἔτις τῇ σωτηρίῳ, Φεβρουαρίῳ ἐβδόμῳ, ἐν τῇ μεσυχῇ τῆς ἁγίας
Τάφης, τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τιμωρῶν, ἔνδοι τῆς Διπλοφαναρίας κερνῶν, ὑπὸ
τῆς πατριαρχίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως κυρῆ Γαβριήλ, πρὸς ἐπιτελέσας σάββα φρονὶ ἅπαντα τὰ ὅσια καὶ
ἔθιμα ὡς ἂν τοῖς Δουβέβης Χρυσταῖς καὶ θείοις Ἱεράρχαις ὅτι τὸ ἔτη τῆς πατριαρχίας ὅτις πρὸς τοῖς
τεράκτοις ἀνιμῶνται, τὰ δὲ πάσης τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐξ αὐτῶν τοῖς ἐξήκοντα. Ἡ δὲ ἁγία αὐτῆς σοφὴ λαμπρῶς
ἔπειθαι ὡς μετὰ ἀειπομπῆς τῇ τε Πατριαρχίᾳ Κωνσταντινῆς πόλεως καὶ τῇ Ἀρχιερείᾳ καὶ τῶν κληρικῶν καὶ παν-
τὸς τῆς πληθὸς τῶν ὀρθοδόξων λαμπροφρονῶντων ἀπάντων ἀκομιθεῖσα, ἐτάφη ὁσίως ἐν τῇ σεβασμίῳ
Ναῷ τῆς ἁγίας Ὁσιολογίας Παρασκευῆς, τῇ αὐτικῇ τῇ Κυνηγῇ κατὰ τὸ λεγόμενον τερνισὶ Χρῆς Κιοῦ
καὶ ὡς. καὶ ταῦτα μὲν ἐν συνόψει τῆς μακαρίας ὁσίας ζωῆς καὶ τῆς ὁσίας κηδείας ὡς ὑπὸ βραχέος Πί-
νακος τὰ θεάματα, τῆς δὲ τιμίας τῶν λειψάνων αὐτῆς ἀνακομιδῆς, ἥτις ὡρᾶ τῆς ἡμῶν μετρίότητος γέ-
γονεν ἐν ἔτις χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ πωτεριδεκάτῳ, Αὐγῆς ἀποσῆ πέμπτῃ, ὁ τρέπῃς ἔχῃ ἔτις, Νῆα
γαδικὴν Σαῖτλαν λεγομένην ὄροντες, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ἱερά αὐτῆς λείψανα οἱ ἡμετέρας ἰκαίης δαπάνης
θούρας, ἐπέμψαμεν μετὰ τινῶν ὁσίων πατέρων κατὰ τὴν Σεπτέμβριον μήνα εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλὴμ,
ὅπως ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῶν ἁγίων τριακοντά Μαρτύρων, ἥτις καὶ Μονὴ Ἰωάννη τῆς Θεολόγης ὀνο-
μάζεται, ὅπως εἰς καὶ τὰ Ταφῆς τῶν ὁσίων Πατριαρχῶν τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ὁσίως καὶ
ἐντίμως κατετίθησαν εἰς αἰδίου μνήμην αὐτῆς.

Εὐξείνως Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.
 Ἡ τοι πάλιν υποτιθεμένη καὶ ἄλλας ὑποσημασθῆναι Συνόδους, ὧν ἐκ τῆς μεγίστης ἐκείνης φασὶν τὸς Ἀποστόλους καὶ
 ἁγίων χωρίζεσθαι μέλλοντας.
 ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 6.
 Σελίς 17 Σαρά 54

П А Р А' Г Р А Ф О Н З'.

Καὶ ἔτι Συμβόδον τῶν Ἀποστόλων γενέσθαι, ὃν ἦσαν οἱ τῶν μορφῶν τῶν Κυρίων οἱ
 ἄνθρωποι, καὶ περὶ τῆς οὐκ Πανεστέας ἐπὶ τῆς Σωτηρίας, ὑπὸ τῆς Διμορφίας
 Πεντάδος, ὅ ἐφόρε αὐτοὺς τε καὶ ὁ Ἐπισκοπὸς, καὶ ὅτι καὶ αἱ πέντε Σελίς 18
 τῶν Γραμμάτων, τὰ περὶ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς Σελίδος 14

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

[illegible]

ПАРАГРАФЪ В'.

Περὶ τῆς Ἀρχιερατείας ἐν Ἱεροσολύμοις τῶν Ἰσραήλ, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ Ζακχαίου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ τῶν σημανσάντων τὰ ὀνόματά των αὐτῶν, καὶ περὶ Ζακχαίου τοῦ ἀρχιερέως. Σελὶς 5 Σφραγὶς 35

П А Р А Г Р А Ф О Н Г'.

Περὶ τῆς Ἀρχιερατείας ὡς ἱεροπολῦμοις τῶν Ταβία, Βοναμίν, Ἰωάννης, Ματθαῖα, Φιλίππος, Σενέια, Ἰ᾿58, Αἰδύ, Εἴφρη, Ἰωσήφ, καὶ Ἰ᾿89, καὶ πᾶν ἑπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν. σελίς 6 σελὸς 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ

ὅτι κατὰ ἰανῶνα μέχρις ἰῶνα οἱ πᾶν ἱεροσολύμων ἀρχιερεῖς ἦσαν πάντες ἐν περιτομῇ, καὶ περὶ τῆς Νεφίλιας πᾶν ἔπῳ τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν.

σελίς 6 σελὰ 20

П А Р А Г Р А Ф О Н Ъ.

Περὶ τῶ αὐτίς, δι' ὃ ἦν ἐς τῶν τῶ ἐξ ἰσθμίων Ἀρχιερέων ἔχον κλήσεις ἑλληνικάς. Σελὶς 6 Σειρὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ σημασίας τῆς ἰακωβ^{ου} ὀνόματος, καὶ τῆς ἡγιασθῆαι αὐτὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς, καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν
τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης ἡγιασμένων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σελὶς 6 Σφραγὶς 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ σημασίας τῶ Συμεών, ἡ Σίμων ὀνόματι, καὶ περὶ Συμεών τῷ Θεοδόχῳ, καὶ τῶν Δαφνίων κλήσεων
τῶ δύο θυγατέρων τῶ Κλεόπα ἐν τῷ Θεοφυλάκτῳ καὶ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις. Σελὶς 7 σελὶς 17

П А Р А Г Р А Ф О Н Ы .

Περὶ τῷ ὅτι τὸ ἰᾶς δοκεῖ ὑπάρχειν εἶναι, καὶ περὶ μεταξέως λατινικῶν ὀνομάτων εἰς ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, καὶ περὶ τῷ ποίῳ γούσι **ὡς ὁ Ἀρχιτελώνης Ζακχαῖς**, καὶ ἡ θηλοῖ **Ζακχαῖος**, καὶ πῶς ἐρμηνεύεται **Ζαχαρίας**, καὶ τί θηλοῖ **Ἡρώδης**, καὶ περὶ τοῦ **Ζαχαρίου** τῶ πατρὸς τῶ Προδρόμου, καὶ τοῦ **Β' Λισάβετ**, καὶ τῶ τέλει αὐτῶν. Σελίς 7 Σειρὰς 55

П А Р А Г Р А Ф О Н О .

Περὶ ἐρημίας τῆς Πατρὸς οὐράνου, καὶ τῆς βίβλου τῆς Πατρὸς, καὶ τῆς συμφορᾶς τῆς Βασιλείης οὐράνου,
καὶ τῆς ἡέφραθ.

Σελίς 8 Σειρά 26

П А Р А Г Р А Ф О Н Ъ .

Περὶ σημασίας τῆ Ἰωάννης ὀνόματος καὶ τῆ Ἰωάνᾶς, καὶ συνηρητῆς καὶ κράσεως ὀνομάτων τινῶν ἐβραϊκῶν,
ἐτυμολογίας τε τῆ Πάχα καὶ τῆ Κλεώπας ὀνόματος καὶ τῆ Ἰησῆς, καὶ τῆ Ἰχθύς, καὶ περὶ τῆ Ἐγίε, Ἐσέρ,
Ἐγίε, Γιεχοβά, καὶ Ἀδωνάι. Σελίς 8 Σειρὰ 43

ПАРАГРАФОН JA'.

Περὶ σημασίας τῶ ματθαίου ονόματος, καὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ καὶ τῆ τέλεος, καὶ περὶ τῆ ἀντιγραφείας
καὶ τῆ μεταφράσεως τῆ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίας, καὶ ὅπως λέγεται τὰς τὸ εὐαγγέλιον, καὶ πᾶς, δι' ἧς τῆς οὐρέσεως
ὁ κύριος ἐγένετο ἀνθρώπου φιλῶ .

Σελίς 9 Σελὴ 15

П А Р А Г Р А Ф О Н І В'.

Περὶ τῆς σημασίας τῶ Σενέκας οὐνόματος, καὶ περὶ Λουϊτῶν, καὶ τῆς σημασίας τῶν Εὐφραΐμ, Ἰωσήφ, καὶ Ἰωσῆς οὐνομάτων, ἐν Ἰακωβῶν τε Ἰωσὴ, καὶ Ἰεσοῦ, καὶ σημασίας τῶ Ἰχθῦα. Σελίδς 9 Σελῶς 37

ΚΕΦ Α' ΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ψήφου τῆς Συγκλήτης ὑπὸ Τιβερίου βασιλείας κατὰ τῶν Χρυσιανῶν, καὶ θιασίσματος Τιβερίου ὑπὲρ τῶν
Χρυσιανῶν, καὶ ποίων κατὰ μίμησιν ὁρώμενης ψηφίζεται τὰς ἀμαρτωλὰς ὡς τοῖς ἀγίοις, τὰς δὲ ἀγίας ὡς τῶν
ἀμαρτωλοῖς, καὶ περὶ τῶν τῷ Πιλάτῃ συμφορῶν, καὶ τῶν τρόπων τῶ θανάτου αὐτῆς δι' ἀναφορὰς τῆς
Μαγδαληνῆς Μαρίας.

ПАР!

04-

... τῆς ἀναρέσεως ταύτης,
... καὶ τῶν συν αὐτῇ, καὶ
... ἰωσήφῃ Ἰακώβ, θεὸν τὸν Χριστόν
Σελίς 10 Σειρά 46

Ο Ν Γ.

... ἀρχιερέων καὶ ἀρχόντων ἐπὶ Νέρων, καὶ διηγήσεως τῶν
... ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῶν ἐπὶ Νέρων, ὑπὸ Τισίᾳ Φλώρε
... τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Σίμωνος μάγῃς ἀναρέσεως οὐχὶ
... ἡ σφραγὶς ἔγραψε Μάρκῳ, καὶ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ περὶ τῶν τριῶν τῶν μαρ-
... Πέτρῳ, καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τελειώσεως αὐτῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων Παύλου τῶν χρόνων μόνον
... περὶ Πυρκαϊᾶς ἐν Ῥώμῃ, καὶ φόνος τῶν Χριστιανῶν διὰ ψευδομαρτυρίαν Νέρων, καὶ τίσις τῶν μὴ εἰσοικῶν
... οὐκ αἰεὶ εἰς Νάον τὰς γυναῖκας. περὶ ἰδιοχέρουσφαις Νέρων, καὶ βασιλείας Οὐεσπεσιανῆς, ἐμπροσθε τε τῶν
... Ἱερῶν καὶ ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Τίτῃ, καὶ τῶν ἀρεθμῶν τῶν φοιτῶντων καὶ πωληθόντων Ἑβραίων, καὶ περὶ
... Ἀπολλωνίου διδασκαλίας πρὸς Τίτον περὶ τῆς Χριστῆς βασιλείας. Σελίς 11 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Περὶ τῶν συμβεβηκότων σημείων πρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ φυγῆς τῶν Χριστιανῶν εἰς Πέλλαν. Σελίς 12 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Περὶ τῆς ἀναθέσεως χρόνων ὑπὸ τῶν ἐν Σιὼν Φωτῶν μέχρι τῶν ἐν τοῖς ἐγκαινίοις τῆς Ναῦ Σολομῶντος, καὶ κατὰ
... μέχρι τῶν ἐν τῇ Πεντηκστῇ πυλῶν γλωσσῶν. Σελίς 12 Σειρά 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ τῶν τίσις οὐκον, καὶ πότε ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ πῶς ἀποκάλυψιν. Σελίς 13 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Περὶ τῆς οὐρεῖς πολιτείας καὶ πτωχείας τῶν συγγενῶν τῶν Κυρίῃ, καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς ἐπὶ Οὐε-
... σπεσιανῆς καὶ Δομιτιανῆς τῶν Βασιλέων. Σελίς 13 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Κυρήνῃ ἀνταρσίας τῶν Ἑβραίων, καὶ τῶν ἀφανισμῶν αὐτῶν ἐπὶ Τραϊανῆς τῶν Βασιλέων. Σελίς 14 Σειρά 1

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῆς πρώτης Ὀπισθολικῆς Συνόδου, τῆς τὸν μαθητὰν τῆς Χορῶ τῶν Ἀποστόλων συνταξάσης, ἐξ ἧς ἐλέγχονται
... οἱ παπισταί, τὸ μοναρχικὸν τῆς Ἀποστόλου Πέτρου ψευδὲς πεποιθεῖντες. Σελίς 14 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Περὶ τῆς δευτέρας Συνόδου τῶν Ἀποστόλων ἐπὶ καταστάσει τῶν ἐπὶ Διακόνων, τῇ γυναικίῃ διὰ τῆς παύτων
... χειρθεσίας, ἐξ ἧς δέκνυται κατηχημῆς οἱ παπισταί, τῆς Ἀποστόλου Πέτρου μοναρχίας ἐπὶ πρῶτον, καὶ
... ὅτι πάσης Συνόδου κεφαλὴ ὁ Χριστός. Σελίς 15 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Περὶ τῆς τρίτης Συνόδου τῶν Ἀποστόλων, οὐκον τῶν μὴ περιτέμνεσθαι τὰς ἐξ Ἑθνῶν πιστεύσαντας ἀθροισθῆναι,
... καὶ οἱ μείζων κατ' ἐξουσίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὁ ἀδελφὸς Θεὸς Ἰάκωβος τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, οἱ καὶ ἴσοι κατὰ
... πτωχάμοις τοῖς Ἀποστόλοις καὶ πρεσβυτεῖς ἐν τῇ Συνόδῳ δέκνυται, καὶ περὶ τῆς τῶν Σίμωνος μάγῃς καὶ Κη-
... ρίνου καταστροφῆς ὑπὸ Πέτρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀποστόλων. Σελίς 15 Σειρά 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Περὶ τῆς τετάρτης Συνόδου τῶν Ἀποστόλων οὐκον τῶν τῶν Νόμων ἐθίμων, ὁπότες τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, ἐξ
... ἧς καταβάλλεται τὸ μοναρχικὸν τῶν Πάπα Ῥώμης, καὶ μείζων δέκνυται ὁ ἀδελφὸς Θεὸς Ἰάκωβος τῶν
... Ἀποστόλων Πέτρου. Σελίς 16 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Περὶ τῆς πέμπτης καὶ ὁκτῆς Συνόδου τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν πρὸς τὸν Ἀπόστολον Πέτρου αὐτῆς ἐλέγχου διὰ
... τὸ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς ἀκροβύς, καὶ τῶν κοινῶν δόγματος αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξ ἴσου εὐλοῖ Ἰάκωβος, Κιφῆς,
... καὶ Ἰωάννης, καὶ ἄλλοι ἀδελφοὶ πρὸς τοῖς Ἀποστόλοις τῆς Πέτρου, ἐξ ὧν εἰς κόρακας οἰχεται τὸ νῦν πρῶτον
... τῶν Ῥώμης. Σελίς 17 Σειρά 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ὑποτιθεμένων καὶ ἄλλας δόξολικὰς Συναόδους, ὡς ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκθέσει φασι τὸς Ἀποστόλους καὶ Σύμβολον, ἀπ' ἀληθῶν χωρίζεσθαι μέλονταις. Σελίς 17 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν λεγόντων καὶ ἐκλεισθέντων Συναόδων τῶν Ἀποστόλων γινώσκειν, ἐν ᾗ ἀκούοντες τῶν μορφῶν τῶν Κυρίων οἱ Ἀπόστολοι ἐθέπουσαν ἐν ὁμοῦ Κανόνι αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐν Πανεσὶ ἐκκλησίας τῆς Σωτηρίας, ὑπὸ τῆς Ἀιμορροῦσης ἀναθεμένης αὐτῇ. Σελίς 18 Σελῶν 14

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὁ Ἐπιστήσιος ἔτι ζῶν, μέζων ἦν τῶν μετὰ τὸν Πέτρον Ἐπισκόπων τῶς Ῥώμης, ἢ τῶν ἀντιπάλιν; Σελίς 18 Σελῶν 37

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν ἐπὶ Τραϊανῷ διωγμῶν, καὶ τῶν τῶν Ἐπιστηθίων ἐπὶ τῆς κοιμήσεως αὐτῶν καὶ τῶν Φιλίππων τῶν ἐκ τῶν δώδεκα, καὶ τῶν ἐπὶ καὶ μαρτυρίαις Συμεῶν τῶν δολιχῶν ἱερέων καὶ τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῶν αἰτίων τῶν διωγμῶν τῶν Χριστιανῶν, καὶ μαρτυρίαις Ἰγνατίου τῶν Θεοφόρων καὶ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μάρκου, καὶ τῆς αἰσῆς Χριστιανῶν βοήθειας τῶν Πλυνίων Ἐπαρχῶν Ἀντιοχείας. Σελίς 19 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν λόγων Ἀγρίππα Κασσίου, ἐν οἷς καὶ τῆς κοινότητος ἀξίωμα ἰσχύει καὶ τῶν Ἀποστόλων Πέτρον Φρόνιν, Ἀρτίωνος τε ἀκροῦ Φιλοσοφίας, καὶ Ἡγροῦσκου συγγραμμάτων, ἐν οἷς δηλεῖται πόθεν καὶ εἰς ὅλα λατρεῖν. Σελίς 19 Σελῶν 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν ἐπὶ Ἀδριανῷ Αἰλίου διωγμῶν, καὶ ὡς ἔπειτα ὁ αὐτὸς ἐρημάτω αἰσῆς τῶν Χριστιανῶν ἀγορεύει εἰς κερτήριον. Σελίς 20 Σελῶν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ μάχης Ἑβραίων κατὰ τῶν ἐργόντων αὐτὰς περιτέμνεσθαι, καὶ τῶν Ἀρχιερέων αὐτῶν Βαρχαχίβα, καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ Σεβήρου Ἰαλίου, καὶ τῶν δόγματων Ἀδριανῶν, ἵνα μήτε ὁμμάσῃ ὁρῶν οἱ Ἑβραῖοι τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀναγεγραμμένων Ἑβραίων, καὶ τῶν γλυπτῶν χαίρων ἐπὶ τῆς θύρας τῶν αἰσῶν, καὶ ὡς ἀπαπέκτανε Χριστιανῶν ὁ Βαρχαχίβας, ἐν οἷς καὶ ἱεροσολύμων ἰσχύει. Σελίς 20 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν πολέμων τῶν Τύττων, καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν λοιμῶν καὶ πείνῃ καὶ μαχαίρᾳ φθαρέντων καὶ πωληθέντων Ἑβραίων, καὶ τῆς οἰκοδομῆς Νικοπόλεως καὶ ἱεροσολύμων ὑπὸ Ἀιλίου, καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀφαιρούμενων φερμένων καὶ χωρῶν καὶ λαῶν Ἑβραίων καὶ πωληθέντων, καὶ τῆς εἰς Ἰσπανίαν ἀναγωγῆς αὐτῶν. Σελίς 20 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν γλυπτῶν χαίρων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν, καὶ διηγήσεως ἐξ ἀκολουθίας τῶν τῶν διπλοῦν Ἀναστασίας οὐρανῶν, καὶ τῶν συμβάντων πρὸς τὸν πορφυρεῶν Κίονα ἀγάλημα τῶν Ἀποστόλων ἐπὶ Ἀλεξίᾳ Κομνηνῇ, καὶ τῆς φεραῆς τῶν χαίρων ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ ἐπὶ Ἀνδρονίκου τῶν Παλαιολόγων, καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν. Σελίς 21 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν γλυπτῶν χαίρων, καὶ τῶν αἰτίων τῆς δηλώσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διώξεως τῶν Ἑβραίων ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῶν Φερδινάνδου Ρήγος. Σελίς 21 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ μετωνυμιῶν τῶν ἐν ἱεροσολύμοις ἀγίων τόπων ἐπὶ Ἀδριανῷ εἰς ἀγάγματα Ἑβραίων, καὶ αὐτοῖς δόξα κατὰ σάσεις αὐτῶν εἰς τὴν ἰδίαν ὀνομασίαν ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἰουστινιανῶν τῶν μεγάλων. Σελίς 22 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν τίνες τῶν ἱεροσολύμων Αἰλίου ἐκάλεισαν, τί καὶ αἰτίον τῆς ἀνακτίσεως αὐτῆς, πόσοι παρηήθον Χριστοὶ ἀπ' Ἀδριανῶν Αἰλίου μέχρι Κωνσταντίνου τῶν μεγάλων, ἐν οἷς καὶ ἰδρυθῆναι ἀγάγματα ἐν τοῖς ἀγίοις τόποις τῆς ἱεροσολύμων, καὶ ἡ καὶ αὐτῶν τῆς ἰδρύσεως αὐτῶν. Σελίς 22 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν οὐ ποῖα τῆς ἱεροσολύμων τόπων ἦν τὸ πάλαι ἢ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησία, καὶ πόθεν ἐπεκρίτησε κρῆς καὶ λυγρίας ἐν τοῖς Ναοῖς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ἀκρότητων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν, καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς ἱεροσολύμων καὶ ὑπὸ Χρυσῶν μέχρι τῆς τελείας ἐξώσεως τῶν Ἑβραίων. Σελίς 23 Σελῶν 9

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶ ποτε ἤρξαντο χριστιανεύειν ἀπερίτμητοι Ἐπίσκοποι ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς πρῶτος ὁ Μάρκος, καὶ τῆς σημασίας τῶ Μάρκος ὀνόματος, καὶ περὶ Μάρκος τῶ Εὐαγγελιστῆ, καὶ βασιλείας Ἀντωνίνου Πιῦ.

Σελίς 23 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπὸ Μάρκου ἕως Γαίῃ ἀκροβύτων Ἱεραρχῶν τῶν Ἱερουσολύμων, καὶ ὧν ἀρχιερατεύσαντο ἐπὶ τῶν.

Σελίς 24 Σελῶ 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας τῶ Μάρκου Ἀντωνίνου καὶ τῶ ἐπ' αὐτῷ διωγμῷ τῶν χριστιανῶν, καὶ περὶ ὧν ἔπον Οὐλπιανὸς καὶ Πλύνιος ὑπερ' αὐξήσεως χριστιανῶν, καὶ Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας ὁ ὅστις πρὸς αὐτὸν ἔλκετο, καὶ Δημήτριος περὶ τῶ μὴ συμφορᾶν εἰδέναι, καὶ περὶ Ἀρχιερατείας ἐν Ἱερουσολύμοις μετὰ Γαίῳ Συμμάχῳ, καί τῶ καὶ Γαίῳ δευτέρῳ, Ἰβλιανῷ, Καπίτωνῳ καὶ Ἡλία, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν.

Σελίς 24 Σελῶ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶ Διὰ τῆς αἰσχύνης τῶν χριστιανῶν ἐρανόθου κατενεχθῆτος ὑετῇ ἔπλη τῶ Στρατοπέδῳ τῶν Ῥωμαίων διψήσαντος ἐν τῷ μετὰ τῶν Σαρματῶν πολέμῳ, ὅπως Στρατηγὸς Μάρκος Ἀνθελίς, ἐξ ἑ χριστιανισμὸς πολλῶν καὶ Λικίῃ Βασιλέως Βρεβριανίας, καὶ περὶ τῶν γραψάντων κατὰ Φρυγῶν καὶ Μαρκίωνῶν, καὶ περὶ τῶ Αἰρετικῶν Τατιανῶν, ἐξ ἑ οἱ Τατιανοί, οἱ καὶ Σεβηριανοί.

Σελίς 24 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Κομόδου βασιλείας, καὶ τῆς Διὰ Μαρτίαν αἰέσεως τῶ χριστιανῶν, καὶ τῶ ἐν Ἱερουσολύμοις ἀρχιερατεύσαντων Μαξιμῶν, Ἀντωνίων, Στάλωνος καὶ Δολιτιανῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ περὶ Διονυσίου Κορίνθου, Θεοδοτίωνος, Ἀπολλωνίου καὶ Κλήμηντος τῶ Στρωματέως καὶ ὧν ἔπρξαν.

Σελίς 25 Σελῶ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς αἰτίας δι' ἡν οἱ Εἰδωλολάτραι ἐν τῇ Γολγοθᾷ ἠκόδομησαν Νηὸν Ἀφροδίτης, καὶ τῶ ποθὲν ἔθισται δι' αὐτῶν, ἥτοι βασιλικῇ ἐπιτελεῖν ἡμᾶς τὸν ἀγασμὸν.

Σελίς 25 Σελῶ 44

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ Ναρκίσου Ἐπισκόπου Ἱερουσολύμων ὑπὸ Ἰακώβου τετακένου, ἡμετὰ Ἡλίου τετακένου πρῶτος.

Σελίς 26 Σελῶ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Σεβήρου Βασιλέως Ῥώμης τῶ πολιορκήσαντος τὸ Βυζάντιον, καὶ ὑπὸ τῷ Ἡρόκλητῳ ὡς κῆρυξ τῶν τῶν, καὶ φόρος βαρυτάτης τοῖς Ἑβραίοις ἐπιθεῖν, καὶ περὶ ὑποσώσεως Ἑβραίων, καὶ αὐτοῖς ταπεινύσας αὐτῶν.

Σελίς 26 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἀγίων προφῆων Ναρκίσου, καὶ συκοφαντίας πρὸς αὐτῶν, καὶ ἀσχαρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶ Θρόνῳ, καὶ ἐκδικήσεως πρὸς Θεὸν πρὸς τῶ συκοφαντίας καὶ τὰ ῥήματα τῶ σώματος αὐτῶν.

Σελίς 26 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ Αἰλίου Ἱερουσολύμων, ἡ Δίωνος, Γερμανιανῶς τε καὶ Γορδίου, ὃν Νάρκισος φωνεῖ ψηφίζεται, καὶ μετ' αὐτῶν Ἀλεξανδρῶν τῶν Καππαδόκειῳ, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῶ Ναρκίσου.

Σελίς 27 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ Διοφάντου τῶν Ἱστροκῶν Διὰ τῶν Διοδόχου Ναρκίσου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας Δίωνος, Γερμανιανῶν καὶ Γορδίου, καὶ τῆς ὑπεκαλύψεως τῆς Θείας περὶ τῆς μεταθέσεως Ἀλεξανδρῶν, καὶ περὶ τῶ πάλαι ἔθους τῶν περὶ τῶν τῶν ἁγίων τῶν.

Σελίς 27 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Κλήμηντος Στρωματέως τῶ Διδασκάλου Ἀλεξανδρῶν τῶ Ἱερουσολύμων, καὶ τῆς ἐν σπυδαεργίῳ Ἀλεξανδρείας ἀμφοτέρων διδασκαλίας, καὶ τῶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης Φρυγιστοῦ Εὐσεβίου τῶ Παμφίλου, καὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Βιβλιοθήκης.

Σελίς 27 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς Διοφάντου Ἀλεξανδρῶν Ἱερουσολύμων καὶ Δημητρίου Ἀλεξανδρείας ἕνεκα τῆς τῶ ἐλγύνους ἱεροσύνης, καὶ ὅτι βοτάνῃ Ὀρλγύνους ἐνέκρωσε τὰ πάθη, καὶ περὶ τῶ ποσάχως τὸ παρ' ἐνορίας.

Σελίς 28 Σελῶ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶ μαρτυρίας τῶ Ἱερουσολύμων Ἀλεξανδρῶν ἐπὶ Σεβήρου, ἐφ' ἧς ὁ μέγας ἤρξατο διωγμὸς, καὶ ὅτι διὰ φόβον τῶ τυράννου κατὰ Ὀρλγύνου καὶ Κλήμηντος, κατὰ δὲ γνώμην Μαρκίωνος μὴ φόβον, καὶ περὶ αἰρέσεως Μαρκίωνος καὶ Μοιτανῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας Ναρκίσου καὶ Ἀλεξανδρῶν τῶν Ἱερουσολύμων.

Σελίς 28 Σελῶ 44

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ πατρὶδος καὶ πατρὸς καὶ μυσταρῶν πολιτείας Μαρκίων^Θ, καὶ φυγῆς αὐτῆς εἰς Ῥώμην πρὸς ἀδελφούς, καὶ ὑπερηφάνια παπιστῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Πάπας, καὶ περὶ τῆς πρὸς Μαρκίωνα ὑποκρισεως τῶν πρεσβυτέρων Ῥώμης, ἐξ ἧς τετραχῶς ἐγγίνεται ἡ μοναρχία τῆς Πάπας, καὶ ὅτι αἱ τῆς Ἀδελφείας καὶ Ἰωάννης ὁ Παπῶν ὑπιστολαὶ πρὸς Βασίλειον Μακεδόνα καὶ Λέοντα καὶ Ἀλέξανδρον τὸς Βασιλεῖς ἡμαρτημένως καὶ κακῶς ἔπον, καὶ περὶ ὧν Μαρτίνος Πάπας γράφει Παντελεόνι. Σελίς, 29 Σερὰ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς Ἀσφοραῆς τῆς Πάχας, τῆς νομοθεσίας ὑπὸ Μάρκου Αὐρηλίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥώμης καὶ Ἀσίας μετα Πολυκράτους Σμύρνης καὶ Ἀνικίτης Ῥώμης, καὶ τῆς ἐρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴδέσης τῆς Ἀσφοραῆς, καὶ περὶ τῆς πεπλασμένης Συνόδου τῶν παπιστῶν, ὑποκρίντων ἐν αὐτῇ Ἀνικίτῃ Πολυκράτῳ. Σελίς, 29 Σερὰ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ἀμφισβητήσεως δούτερας Ἀθὰ πῶς τῆς Πάχας ἡμέραν, καὶ περὶ τῶν σωμαθροιστῶν Συνόδων ἐν τε Δύσει καὶ Ἀνατολῇ Ἀθὰ τῆς ὑπὸ Κομόδου. Σελίς, 30 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἀσίᾳ Συνόδου, ἧς ἡγεῖτο Πολυκράτης Ἀθὰ πῶς τῆς Πάχας ἡμέραν, καὶ τῆς πρὸς Βίκτωρα αὐτῆς ὑπιστολῆς, καὶ ἀφορισμῶν πρὸς τὸν Βίκτωρα εἰς τὰς τῆς Ἀσίας Ἐκκλησίας, καὶ αὐτικελόσιων δι' ὑπιστολῶν τῶν Ἐπισκόπων πρὸς Βίκτωρα, ἐξ ὧν δέκνυται ἴσον εἶναι τότε Βίκτωρα καὶ Πολυκράτῳ, καὶ ὅτι Αἰρέσει ὑποπέπτωκεν ὁ Βίκτωρ, ἐτεροδόξαν νομίσας τὸ ἔθος τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀσίας. Σελίς, 30 Σερὰ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν λεγόντων παπιστῶν, ὅτι πρὸς αὐτὴν τὸν Βίκτωρα Πάπα ἔβρισεν ὁ Πολυκράτης πῶς Συνόδον, ἣν μὴ παθίσαν πῶς τῆς Πάπας δόγματι, ὁ Πάπας ἀνθεράτισεν. καὶ περὶ ἐλέγχου τῶν ψόδων τῆς Πάπας πῶς παπιστῶν ἐκ τῆς τῆς Πολυκράτους πρὸς Βίκτωρα ὑπιστολῆς, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας, ἐξ ὧν οἴχεται ὁ μοναρχικὸν τῆς Ῥώμης. Σελίς, 31 Σερὰ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ παπιστῶν, ἀνυποφειρόντων τὸν Εἰρηναῖον ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης μάρτυρα, κατὰ Αἰρέσεων περὶ τῆς Ῥώμης γράφοντα, καὶ περὶ ἐλέγχου τῶν ψόδων αὐτῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Εἰρηναίου καὶ τῆς Εὐσεβείας, καὶ ἐκ τῆς ἀποδείξεως, ἐξ ὧν δέκνυται ἴσότης ὁ Ῥώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἔτε πᾶσι τὰς ἔχων τότε πρωτοῖς, ὅθων δὲ μοναρχίας, ἡ ἀνθεράτιστος. Σελίς, 33 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ ὑπερηφάνιας παπιστῶν ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐκ τῆς τῆς Πάπας Βίκτωρος ὑπιστολῆς πρὸς τὸν Καισαρέας Παλαιστίνης Θεόφιλον, ἀντὶ ὑπὲρ τῆς Πάχας Συνόδου ἀθροίσαι, ὃ καὶ ὁ Βέδα μαρτυρεῖ, καὶ περὶ ἀντιθέσεως τῆς ὑπερηφάνιας αὐτῶν, ἐκ ἐξ ὧν εἶπε τις, ἡ ἐν γὰρ περὶ ἐαυτῆς, ἀλλ' ἐξ ὧν κατέχευται καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ περὶ ἀρχαίων Παπῶν ὑπιστολῶν, Ἀσφονιδίτε παπιστῶν πρὸς τὰς τῶν Παπῶν ὑπιστολάς, καὶ βλασφημίας καὶ ψόμάτων ἐν ταύτῃ τῇ τῆς Βίκτωρος ὑπιστολῇ, ἐν ᾗ καὶ ῥησὶς τις τῆς Προφῆτης Ἠσαΐα βλασφημῶς ἐκλαμβάνεται, καὶ ἕτερα διόλου ψόδοι, ἃ πρὸς τὸν Διάτακτον τῶν Ἀποστόλων, μὴ ὄντα δὲ, ἐξ ὧν δέκνυται μὴ τῆς Βίκτωρος ὑπιστολῆς, ψόδοι δὲ καὶ ὑπὸ πλαστοῖν τινα καὶ ἀσεβεσάτων εἶναι. Σελίς, 35 Σερὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῶν χειρῶν σαφεινῆς, ὅτι τὰ τῆς Βέδα εἰσι παπιστικῆς ἀποδείξεως, καὶ περὶ τῆς λαμπραῆς κατασκευῆς τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρημίων καὶ συναγομῶν συνεκαχῶς. Σελίς, 38 Σερὰ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν λεχθόντων ὑπὸ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης Συνόδου ἐν κοινῇ ὑπιστολῇ Ἀθὰ πῶς τῆς Πάχας ἡμέραν, ἐξ ἧς ὑπιστολῆς δέκνυται μὴ γεγραφῆναι τὸν Βίκτωρα εἰς Παλαιστίνην περὶ ἀθροίσεως Συνόδου, ὅθων καὶ ὅλ' αὐτῶν οἴχεται ὁ μοναρχικὸν τῆς Πάπας. Σελίς, 39 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πράξεως ταύτης τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης Συνόδου δέκνυται τὰ τῆς Βέδα, ἡ τὰ ἐπ' οἰνόματι τῆς Βέδα ψόδοι. Σελίς, 40 Σερὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ ἀντιθέσεων τῶν παπιστῶν, καὶ πρώτων περὶ τῆς πρώτης τῆς περὶ τῆς Ἀσφονιδίτας τῆς Πάχας, ἧς φασὶ μὴ εἶχεν Ἀσφοραῆ περὶ πῶς πρίν, ἀλλὰ νομίσαν ἰνὼν ἐνεκα συμβεβηκυίας ἐκκλησιαστικῶν, ἃ ἔχεται τῆς τῆς Ἀσίας Ἐπισκόπων μὴ παθίσαντος τῇ τῆς Πάπας Ἀσφατῇ νομίζον αὐτὸν ὑποκῆσθαι σφάλματι, καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς αὐτὸν ἀποφάσεις. Σελίς, 40 Σερὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς δευτέρας ἀντιθέσεως τῶν Βασιλέων, λέγοντι τὸν τὸν Αἰσίου, ἀλλὰ τὸ Πάγκα μὴ περὶ αὐτοῦ τῶν Πάπα, χρίσματος ὑποπεπληκέναι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς εἶναι, καὶ περὶ ἀπαντήσεως αὐτοῦ ταύτης, ψάλλεται τὸν ἔσαν.

Σελίς 41 Σελίς 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν περιεργότερων σοφιστῶν παπιστῶν, λεγόντων μὴ καταμετρήσαι ὑπὸ τῆς Πάπα τὸν Πολύκαρπον ἀλλὰ τὸν Δαφορὰ τῆς ἡμέρας τῆς Πάγκα, ἀλλὰ ἀλλὰ τὸ κατηγορεῖν τὸν ἐν Κυριακῇ αὐτὸν ἑορταζόντων, ἀφ' οὗ δὲ τὸν ἰσχυρογνώμην, τυχεῖν ὑπὸ τῆς Πάπα συγγνώμης ἑορταζέιν κατὰ τὸν προπατορικὸν ἔθος αὐτό. συνιστῶσι δὲ τὸν ὑπότινος μαρτυρίας τῆς Σαζομάρ. καὶ περὶ ἀπαντήσεως αὐτοῦ ταύτης δωδεκαχῶς, οἷον καὶ τῆς γονικῆς ἀξιωματικῆς τῆς Πάπα καταμετρήσῃ.

Σελίς 42 Σελίς 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς συμπεράσματ' τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων, δέξιν, ὅτι ἡ κοινότης καὶ ἡ οἰκουμενικὴ συνοδὸς ὑπὸ πάντων, Παπῶν, Φημι καὶ Ἐπισκόπων, καὶ ἀναμάρτητ', καὶ ὅτι παρεξηγηταὶ καὶ Φθόρῃς οἱ παπῆς αὐτῶν γραφῶν τῶν ἀρίων, ὅ δὲ Πάπας αὐτῶν εἰς τὸν πολεμὸν Ἐπισκόπων.

Σελίς 43 Σελίς 49

ΚΑΙ ΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ἀποικίας τῶν Ἑβραίων ἀφ' ὅλης τῆς Παλαιστίνης, καὶ Διασποράς αὐτῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ περὶ τῆς ἐλπιζομένης αὐτῶν Βασιλείας, καὶ τῆς Σαββατικῆς ποταμῶ. Σελίς 44 Σελίς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Σαβὰ βασιλείας τῶν Αἰθιοπῶν τῆς οἰκουμένης Μακεδῶ, τῆς ἐλθούσης εἰς τὸν Σολομῶντα, καὶ παιδογονίας αὐτῆς κατὰ Γουάαρδον, καὶ ἱερατισμῶν τῶν οὐδαμόνων Ἀράων, καὶ τῆς αἰτίας τῆς περιτέμνεται αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τίνος χερσὶν ἐπαγγέλλεται ἡ ἡγετοσύνη αὐτῶν.

Σελίς 44 Σελίς 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Σαββατικῆς αὐτοῦ ποταμῶ, ἡ πέραν ἐν τῇ Αἰθιοπία μυθολογεῖται βασιλεία Ἑβραίων, καὶ Διασποράς τὸν Σαββατικὸν μὴ διαμετρήσας, καὶ περὶ τῆς Σιλωάμ, καὶ ὅθεν οὐρεται, καὶ περὶ τῆς ἀγέτης αὐτῆς.

Σελίς 45 Σελίς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς πλησιάζοντος χώματος τῶν ἀρίων Τάφω, καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς πιπταίων.

Σελίς 45 Σελίς 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀγρῆς τῆς Κεραμείας, καὶ τῆς ἀλλύσεως τῆς ἀποφθορέων ὁμοειδέων. Σελίς 46 Σελίς 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς κτιθέσης ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἑλένης περιόχης τῆς ταφῆς τῶν ἑσίων, φησὶ τῆς ἀγρῆς τῆς Κεραμείας, ὅτι καὶ ἀγνώστους ἐστὶ πᾶσι, καὶ τῆς ἀλλύσεως τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἑσίων εἰς ὕψος ἑκοστίσας.

Σελίς 46 Σελίς 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ὅτι, ὡς λέγουσιν ἀδεται, ἡ ἀγία Ἑλένη ἐκ τῆς χώματ' τῆς ἀγρῆς τῆς Κεραμείας πλήσασα πολλὰ πλοῖα, ἔπεμψε εἰς Ῥώμην, ὅπως τὰς ἐλθούσας νεκρὰς ἀλλύσας, τὰς δὲ Ῥωμαῖας ἐδέσπετε.

Σελίς 46 Σελίς 42

ΚΑΙ ΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς Αἰρέσεως Βηρύλλου τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Βόσσης Ἐπισκόπου, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν Συνοδῆς, παρὲς τοῦ Ὁρίωνος, καὶ πέσαντ' Ἐβρύλλον.

Σελίς 47 Σελίς 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Συνοδῆς, καθ' ὃν καὶ ἡ κατὰ Βηρύλλον γέγονε, κατὰ τὴν λεγόντων συναποθήσκειν πῶς ψυχῶν τῶν σώματι, ἐν δὲ τῇ αἰσάνσει συναβιβῶν, ἐξ ὧν Συνοδῶν δέκνυνται ψάλλονται τὸν Πάπαν μόνον εἶναι κριτὴν τῶν Αἰρέσεων, ἡ μοναρχίᾳ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Σελίς 47 Σελίς 23

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῆς Βασιλέως καὶ Μαμαίας τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ Φρικτῆ διωγμῶν τῶν Ἀρχιερέων καὶ Διδασκάλων ὑπὸ Μαξιμίαν Βασιλέως, καὶ αὐτοῦ εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς ὁμοειδέας Βασιλέως ἐκλήπτε.

Σελίς 47 Σελίς 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς διωγμῆς τῶν Χρησίων τῆς ἀγρωτάτης ὑπὸ Δεκίᾳ Βασιλέως, καὶ Ἀρχιερατικῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μετὰ

Ἀλλ'.

Ἀλέξανδρον Μαρζαβάνης, τῆς καὶ Μαζαβάνης καὶ Ἀμαρζιπαὺ λεγομένης, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερωτέας αὐτῆς.

Σελίς 48 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν πόσοι Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων ἐβρέθησαν Ἀντίχειροι, καὶ περὶ τῶν εἰδῶν τῆς Θανάτῃς Δελίᾳ καὶ τῶν ἡνίων αὐτῆς, καὶ πόθεν τὸ περιάγειν ἄσκησις τὰς τῶν Χριστιανῶν γυναικας.

Σελίς 48 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τελούτης τῶν ὀριγόνων καὶ τῶν συγγεγραμμάτων αὐτῆς, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ποιημάτων, καὶ τίνος χάριν ταῦτα ἀναγιώσκοντο, καὶ ὅτι χρησίμος ἡ ἐξω σοφία τοῖς πιστοῖς.

Σελίς 48 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ἐρμηνευτῶν τῆς παλαιᾶς γραφῆς, καὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ἐρμηνευτῶν αὐτῆς μετὰ τῆς ἐβραϊκῆς ὡς τῆς ὀριγόνων, ὧν τε μετέφρασε Δημήτριος Φαληρεύς, καὶ περὶ Θεολόγων συμφωνῶν Θεοπόμπῃ καὶ Θεοδέκτῃ.

Σελίς 49 Σειρά 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄

Περὶ Ναυάτῃς καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς καὶ τῶν κατ' αὐτῆς γονεμένων Συνοδῶν, καὶ περὶ τῶν ποσῶν λέγεται ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ῥώμης, ὅτι μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπός ἐστι.

Σελίς 50 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ παρεξηγήσεως Βινύς εἰς τὸ, ὅν τῇ τῆς Κορινθίᾳ πρὸς τὴν Ἀντιοχείαν Ἐπιστολῇ, ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶνα Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι, τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῇ Ῥώμῃ διδόντος, καὶ περὶ ἀναιρέσεων αὐτῆς, καὶ διηρώσεως τῶν ὀριγόνων τῶν Ῥητῶν, εἰς τὴν λοιπὴν Ἐπισκόπων σαφῶς τῇ Ῥώμῃ παρεξήσεως.

Σελίς 51 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν Ἐπιστολῶν τῶν Ἐπιστολῶν Κορινθίᾳ Ῥώμῃ καὶ Κυπρίᾳ, καὶ τῶν ἀλλήλων, καὶ τῶν κλήρων Ῥώμῃ πρὸς Κυπρίαν, ἐξ ὧν, καὶ ἐκ τινῶν Συνοδῶν ἀνατρέπεται σωτὴρ τῇ μοναρχικῇ ἀξιώματι τὸ Ἀρχιερεὺς μέγιστος ὄνομα ἡ τῇ Ῥώμῃ λεγομένη.

Σελίς 53 Σειρά 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῆς Διαφορᾶς τῆς Πάπα Στεφάνου καὶ τῆς ἁγίας Κυπρίαν, καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Αἰατολῆς καὶ τῆς Αἰγυπτῆς περὶ τῆς ἐκ τῆς Αἰρετικῆς ἀναβαπτίζεσθαι, καὶ περὶ πρώτης σκέψεως συνοδικῆς.

Σελίς 53 Σειρά 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ δεύτερας συνοδικῆς σκέψεως Κυπρίαν περὶ τῆς ἀναβαπτισμῆς, καὶ τῆς ὑποδοχῆς τῶν ἀναβαπτισμένων, καὶ τῆς ἀφαιρέσεως ὑπὸ τῇ Ῥώμῃ τῆς πρὸς αὐτὴν ἐκκλησίας συνοδικῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς.

Σελίς 54 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς Πάπα Στεφάνου κατὰ τῶν διοικούντων ἐν Ἀφρικῇ, καὶ Ἐπιστολῆς Κυπρίαν πρὸς Πομπήϊον κατὰ τῆς Πάπα Στεφάνου, καὶ περὶ τῆς τρίτης Συνοδῆς ἐν Καρθαγίνῃ καὶ ἐν ἰκονίᾳ τῶν Ἀσσιανῶν περὶ τῶν αὐτῶν.

Σελίς 54 Σειρά 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πρὸς Κυπρίαν Ἐπιστολῆς Φιμίλιαν Β' ἀρχῆς τῆς ἐν ἰκονίᾳ Συνοδῆς κατὰ Στεφάνου Πάπα Ῥώμης.

Σελίς 55 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Πομπήϊον Ἐπιστολῆς Κυπρίαν φίλῃ Αἰρετικῶν καὶ ἐχθρῶν Χριστιανῶν ὁ Στέφανος Ῥώμῃ δέκνυται.

Σελίς 62 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν πρὸς τῆς Ἀσίας Ἐπισκόπων Ἐπιστολῶν Διονυσίου Ἀλεξανδρείας κατὰ τῆς ἀναβαπτισμῆς.

Σελίς 62 Σειρά 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι Στέφανος ὁ Ῥώμῃς ὡς φησὶν Ἀνυγῆτος ἀφώριζε τὸν ἀναβαπτισμὸν τῶν Αἰρετικῶν δεχομένων.

Σελίς 62 Σειρά 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς ἰσχύος τῆς Στεφάνου Ῥώμῃς Ἐπιστολῆς ὅτι ἐπεμψε Κυπρίαν πρὸς Κοίνον αἰτήσαντα, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν αὐτῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς κατὰ Στεφάνου Ῥώμῃς.

Σελίς 62 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ ἐρωτήσεως Κυπρίαν ἐκ πρὸς τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἐπισκόπων, τί ἕκαστος αὐτῶν δοξάζει περὶ τῆς ἀναβαπτισμῆς.

βαπτισμῆς.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α.

24

βαπτισμῶν τῶν Αἰρετικῶν . καὶ ὅτι ἔδει Εἰσκόπων εἶναι καὶ ἱερεῖς Εἰσκόπων . καὶ ὅτι κακίος τῶν Αἰρετικῶν ἦν Φιρμιλιανὸς ὁ Στέφανος ῥώμης . καὶ ὅτι ἀναβαπτισμὸς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ ἔμενον ἕως τῆς ἐκ Νικαίας Συνόδου . καὶ περὶ Εὐκρετῶν , Σακκοφόρων , Ἀποσταλῶν καὶ Μαρκωνιστῶν . Σελίς 62 Σειρά 58

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀντιθέτων λεχθέντων περὶ τῶν ῥώμης Στεφάνου δέκνυται ἐκταῦθα μὴ εἶναι τὸν ῥώμης ἕτε μονάρχῳ ἕτε ἀναμάτητον . Σελίς 63 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ.

Ἀπάντησις εἰς τὰ ὑπὸ Λατίων λεγόμενα , ὅτι τὸ βαπτίζειν τὰς Αἰρετικὰς ἐνομήθη ὑπὸ τῶν καὶ Στεφάνου ἀντιθέτων μὴ ἀνῆκεν εἰς τὴν πίσιν , ἀλλὰ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ νόμιμα . καὶ περὶ βεβαίωσης τῆς ἀναβαπτισμῶν τῶν Αἰρετικῶν ὑπὸ τῶν ἐκ Καρθαγίνης πατέρων . καὶ περὶ ῥητῶν Λύκωνος μετὰ τῆς σαφηνείας αὐτῶν περὶ Κυριανῶν . καὶ περὶ τῶν μὴ χωριζομένων ἐν τῇ βαπτίζεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν Κυρίων εἶδεν , καὶ ὁ Στέφανος ἐκ ἀναβάπτει δέχόμενος . Σελίς 64 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ.

Ὅτι ὁ Στέφανος ῥώμης τὰς ἐξοίας τῶν Αἰρέσεων ἀποσερχομένης τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκώλυε βαπτίζεσθαι , δέχόμενος τὸν τε Γιωσκῶν καὶ τὸν Μαρκωνιστῶν τὸ βῶπτισμα , καὶ τὸν λοιπῶν Αἰρετικῶν τὸν δεομένην βαπτισματος . Σελίς 66 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ.

Ἐπεταγωγὴ παπιστῶν , ὅτι ὁ Στέφανος ἐν οἷς ἡ τῆς Τριτάτης ἐπὶ κλησὶς ἐγένετο , τάχως ἐόρα μὴ δὲ ἀναβαπτίζεσθαι , καὶ ἐλεγχε . ἐκ τῶν ἀντιθέτων λεχθέντων , ὅτι ἀδιακρίτως καὶ ἐπιαισχύνως ἀπλῶς πάντας ἐδέχετο . Σελίς 67 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ.

Περὶ ἐπιχειρημάτων παπιστῶν , ἀποσφραγίσαντες αὐτὰς τῆς μοναρχίας τῶν ῥώμης ὑποθέσεις φερτενάτες , εἰληκτικῶς καὶ Μαρτιανῶν τῶν Ἐπισκόπων , καὶ ἀποκρίσεις αὐτῶν τε καὶ τῶν ἁγίων ὑψίως τῆς μοναρχίας τῶν ῥώμης . Σελίς 67 Σειρά 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ.

Περὶ σφραγίσαντες αὐτὰς τῶν Παπῶν ῥώμης Στεφάνου , ἡ βίητος κατὰ Τερτυλλιανὸν , τὰς τῶν Μοιτῶν ψυχοσφραγίσαντες ἀναβαπτίζοντες . Σελίς 68 Σειρά 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.

Περὶ ἐπιχειρήματος παπιστῶν , μαρτυρίαν εἰς βεβαίωσιν τῶν παπιστῶν τῶν αὐτῶν τῆς περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑποθέσεως πρὸς Εὐσέβιον ῥώμης συμβαλῆς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Διονυσίᾳ ἀποσφραγίσαντες , καὶ περὶ ἀναρίσεως τῆς σαφούς ἐπιχειρήματος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐξ ὧν δέκνυται μὴ εἶναι τὸν Διονύσιον τὸν ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ πρῶτον τῶν ῥώμης . Σελίς 68 Σειρά 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Περὶ ἐπιχειρήματος παπιστῶν ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀθανασίου λέγοντος περὶ τῆς κατεπόντων Διονυσίου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν ῥώμης , καὶ ὑπὸ τῆς ὑπολογίας Διονυσίου , ἐξ ἧς συνιστῶν οἱ παπισταὶ τὴν μοναρχίαν τῶν ῥώμης καὶ περὶ ἀπαντήσεως ἐκκλησιαστικῆς οὐκ ἐπὶ πατέρων καὶ Συνοδῶν καὶ ὑποθέσεων , ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥώμης μονάρχης τῆς καθόλου Ἐκκλησίας , μήτε ὁ Διονύσιος καὶ Ἀθανάσιος ἐγίνωσκον μοναρχικὸν ἀξίωμα ἢ τῶν ῥώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ , ἀλλὰ ἡ κοινότης ἔχει τὸ μέγιστον ἀξίωμα καὶ τὸ κύριον ὡς πάντες μαρτυροῦσι . Σελίς 71 Σειρά 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περὶ τῆς ἐπὶ Βαλεριανῶν διωγμῆς τῆς Ἐκκλησίας , καὶ ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆς ἡμετέρας Τυχηρίας κοινῆς ἐρήνης ἐν τῇ τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίᾳ . Σελίς 74 Σειρά 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Περὶ ἐρημώσεως τῆς μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Σκυθῶν , καὶ ἐμπροσθεν τῆς Ναῦ τῆς Ἐφεσίου Ἀρτέμιδος , ἐξ οὗ ὄντες τῶν ἐπὶ θανάτων . Σελίς 75 Σειρά 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.

Περὶ τῆς ἐκ Γερουσίᾳς Ἀρχιερατικῆς ἑμερίας , καὶ τῆς ἐκ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῆς . Σελίς 75 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Περὶ Παύλου Ἀντιοχείας τῆς Σαμοσατίας , καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς , καὶ τῶν κατ' αὐτῇ Συνοδῶν , καὶ διώξεως αὐτῆς ἐκ βασιλικῆς ἀποτάξεως , καὶ ἐπιλαμβάνοντες οἱ παπισταὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς μοναρχίας τῶν ῥώμης καὶ ἐλέγχοντες κτήματα . Σελίς 75 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Περὶ τῆς ἀδιακρίτης ἀναρίσεως τῆς τυραννικῆς πρῶτης τῶν ῥώμης ἐκ τῆς Συνοδῆς τῆς κατὰ τῆς Σαμοσατίας ταύτης ,

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

ταύτης, καὶ τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς ὑποσημειώσας. Σελίς 76 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Μήνσεως τῆς καὶ Μαιναχίας, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς, καὶ συνοδικῆς αὐτῆς καθαιρέσεως ὑπὸ τῆς Ἀρχιερέως Ἐπισκόπου Καρχαζών, ἐξ ἧς ψάδου δέκνυται εἶναι πᾶν ῥώμης ὑπὸ τῶν Συνοδῶν, ἢ κλητῶν τῶν Αἰρέσεων, ἢ ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον. Σελίς 77 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ζάμβας, ἢ Ζάμβδα, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ τῆς Ἀφρόδου αὐτῆς Ἐρμῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ ὧν ἀπέσταλτο Κηρύκων εἰς τὰ τῆς Σκυθίας μέρη, ἐξ ὧν δέκνυται εἶναι πάντας τὰς Ἐπισκόπους ἀμέσως Ἀφρόδου τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀφρόδων αὐτῶν. Σελίς 77 Σελῶν 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῆς τῆς διώκτης τῶν Χριστιανῶν, καὶ τῆς Θεοβαύς Λεγεῶνος. Σελίς 78 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Μαρκελίνου Πάπα ῥώμης ἐδωλολατρίας ὑπὸ Διοκλητιανῆς Βασιλέως τῆς διώκτης τῶν Χριστιανῶν, καὶ τῆς Ἀφρομαρτυρίας σωτηρίας αὐτῆς, ἐξ ἧς πασιδηλον, ὅτι σφάλλει ὁ ῥώμης. Σελίς 78 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐν ποίρῳ τῆς βασιλείας αὐτῶν ὁ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τὴν Φρικωδέσαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἐκίνησαν, καὶ ὧν ἐποίησαν κακῶν, καὶ τίσι πάθει ἐτελεύτησαν, καὶ περὶ ἀφρομαρτυρίων τῆς ἀρχῆς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ τῆς κατὰ Μαξεντίου νίκης αὐτῆς, καὶ ὅτι περὶ τῶν πλείων ἡμέλων, καὶ Ἀφρο τίνων ἀνεκλήθη, καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς λέπρας αὐτῆς, καὶ τῆς καὶ θαλασμοῦ, καὶ τῆς γνώμης Καδινῆ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως Κελσῶν καὶ Φαύσης. Σελίς 79 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πότε ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπέβη τὴν ὑπὸ αὐτῆς Κεῖσπον καὶ Φαύσαν τῶν γυναικῶν αὐτῆς, καὶ τῆς βασιλευσῶν, ἢ μετὰ τὴν βασιλευσῶν. Σελίς 80 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀγῶν ἐστὶ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἐορτάζεται, ἐκ τῆς μόλις Οὐρβαδὸς ὁ ὄγδος ὁ σωῆσθε εἰς τὴν, καὶ τὴν τὴν αὐτῶν. Σελίς 80 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Ἀφροδῶν καὶ γυναικῶν ποδῶν πᾶσι βασιλευσῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ τῶν τίνων, καὶ περὶ τῶν ἐν ῥώμῃ καὶ Ἀφροδῶν Συνοδῶν. Σελίς 80 Σελῶν 39

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῆς Θεωσιμῆς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου καὶ τῶν ῥώμης, ὅτι δέκνυται Ἀφρο ποδῶν καὶ λαμπρῶν ὑποδύων εἶναι διόλου πλάσμα καὶ ἀφρομαρτυρίας ψάδου, ἢ ἐν πᾶσι θειοφροδῶν, καὶ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐδῶν καὶ ἱματισμῶν τῆς ῥώμης. Σελίς 82 Σελῶν 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Περὶ τῆς Μίτρεως ὡς ἐρευνῶντες φορεῖσιν οἱ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχαι, καὶ ὅτι τὸ μιτροφορεῖν καὶ σκουῖα καὶ ἐφρόρεμα τῶν ῥώμης Ἐπισκόπων, καὶ περὶ τῆς Μίτρεως, Τιάρας, Πίλλου, Διάδημα, Ταινία, Στέφανου, Καμιλαῶνιον, Κίδαρις, καὶ Πέταλον. Σελίς 86 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Ἀφρονίτιδος Μίτρεως τῆς μεπλάσεως εἰς χερσὶν, ὡς ἐφόρεν ὁ Ἐπιστήθιος καὶ ὁ Ἀδελφός Θεὸς Γάβριος ὁ ὑπὸ τῆς χερσὶς Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων καταθῆς. Σελίς 87 Σελῶν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι Ἀφρο ταπεινώσιν ὁ Σίλβιερος φασὶν οἱ παπῖσαι μὴ δεξάμεναι τὸν βασιλικὸν Στέφανον, ἐδέξατο τὸν Λάον, καὶ περὶ τῆς τῆς Λάον καὶ Παπαλήθρα. Σελίς 87 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ ὧν οἱ παπῖσαι ὑψηλῶς ἐπὶ τῆς καὶ τῆς γενέσθαι τὸν Κύριον Τοποτηρητῶν τῆς Πάπα Κελεσίμου, τῆς Ἀφροδῶν Ἐπισκόπου τὸ μιτροφορεῖν ἔχον, καὶ τὸ λέγεσθαι κλητὰς τῆς Οἰκουμενικῆς. Σελίς 88 Σελῶν 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ὧν οἱ παπῖσαι συμπεραίνουσιν ἐκ τῶν ἐρημῶν, λέγοντες τὰς μετὰ Κωνσταντῖνον Βασιλεῖς δεδωκέναι τοῖς Πατριάρχεις καὶ τὸ μιτροφορεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἀρχικὰς τιμὰς. Σελίς 88 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ἐλογχῶ κατὰ παπῖσιν, ὅτι ἔτε Ἀποστόλοις, ἢ πατράσι τὸ μιτροφορεῖν ὡς, καὶ τῶν ἁγίων τῶν παλαιῶν. Σελίς 88 Σελῶν 18

λαὶς Ἀρχιερέως καὶ τῶν τῆς χάριτος, καὶ ὅτι τὸ ἄσκησεν ἐργαζέιν, τιμὴ Κυρίου, καὶ κίθαρις Ἀρχιερέων, ἢ τὰ Πνεύματος χάρις. Σελίς 88 Σερὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ἐλεγχος καὶ τῶν παπιστῶν διὰ πολλῶν μαρτύρων, ὅτι τὸ Λάρον χρησάθαι, ἢ Μίτραν τὸν Σίλβερον, ψεύδος ἐστίν, καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἐπὶ τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ Ἀδελφοθῆς Μίτρας, καὶ τὰ κατ' αὐτῶν, καὶ ὅτι τὸ ὡς τὰ Ῥώμης λαβεῖν τὸν Κύριλλον τὸν Μιτροφορεῖν καὶ τὸ κριτῶν λέγεσθαι τῆς Οἰκονομίας, πλάσμα ἐστίν, καὶ περὶ τῆς πόθου ἔχει Ἀλεξανδρείας τὸ κριτῆς τῆς Οἰκονομίας, καὶ περὶ τῆς περιγραφῆς τῆς Μίτρας τῆς Ῥώμης, ὑφ' ἧς τὰ βάραι Παύλος ὁ δεύτερος ἀποπληξία κακῶς ἐτελεύτησε. Σελίς 88 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἀποστολικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος καὶ Σάκης, οἱ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ Πατριάρχαι Φορεῖται. Σελίς 89 Σερὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς πόθου τὸν Μιτροφορεῖν τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ὃ καὶ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Μητροπολῖται κακῶς καὶ ὡς ἀλόγως κρινοῦνται. Σελίς 90 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Μιτροφορεῖν, καὶ κατὰ τὴν μίμνησιν, καὶ περὶ ἀποστολῆς τῆς Μίτρας τῆς Ῥώμης καὶ τῶν Πατριάρχων, καὶ σημασίας Θεοτάτης καὶ περιγραφῆς τῆς τῶν Πατριάρχων Μίτρας. Σελίς 90 Σερὰ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΤ΄.

Περὶ τῶν ὁποίων οἱ παπιστῶν ἀπὸ τῆς ἑκκλησιαστικῆς ἰστορίας τῆς Εὐσεβίᾳ εἰς σύστασιν τῆς ἀρχῆς τῆς Ῥώμης, περυσινῶντες τῷ Πέτρῳ πῶν ἀνέει, ἐξουσίαν, καὶ μεταφέροντες αὐτῶν ὅτι τὸν Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ ἐλέγχου, ἀποδεικνύοντες αὐτῶν μὴ διὰ πολλῶν, ἀποσώλυντε καὶ ἁγίων πατέρων συνεφάντας καὶ ψεύδας, τὸν δὲ Πέτρον ἰσόημον τῇ πνευματικῇ ἀξίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, καὶ τὸν Πάπαν Ῥώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις. Σελίς 91 Σερὰ 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄.

Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Ἀγκυρᾷ καὶ Νεοκασαρῆαι καὶ Λαοδικαῖαι Συνοδῶν ἀναιρεῖται τὸν μοναρχικὸν ἄξιωμα ἀπὸ τῆς ἑκκλησίας. Σελίς 93 Σερὰ 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Περὶ τῆς ψευδοκαθάρσεως τῆς λεγομένης ἐν Γώμῃ Συνοδῆς, τῆς ἀγαγομένης μὴ κρίνεισθαι τὸν Θρόνον τῆς Γώμης, καὶ περὶ τῆς ὅτι οἱ Πάπαι Ῥώμης πολλὰ καὶ οἰκονομικῶς ἐκείνησαν, ἢ δὲ Συνοδῶν αὐτῶν ἐπὶ πεπλάσμενης καὶ ψευδῆς καὶ ὁ Κανὼν καὶ ῥαδιουργος. Σελίς 93 Σερὰ 37

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐγκωμίων τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τῶν ἐν πόλει Μηνι καὶ ἡμέρας ὑπὸ τὴν Ναβυζαρδάν καὶ τῶν Τρίτην αἰ-
πρῆσθαι τὸ ἱερόν, καὶ περὶ τῶν Μηνι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς φυγῆς τῶν Ἰουδαίων. Σελίς 97 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν αὐτῶν Διγυμίων δευτέρων ἱερῶν τῶν Ἑβραίων τῶν ἐπονομαζομένων Οὐνι. Σελίς 97 Σελῶν 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν τρίτων ἱερῶν τῶν Ἑβραίων τῶν αὐτῶν τῶν Γαριζίν ὄρεα, καὶ τῆς ἐλπίδος καὶ μάχης Σαμαρειτῶν καὶ Ἱερου-
σολυμιτῶν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις, καὶ Ἀσσυριοὶ εἰς Σαμα-
ρείαν, καὶ περὶ τῶν ὁρέων Γαριζίν καὶ Γεβάλ. Σελίς 98 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀγωγῆς καὶ κλείσεως Ἱερουσολυμιτῶν καὶ Σαμαρειτῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν Μακεδόνων ἀλλοτρίων καὶ τῶν φιλομήτορες
Πτολεμαῖς περὶ τῶν ἱερῶν Ἱερουσαλήμ καὶ Γαριζίν. Σελίς 99 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ εἰς τὸν κρητὸν Σεδεκίαν καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἰεζακιάν, ἀπὸ ἐκείνων τῶν Ἱερῶν καὶ Ἰουδαίων ἤλθε πρὸς τὴν
Ἰερουσαλήμ. Σελίς 99 Σελῶν 59

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης ἀποδομῆς τῆς Ναβὺ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῆς τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Σελίς 100 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς δευτέρας ὕψους τῆς περιουσίας τῆς Ναβὺ ἐν τῇ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Σελίς 100 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ λήξεως τῶν τυραννῶν Βασιλείων, καὶ ὅν ἐτυράνησαν ἐπὶ τῶν, καὶ περὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνης τῆς μεγάλης. Σελίς 100 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης. Σελίς 101 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ἐγκωμίων τῆς ἀγίας Ἐλένης, καὶ τῆς ὁρέσεως τῆς Σταυρῆς, καὶ τῆς ὑψώσεως αὐτῆς. Σελίς 101 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ κρητῇ τῆς ὁρέσεως τῆς Σταυρῆς Ἰεζακίαν καὶ Κυριακῆς, καὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας
Μακαρίου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς. Σελίς 102 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ἐπανόδου τῆς ἀγίας Ἐλένης ὑπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Βυζάντιον μετὰ μέρους τῆς Σταυρῆς καὶ τῶν ἡλίων
καὶ τῶν λαβρῶν τῆς Πρωτοῦς Δαμιῆλ, καὶ περὶ τῶν συμβάντων περὶ τὴν Αὐθιγὸν τόπον τῆς Καρτελίας Ἀρκίλλου, Σελίς 102 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ὁρέσεως τῆς Γολγοθῆς. Σελίς 103 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς πρώτης Σπηλαίας τῆς Σωτηρῆς, καὶ τῆς ἔσθου κατασκευῆς αὐτῆς, ἐν ᾗ τέθειται ὁ Κύριος. Σελίς 103 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ἀνωμαλίας τῆς πόλεως τῆς Γολγοθῆς, καὶ τῆς ἀπὸ καταγωγῆς τῆς ἀγίας Ἐλένης ἐξεργασίας τῆς λαοτή-
τος αὐτῆς καὶ ἰσοπέδου, ἐν ᾗ ἐκτίσθη ὁ Ναὸς τῆς τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Σελίς 103 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῆς δευτέρας Σπηλαίας τῆς Σωτηρῆς ἐν Βηθλεὲμ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Ναῆς, καὶ τῆς τρίτης Σπηλαίας τῆς ἐν τῇ ὄρει
τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐγγὺς ὁ τόπος ἀφ' οὗ ὁ Κύριος ἀνέστη. Σελίς 104 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Κεβρὼν Σπηλαίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Ναῆς. Σελίς 104 Σελῶν 37

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ περιγεγραμμένων τινῶν τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς ἀγίας Συνόδου, καὶ περὶ τῆς Περσικῆς Μηλέως τῆς ἐπισκοπῆς αὐτῆς τὴν χερσὶν εἰς Αἰγυπτίον φεύγοντα, καὶ περὶ ἀναπήλξεως ὑπὸ τῶν πατέρων τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ Λόγου.

Σελίς 105 Σελὴ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν σημειωμένων τῆς λόγου φωνῆς, καὶ πόσα τὰ σημανόμενα ἔπαι τῶν τοῦ Λόγου.

Σελίς 105 Σελὴ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συμβόλων τῆς ἀγίας Τριάδος ὧν ὁ καὶ ὁ Βάλασαμος, ὁ καὶ κῆπος ἐν Αἰγυπτῷ ὑπὸ μικρᾶς ἐρύσεως ποτιζόμενος, καὶ τὴν Ἡρώδην φεύγοντα ἡ Θεοτόκος, τότε χερσὶν καὶ τὰ σπάρτα αὐτῶν ἐπλυνόν, ἀπλώσασα αὐτὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς βρύσης πέτρας.

Σελίς 106 Σελὴ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συγκλητικῆς Συνόδου κατὰ Ἀρμέν, ἐξ ἧς συνεβή γυνεῖσθαι καὶ πᾶσι πρώτοις Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Σελίς 107 Σελὴ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς ἀγίας Συνόδου, καὶ τῆς ἐκείνης αὐτῆς καὶ τῶν τέλει, καὶ τῶν προχθόντων καὶ θαυματουργηθέντων ἐν αὐτῇ.

Σελίς 108 Σελὴ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ παύτων τῶν ἐρημίων ἐν τοῖς ἀνωτέρω τετάρτοις καὶ πέμπτῳ Παραγράφῳ, καὶ προχθόντων καὶ λαληθέντων καὶ δογματισθέντων, καὶ δι' ἐγκλησίων ὑποσολῶν πανταχῶς γῆς κερυχθέντων, καὶ ἐκρηχθέντων ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου πατέρων καὶ τῶν ἱεροβίων Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐπὶ πασιδὴλον καὶ ἡλίαν φαιότερον ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ἐπὶ τῶν Πατρὶν καὶ τῶν Πατριάρχων καὶ παντὸς Χριστιανῶν, ὡς δέκνυται ἐκ τῶν ἐνδεκαχῶς.

Σελίς 110 Σελὴ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐκείνης μαρτυρίας οἱ ῥωμαῖοι ὑπὸ τῆς ἐκτῆς Συνόδου, ὅτι ἐμὸν ὁ Κωνσταντῖνος, ἀλλὰ καὶ Σίλβερους ὁ ῥώμης ἡγεῖται πᾶσι Συνόδων, ἐξ ἧς δέκνυται βλάσφημον τὸ ἀξίωμα τῶν Πατρῶν. καὶ περὶ ὑποδείξεως τριχῶς καὶ ποσῶν μαρτυριῶν καὶ ὁδοῦ, ὅτι ἐκείνη καὶ ἀνεκκλήσιον ἰδίᾳ αὐτῇ ἡγεῖται ὁ Κωνσταντῖνος πᾶσι Συνόδων.

Σελίς 110 Σελὴ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐπικλησίων παπῶν, ἐκ τῆς ἐκείνης ὑπὸ Γελασίου τῶν ῥώμης ἐν ταῖς τῶν πατέρων ὑπογραφῶν συνηθῶντων αὐτῶν καὶ κατὰ πάντων πρώτων, καὶ περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκ τῶν ποσῶν ὑποτετάχθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ὥστε μὴ τὴν τῶν πρώτων ἀντιτάχθαι.

Σελίς 111 Σελὴ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῆς Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας ὑποσολῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρον καθαρῶς παῶν μοναρχικῶν ὑπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας ἀξίωμα.

Σελίς 112 Σελὴ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἔτι ὑπὸ τῆς ὑποσολῆς τῆς αὐτῆς πρὸς τὸν ἀπαιταχῶν ἐπισκόπου, καὶ παρ' ἄλλων Πατριάρχων καὶ Συνόδων δέκνυται εἶναι τὸν ῥώμης τῆς μερίδος τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἔτε ὑπὸ τῶν Συνόδων, ἔτε μέγιστα ἡγεμονία πᾶσι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡγεμόνων εἶναι, ἀλλὰ δὴ καὶ κληρονομία.

Σελίς 113 Σελὴ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἔτι ὑπὸ τῆς ὑποσολῆς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου πρὸς Ἀλέξανδρον Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀρσένον δηλῶται μὴ ὑποδείξαι τὸ τοιοῦτον μοναρχικὸν ἀξίωμα τῶν ῥώμης τῶν κληρῶν ἐκείνῳ, ἀλλ' ἔτε ἀνεκκλήσιον γεγονέναι.

Σελίς 114 Σελὴ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς λεγομένης Συνόδου τρίτης ἐν ῥώμῃ ἐπὶ Σιλβέρους, ἥ ἀποφέρει οἱ παπῶν καὶ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον παρὼντα, καὶ τὸν Σίλβερους εἰπόντα, τὴν ἰδίαν σὺν ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ, δέκνυται ἐμῶν ἐκ τῶν ἀφανῶν ψεύδεσσι πλάσθαι, καὶ τὸ βδελυρὸν ἀξίωμα τῆς μοναρχίας κατασκευάσθαι.

Σελίς 114 Σελὴ 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν πόσων κανόνων ἐξέθετο ἡ οὐ Νικαία Οἰκουμενικὴ πρώτη ἀγία Σύνοδος, καὶ τῆς ἐξηγήσεως τῶν οὗτων κανόνων αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξέθετο αἱ τῶν Πατριάρχων ὑπογραφαὶ καὶ τιμαὶ, καὶ περὶ τῶν ὁρίων τῶν Πατριάρχων.

Σελίς 115 Σελὴ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Μηλιῆς Λυκοπόλεως, τῆς συγχέουσης τὰ τῆς Ἀλεξανδρείας ἀσυνόμια, καὶ τῆς Συνόδου ταύτης ἐν τῇ

τῶν αὐτῶν Κανόνι ταῦτα ἀνανεώσας, καὶ, ὥστε τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον, καὶ τὰ ἐξ ἡς, ὁρίσας.

Σελίς 115 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὁ ἱ Ἀντιοχείας καὶ πρὸς τὴν Συνοδὸν ταύτης ἔχει τὰ πατριαρχικά ἀσθένια. Σελίς 116 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ σαφηνείας τῆς, ἐπεὶ καὶ καὶ τῇ ἐν Ρώμῃ Ἐπισκόπῳ τὰς συνήθεις, καὶ αἰαιρέσεις τῶν αἰ διεφθαρμένων οἱ Πάπαι καὶ παπισταὶ ὑπὲρ τὴν μοναρχίαν τῆς Ρώμης καὶ τὴν ἀληθῆς ἐνοίας τῆς ἐκ τῶν Καινῶν ἀποφάσεων παρεξηγήσεων. Σελίς 117 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ μαρτυρίας Ἰωσήφ τῆς Αἰγυπτίου τῆς ἀρχαίας ἐξηγητῆς τὴν Συνοδὸν ταύτης Κανόνων συστοιχίας τοῖς ἑρμηνείοις. Σελίς 118 Σελῶν 31

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν Κανόνων ἐκ τῆς Ἀραβικῆς μεταφράσεως, ἣν γὰρ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκδόσεως. Σελίς 118 Στύλος 1 Σελῶν 50

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς Λατινικῆς. Σελίς 118 Στύλος 2 Σελῶν 44

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Λατινικῆς, Διονυσίου τῆς μικρῆς. Σελίς 118 Στύλος 2 Σελῶν 52

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἐκδόσεως Ἰσίδωρου Μετρώπολεως. Σελίς 119 Στύλος 1 Σελῶν 5

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως Ῥωφίνης Ἀκυλῆας Πρεσβυτέρου, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐνορίᾳ ὁ Ρώμης. Σελίς 119 Στύλος 1 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν λεγόντων εἶναι τὰ πατριαρχικά ἀσθένια μητροπολιτικά, καὶ περὶ τοποθέσεως ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων ὅτι εἰσὶ πατριαρχικά. Σελίς 119 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι τὸ Πατριάρχης ὄνομα διπλῶς ἐννοεῖται ἐν ταῦτα, καὶ ὅτι Πατριάρχαι, Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι ἴσοι τῇ τῆς ἀξιώματι ἐξουσίᾳ, καὶ περὶ τῶν σηματοδοτῶν τῆς Πατριάρχης ὀνόματος, καὶ ὅπως ἀριθμῶνται Μητροπολίται καὶ Πατριάρχαι, καὶ ὅτι οἱ Πατριάρχαι ἐσυγκρίνονται Μητροπολίταις. Σελίς 119 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τινῶν ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων τῶν, δεῖξαι τὰς Καινὰς ἀσθενείων μὴ περὶ Πατριαρχῶν, ἀλλὰ περὶ Μητροπολιτῶν ἀσθενείων, ὡς ὅπως ἀγνώσκειν τῆς Πατριαρχικῆς ἀξιώματος, καὶ ὅτι τὰ τότε καὶ ὅταν Ἐπισκόπῳ ὑπέκειντο Διοικήσεις, ἀλλ' Ἐπαρχία, οἱ δὲ Πατριάρχαι ὑποκαθίσταντο ἐκ Διοικήσεως, καὶ ταῦτ' ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ καὶ Διοικήσει, ἀρχαῖα. καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς ταῦτα οἱ τοποθέσεις, ὅτι Διοικήσεις καὶ Ἐπαρχία ἐκατέρωθεν αὐτῶν ἐκατέρωθεν λέγεται, καὶ ὅτι περὶ τῆς Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν ὁ Κανὼν ἀσθενείων. Σελίς 120 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ διπλῶν σηματοδοτῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ὀνόματος, καὶ ἀσθενείας Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ ἀσθενείων ἀσθενείων Πατριαρχῶν, καὶ ὅτι αὐτὴ Διοικήσεως Ἐπαρχία ἐρρέθη ἐκαστῇ Διοικήσει τῶν Πατριαρχῶν, καὶ περὶ τῆς πρὸς τῆς Συνοδὸς Πατριαρχικῆς ἀξίας τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἀναεώσεως, καὶ ἐκδόσεως τῶν πρεσβείων αὐτῆς ὑπὸ τῆς δούτερας Συνοδῆς. Σελίς 121 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ δούτερας ἀσθενείας Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ ὅτι πρὸς αὐτὰς, καὶ περὶ τινῶν ἐξουσιῶν εἰς τὰς Πατριαρχίας μετελθόντων, ἐξ ὧν δέκνεται ἀποτρέπαιον τὸ ἀπὸ καθεδρῶν μόνον ἀποφάνεσθαι τὸν Ρώμης. Σελίς 122 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς πολυσήμης τῆς πρεσβείων, καὶ διαφορᾶς πρεσβείων, ἡμῶν, καὶ ἐξουσίας. Σελίς 122 Σελῶν 48

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἑρμηνεία τῆς ἐκδόσεως Κανόνων τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Συνοδῆς, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς Πατριαρχῆς τῶν ἱεροσολύμων λόγος γίνεται. Σελίς 123 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐξ ἀντιθέσεων τῶν ἀσθενειῶν ὑπὸ τῶν ἀσθενούντων ἀποδέχων τὸν ἱεροσολύμων τῇ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ὑποκαθίσταντο, ἀπὸ τῆς, σωζομένης τῇ Μητροπόλει τῆς οὐκ εἰς ἀξιώματος ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ ἐρητῆς ἀσθενειῶν. Σελίς 123 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τίνος εἰσὶν οἱ τὰς ἀντιθέσεις ταύτας ἀσθενεῖν, καὶ περὶ τῆς πρὸς τῆς ἀπαντήσεως ταῖς ἀντιθέσεις.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β'.

30

Θέσιν ὑποδείξει· ὑπὸ δ' αὖτως καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ὅτι ὁ ἱεροσολύμων ἡ ἀρχαῖα Πατριαρχία, καὶ ἐδούλινι ὑποκείμενη.

Σελίς 124 Σελὴ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ὑποδείξεως ὑπὸ τῆς νεωτέρας ὁ ἱεροσολύμων ἦν τε καὶ ἐπὶ Πατριαρχίας.

Σελίς 126 Σελὴ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ὑποδείξεως ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ὑπογεγραμμένων ὁ ἱεροσολύμων Πατριαρχίας ἐπὶ, καὶ ὁ ἡμέτερος ἐν ταῖς καθίστασι τῶν Συνόδων ἢ τῶν Μητροπολιτῶν τάξις.

Σελίς 126 Σελὴ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ὑποδείξεως τῆς τῆς ἱεροσολύμων Πατριαρχικῆς ἀρχαίας ὑπὸ τῶν συγγραφῶν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ περὶ τῆς τίνες περὶ τῶν συνελεύσεων τῶν Συνόδων κατὰ καιῶνας καὶ ὡς καιῶνας.

Σελίς 126 Σελὴ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀπατήσεως ἐξαχῶς πρὸς τοὺς ἐξ αὐτίθους τοὺς κατὰ τῆς Πατριαρχικῆς ἀρχαίας τῆς ἱεροσολύμων, καὶ ἅς πολλῶν μαρτυριῶν καὶ ὡς αὐτίθους ὑποδείξει· ὅτι ὁ ἱεροσολύμων ἀρχαῖα Πατριαρχία ἦν τε καὶ ἐπὶ.

Σελίς 127 Σελὴ 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ὑποκρίσεως καὶ παλιμβολίας τῆς Ἀρεσῶν, καὶ ὁ βιβλίου καὶ συσκευασίας αὐτῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶς κρυπτῶν τῶν ὁμοίων, καὶ ἐν αὐτοῖς ἀποφύρας πεποιήκασιν Συνόδοις.

Σελίς 131 Σελὴ 19

(ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀποβολικῆς μηχανῆς τῆς Εὐσεβίου Νικομηδείας, δι' ἧς καθυρέθη ὁ ἀγὼς Εὐσεβίου Ἀντιοχείας, καὶ ἐξ ὧν αὐτῇ ἀδίκως ὑπὸ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης.

Σελίς 131 Σελὴ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ὡς αὐτοῦ καθαρῆς ὑπὸ τῶν ληστῶν Συνόδων τῶν Ἀρεσῶν τῆς μεγάλης Ἀθανασίης, καὶ τῆς ἐξ ὧν αὐτῇ ὑπὸ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης, καὶ τῆς ἀτιμότητος θανάτου τῆς Εὐσεβίου Ἀρεσῶν.

Σελίς 131 Σελὴ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆς μεγάλης Ἀθανασίης ἐν τῇ θρόνῳ αὐτῇ ἐν ὡς αὐτοῦ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης πρὸς τῆς ἡμέρας αὐτῆς, καὶ αὐτῆς καθαρῆς τῆς αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀθέτου Συνόδου, καὶ τῶν ὁμοίων ἀνακρίσεως, καὶ περὶ τῶν ἀποφύρων θλίψεων αὐτῆς ὑπὸ τῆς ὁμοίας.

Σελίς 133 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν περὶ τῆς Εὐσεβίου τῶν καθελόντων τὸν αἶνον Ἀθανάσιον, καὶ ἅς τὸν φόβον τῆς τῶν ἀπατηλῶν ἑπιτοκῶν συμπνοίας μετὰ Ἀθανασίᾳ παισαρνίαν τὸν Ῥώμης κλητῶν κατὰ Ἀθανασίᾳ ἐν τῇ ἐν Τύρῳ Συνόδῳ ἐκκλημάτων, καὶ μὴ ἀπατησάντων ἐν Ῥώμῃ ὡς συσκευαστῶν.

Σελίς 133 Σελὴ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐξώσεως ὑπὸ τῆς θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Παύλου δι' Ἀρεσῶν Συνόδου κατέστη τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνης, καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου ὑπὲρ Παύλου καὶ Ἀθανασίᾳ, καὶ τῆς ἐν τῇ θρόνῳ αὐτῶν ὑποκαταστάσεως καὶ τῆς δέξαι τῇ Συνόδῳ, καὶ τῆς τῆς Ῥώμης ὁμοειδέως πρὸς τῆς Εὐσεβίου.

Σελίς 134 Σελὴ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς κατὰ ἐρωσῆς ὑποκρίσεως τῆς Εὐσεβίου πρὸς τῆς Ῥώμης ἱερίαν, καὶ καταφρονήσεως τῆς ὁμοειδέως αὐτῆς, ὑποδιωχῆς περὶ τῆς Ἀθανασίᾳ καὶ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῆς θρόνου αὐτῶν.

Σελίς 134 Σελὴ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ταραχῆς καὶ φόνου ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ συνουσίας τῆς Ἀλεξανδρείας Γεωργίου καὶ Ἀθανασίᾳ, ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τῆς λαοῦ ὑπὲρ τῆς Παύλου, καὶ περὶ τῶν ἐν Κωνσταντίνῳ τῇ Βασιλείᾳ ἀπελθόντων τῶν ὑποδύναι αὐτῶν λόγον περὶ τῆς καθαρῆς τῶν περὶ Ἀθανασίον καὶ Παύλον, καὶ τῆς τῶν Εὐσεβίου Συνόδου, ἢ τῶν ὁμοίων αὐτῆς πολυσιχόν ὁνομασίαν ἐπεμψον ἐς ἱταλίαν.

Σελίς 135 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ κηρύξεως Συνόδου ἐν Σαρδοῖς πρὸς τῆς Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Βασιλείας Κωνσταντίνης καὶ Κωνσταντίνης, ὡς ἐκ τῆς Ἀθανασίᾳ, Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν τῆς πίστεως δογμάτων.

Σελίς 136 Σελὴ 110

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ παπιστῶν ἀποδόντων δέξαι ἐκ τῆς ἀπελθῆναι Ἀθανάσιον καὶ Παύλον καὶ τῆς λοιπῆς πατρίδας ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἐκ τῆς ἐν ἱερίῳ ὑποδύναι τῆς θρόνου αὐτῶν, καὶ γράψαι ὑπὲρ αὐτῶν τῆς ἀπαποκρίσεως, ἔχον τὸν Ῥώμης ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς καθόλου ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς Φλυμενίδος τῆς τῶν παπιστῶν ἀπὸ μαρτυριῶν καὶ ὑποδείξεων ἀγίων πατέρων καὶ Συνόδων, τῶν τῶν αὐτῶν καὶ πλείων κατὰ κληρὸς κληρῶν.

Σελίς 136 Σελὴ 29

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Α' θυποφορά παπισδών, πὸ μὴ δὲν ὡρᾶ γινώσκον τὰς Ῥώμης τὰς Ἐκκλησίας κατοικοῦσαν, καὶ τὰς Σωκράτους καὶ Ἑρμῆος ῥήματα περὶ ἱερέων τῶν περὶ Ἀθανάσιον καὶ Παύλον ὑπερμαχήμενους, ἀποσφραγίσαντες ἐς σύστασιν μοναρχίας τῆς Ῥώμης, καὶ λύσει τούτων ἐκ τῆς τῶν μερικῶν καὶ κοινῶν ἀποκρίσεως.

Σελίς 139 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς, καὶ τῆς πᾶντων κηδεμονίας ἀπὸ τῆς ἀποσηκίσεως ἀπὸ τῶν ἁγίων τῆς Θείας, ἐκείνη τῶν ἱδίων Ἐκκλησίας ἀπέχεμε, ῥήματα, ὅτι περὶ ἱερέων Πάπας φησὶ ὁ Ἑρμῆος, καὶ ὁ μοναρχὴν τὸν Ῥώμης φησὶν οἱ παπισταί, καὶ περὶ τῆς σαφηνείας τῶν ῥημάτων, καὶ ἀποκρίσεως τῆς τοιαύτης ἐξέσεως τῆς Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς πόλεως ἔχει τὴν ἀρχὴν ἡ Ἐκκλησία.

Σελίς 140 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ παπισδών, ἀπὸ Πέτρου Ἀρχιερέως λεγόντων γράψαι τὸν ἱελεῖον Ῥώμης τοῖς Ἀρεταῖς ὅτι ἔχει ὡρᾶ τῆς Χρυσῆς καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ ψεύδεται ἀληθινῶς ἐν ταῦτα ἀπὸ πολλῶν ὑποδείξεων δεικνύται.

Σελίς 142 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἔστιν ἀπὸ τῶν δέχοντων καὶ αὐτὰ τὰ ἀποδείκνυσι ἀληθινὰ συγγράμματα τῆς Παπῆς, ὡς τῆς ἀληθείας ἀγνοοῦντες ἐχόντων.

Σελίς 143 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι θέλοντες ἐκ τῆς πόλεως τὸν ἱελεῖον Ῥώμης βιβλίῳ τῆς Ἀρεταῖς καὶ οὐκ ἀληθινῶς μετανοίας συστήσαι τῆς Ῥώμης τῶν Ἐκκλησιῶν οἱ παπισταί, δεικνύται ἐν ταῦτα ἀπὸ πολλῶν ὑποδείξεων καὶ ὡρᾶς ἀποδείξεων ἀποδείξεων, καὶ καρκινικῶς βαδίζοντες.

Σελίς 143 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ψεύδεται ὁ ἱελεῖος Καρδινάλιος ἐλέγχεται ἐν ταῦτα ἀπὸ πολλῶν ὑποδείξεων καὶ συχινῶν τῶν κατὰ περιστατικῶν, ἐπὶ τῶν ὡρᾶς τε Πάπας καὶ τῶν Ἀθανάσιον τὰς πράξεις τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ὡς ἀποφασίσας δὴ τὸν ἐν τῇ Αἰνιότητι ὑπὸ τῶν Ἀιρετικῶν, καὶ ὑποδείξει αὐτῶν τὸν ἱελεῖον Πάπαν Κανόνα μόνον τῆς ἐν Νικαίᾳ περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης ἀπολαμβάνοντα.

Σελίς 144 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι τὸν πέμψον τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, ὅτι περὶ Ἐκκλησίας αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοι ἀποδείκνυσιν, ἐπὶ τῆς Ζωνάρᾳ ἐλεγχθῆναι ἐν Καρθαγίνῃ μὴ εἶναι τῆς ἐν Νικαίᾳ, οἱ παπισταί ἐναγκαλιζόμενοι τὸν Κανόνα, καὶ ἐν τῇ Σαρδικῇ τῶν Ῥώμης Ἐκκλησιῶν ἀνανεώσασθαι αὐτὸν λέγοντες, καὶ ψεύδονται τὸν Ζωνάρᾳ ὑποφαινόμενοι, καὶ τὴν κατὰ τῶν Σωκράτους μαρτυρίαν περὶ τῆς περὶ τῆς Σαρδικῆς τῶν Ῥώμης Ζωσίου τῶν ἐν Καρθαγίνῃ ἀποφασίζοντες, καὶ Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ ὑπὲρ Ἐκκλησίας Ῥώμης κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην γεγραμμένον δι' ἐκτελέσεως, δεικνύται ἐν ταῦτα φανερώς μυθοπλαστῶς καὶ ψεύδοντες.

Σελίς 146 Σειρά 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, καὶ ὅτι ἀποδείκνυσι αὐτὴ τὴν Πάπαν Ῥώμης. Σελίς 148 Σειρά 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀγέρουσι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ μύθος ἐστὶ τὸν Ῥώμης αὐτὰς ἀποδείκνυσι.

Σελίς 148 Σειρά 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐπιχειρήματα παπισδών ὑπὸ τινῶν τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης, καὶ ὑποδείξεως ἐκ τῆς ἐξήγησιν αὐτῶν ὅτι εἰσὶν οἱ Κανόνες περὶ τῶν ἐπιβαλλόντων τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ῥώμης, καὶ παντελῆς ἀνάγκης ἀπὸ πολλῶν ἀληθεστάτων μαρτυριῶν τῆς ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης.

Σελίς 149 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Α' θυποφορά παπισδών, μαρτυρεῖ τὸν Σωκράτη ἐν οἷς ἔσονται περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου τῶν δι' ἑαυτὸν πατέρων καὶ αὐτῶν ἱερέων Ῥώμης ἀποφασίζοντων ὅτι ὁ Ῥώμης ἐστὶ κοινὸς κριτής, καὶ ἀνάγκης τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης καὶ ἐκποσθίου ὑποδείξεως ἐκ τῆς ἱστορικῆς ὁμολογίας καὶ ἐκ τῶν περὶ Ἀθανάσιον ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ Σαρδικῇ Συνόδου, καὶ ὡς συνάβησαν μετὰ τῶν Εὐσεβιανῶν, καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ γεγονόσιν, ἐξ ὧν, καὶ καὶ ὡρᾶς ἀποδείξεων δεικνύται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης μοναρχὴν, ἀλλὰ συνεπίσκοπον.

Σελίς 151 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Α' ὑπολόγια Γιεζυβιτῶν πρώτη καὶ τὸν ἀπὸ τῶν Τοπικῶν καὶ μὴ Οἰκουμενικῶν τῶν ἐν Σαρδικῇ Συνόδῳ, δεικνύει τὸν μὴ κρινόμενον τὴν ἐν Σαρδικῇ εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἀλλὰ ἄλλω αὐτῆς. τρίτη καὶ τὸν μὴ λέγοντα εἶναι τὴν ἐν Σαρδικῇ μετὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Σελίς 154 Σειρά 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Αποδείξεως κατὰ τῆς πρώτης ἀπολογίας τῶν Γιεζυβιτῶν, ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνόδῳ ἐκ τῶν Οἰκουμενικῶν, ἀλλὰ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β'.

32

ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπερβαίνον Τοπικὴν .

Σελίς 154 Σελὴ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀπόδειξις κατὰ τῆς δεύτερας ἀντιλογίας τῶν Γιεζιβιτῶν, ὅτι ἡ κριθὴναι ὡς τῶν πατέρων αἶμα τὴν ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸν τὴν αὐτὴν τῇ ἐν Νικίᾳ, καὶ καθέξῃς τὰ λοιπὰ, ψαῦδ' ἐστίν. Σελίς 155 Σελὴ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ἀπόδειξις κατὰ τῆς τρίτης ἀντιλογίας τῶν Γιεζιβιτῶν, ὅτι ἡ μετὰ τῆς ἐν Νικίᾳ ἢ ἐν Σαρδικῇ, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐν Νικίᾳ, καὶ Τοπικῇ ἐστίν. Σελίς 156 Σελὴ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἐτέρας ἀντιλογίας συλλογιστικῆς παπιστῶν, λεγόντων ὅτι ἡ μετὰ τὴν Ῥώμης τὴν Ἐκκλησίαν διατάξατο ἡ ἐν Νικίᾳ, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ ἐν Σαρδικῇ διατάξατο, καὶ περὶ ἀναιρέσεως αὐτῆς συλλογιστικῆς, ὅτι ἐν ἡ ἐν Νικίᾳ ἡ διατάξατο τῇ Ῥώμης Ἐκκλησίᾳ, ὥστε ἡ ἐν Σαρδικῇ διατάξατο, καὶ ὅτι μερικὴ ἦεν Σαρδικῇ. Σελίς 157 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἐπιχείρημα παπιστῶν περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῇ Ῥώμης ἐκ τῆς ἐκελευστικῆς ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Ῥώμης ὑποστολῇ τῇ ἐν Καρθαγίνῃ Συνοδῷ, ῥήματα, καὶ διακρίσεις ἀποχαρακτῶν τὰ τε καὶ τῇ Ῥώμης Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 157 Σελὴ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

ὅτι ἀρχαῖον ἡ ταπεινὴ γράφειν καὶ ἀλάβεω, καὶ ἴδιοι τοῖς τε πατέρεσι καὶ ταῖς Συνοδοῖς, καὶ ἡ μὴ δέχεσθαι ὡς κοινοῦ τὰς παρ' ἡμῶν ὑποκειμενὰς. Σελίς 158 Σελὴ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ἡρώδους Θεολόγων, τῶν ἱερομένων τῶν ἐν Σαρδικῇ Καϊόνας, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὸ πασι τῶν σωματεύων καὶ ἀποφορῶν ἑωὶν καὶ ἑσπερίων, καὶ ὑπὸ τῶν πωτῶν δέκνυται, ὅτι Ῥώμης ἐξ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, οἷτε Καϊόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ ὡς Τοπικῇ ἀμνημονόυτοι. Σελίς 159 Σελὴ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

ὅτι καὶ οἱ τινὲς ὑποστῶν τῆς Συνοδῆς, ἀνμνήμην ποιῶται ὁ ἱερεὺς, ὅς αὖς καὶ τῆς ὑποστολῆς τῶν ἐν Φιλιππηπόλει σωματεύοντων ἀναγκαστῶν, ἀφορισμὸν καὶ καθάρσειν κατὰ ἰκλίαν, ἀθανασίαν καὶ τὴν σωὴ αὐτοῖς ἐχάσας, δέκνυται ὅτι ὅτι οἱ ὑπὸ ἱερέως, ὥστε αὐτῶν ὁ ἱερεὺς ἐγγίνωσκον τὸ ὑστερον ἀσφανεῖν τῆς τῇ Ῥώμης Ἐκκλησίᾳ πλασθέντα. Σελίς 159 Σελὴ 31

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐπιχείρημα παπιστῶν ὑπὲρ τῆς παπισμῆς ὑπὸ τῆς ὑποστολῆς ὑπὲρ τῆς ὑποστολῆς ὁ Πάπας ἱερεὺς ἐκ τῆς ἀθανασίας ὑπὲρ ἀθανασίας ἐν ἑτα τριμνησίου τριμνησίου ἐστίν, καὶ καθάρσει ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὑποστολῆς τῆς Ἐκκλησίᾳ τῇ Ῥώμης καὶ τῇ παπισμῇ. Σελίς 160 Σελὴ 28

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀθανασίας, ὑπὸ Ῥώμης ἐκ ἀθανασίας ἐπαρχειμῶν, καὶ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις καὶ ἀλεξανδρείᾳ Συνοδῶν ὑπὲρ ἀθανασίας, καὶ κατὰ τῆς αἰρέσεως ἄρεας, καὶ ἐκβασιώσεως τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῆς, καὶ ψαῦδομετανοίας Οὐρσανίας καὶ Οὐάλουτς. περὶ τῆς αἰχῆς τῆς Κωνσταντίας καὶ ἐν Ῥώμῃ μετὰ τὴν τελευτὴν Κωνσταντίας, καὶ ἀποκρύψεως ἀθανασίας. ἐξ ὧν Πάπας καὶ θανάτου, καὶ ἀντικῆς τελευτῆς ἐν Φυλακῇ, καὶ ἀποδιδώσεως Μαρκέλλου, καὶ ὡς σωματεύσας κατὰ πᾶσαν ἐν Κωνσταντινπόλει καὶ ἀλεξανδρείᾳ. Σελίς 163 Σελὴ 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐκσερατῆς τῆς Κωνσταντίας κατὰ Μαγνητίαν τῆς Φονίας τῆς Κωνσταντίας κατὰ τὸ ὅφθαι αὐτῇ ὅτι ἐστίν, καὶ τῆς ἐν Σιρμίῳ ὑπὸ αὐτῆς ἀθροιστικῆς Συνοδῆς, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀλεξάνδρειας Βασιλέως Ἀγκύρας καὶ Φωτανῆς Σιρμίας, καὶ ἐκθέσεως ἐτέρας πίστεως, ἐν ἡ ἀποστροφῆς ὑπὸ δύσεως Κωνσταντίας ὑπερβῶν ὁ Ῥώμης Λιβερίας καὶ ὁ Κυδρεβίτης ὅστις. Σελίς 163 Σελὴ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ἰδιόχρεος σφαγὴ μαγικτῆς, ἐξ ὧν Λιβερίας Ῥώμης ὑπὸ Κωνσταντίας, καὶ ἀλεξάνδρειας Πάπας Ῥώμης, Συνοδῶν ἐκ Μεδιόλαρα κατὰ τῆς Οὐρσανίας, καὶ ἐξ ὧν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων, ἐπαπάλλοις Λιβερίας καὶ ἀρραϊσμός αὐτῶν τε καὶ τῆς Οὐρσανίας, καὶ φόνος ἐν Ῥώμῃ ἀπὸ Λιβερίας, ἐξ ὧν καὶ καθάρσει τῆς ἀνμαρτυρίας τῶν Παπῶν. Σελίς 164 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀποκαταστάσεως ἐκ τῶν θρόνων Ῥώμης Λιβερίας, καὶ ἀνδιδώσεως Φίληκου, καὶ ἀλεξάνδρειας Εὐστροφῆς πρεσβυτέρου μετὰ Κωνσταντίας Βασιλέως καὶ Λιβερίας, καὶ ἀναιρέσεως αὐτῶν τε καὶ τῆς τῆς πρεσβυτέρου καὶ ἐτέρων ποσῶν, ἀρραϊστικῆς Λιβερίας μὴ συγκοινωνησάντων, καὶ περὶ τῆς ἀρχιερατικῆς Δαμάσκου, καὶ τῆς κατὰ Λιβερίας Συνοδῆς. Σελίς 165 Σελὴ 22

ПАРАГРАФОНЪ.

Περὶ ἀπαντήσεων τῶν ἐναντίων δύο, ὅτι εἰς τὴν ὑπὲρ γραφῶν ὁμολογίαν ὁ Λιβέρτος ἐκ τῆν ἀρετικῇ, ἀλλ' ἐνομίσθη, καὶ ὅτι ἐχ
 ως Ἀρχιερεὺς ἐσφαλὼν ὑπογράψας, ἀλλ' ὡς μερικὸς διδάσκαλος, καὶ περὶ τῆς λήσεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν τελῶν ὁ-
 μολογῶν τῆς πίστεως τῶν ἐν Ἀριμίνῳ.

Σελίς 166 Σημεῖοι 38

Σελίς 166 Σημείον 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5^ο.

Περὶ πενήτων ἐληχρημάτων παπιδῶν, ἐν οἷς τὸν Φίληκα Ρώμης εὖνομον καὶ ὀλίγον ἀπεφαίνονται, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῶν, ἐκείνομον καὶ τῆς ἐξουτήσεως ἐκπατερασμῶν τὸν Φίληκα λαμπρῶς ἀποδεικνύσας.

Σολῆς	168	Σαρά	12
-------	-----	------	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Διάλογος Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ Διβερίου Ερώμης, καὶ ἀπόκρισις Διβερίου πρὸς τὴν βασιλείαν, ἐξ ἑ. Διαλόγου, καὶ ἐκ
πρῶτης θύσεως κατωκράτου, καθαιρεῖται τὸ μοναρχικὸν ἀνέλωμα τῆς Ερώμης. Σελίς 168 Σελὸς 50

Σελὶς 168 Σελὶς 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ Αἰρέσεως τῶν Ἀνθρώπων, καὶ τῆς ἐν Αἰλίῳ Σωφίας, ἐν ᾗ βεβαιῆται τὸ ὁμοῦσον καὶ ἡ ἐν Νικηίᾳ Πίστις.

Σελίς 171 Σειρά 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν Σελεύκῃ τῆς Ἰσουλίας Σινοῦδος, καὶ τῆς Δαφνίου ἐν αὐτῇ τῶν Ἐπισκοπῶν, καὶ ἀπράκτε Δαλυσεως αὐτῆς.

νι	σελίς	172	σερά	21
----	-------	-----	------	----

Σελίς 172 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ὀκτωσθ' ἡμερῶν πόλεως, πρὸς τὴν πόλιν, ἐπισκόπων, συνέδου, Ἀέτιον, Μακεδόνιον, Κωνσταντῖνον, Κλέων, Κύριλλον, Ἰερσοτόμω, καὶ ἄλλας Ἀρχιερεῖς καθεστέμενοι ὑπὸ ἀλλήλων, καὶ τὰ συμβαίνοντα περὶ τῶν Μακεδόνων ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ἀπεκρίσεως τῶν τὸ κατ' ἐξουσίαν ὄντων ἀπὸ τῶν τὸ ἀνόμιμον δοξαζόντων, ἐξ ὧν ἡ λειτουργία αἰρεσεῖς Μακεδόνων.

Σελὶς 172 Σφραγὶς 48

Σελὶς 172 Σηρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ διωγμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ Σαβωρίου Περσάρχου, καὶ ἐκστράτειας αὐτοῦ κατὰ Ῥωμαίον, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν θανάτου τῆς τῆς Νισίβου Ἀρχιερέως, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὸ Ὁμοῦς Συνοδῶν, καὶ ἐξορίας τῆς Ἀντιοχείας θείας μελετῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου. Σελίς 173 Σειρὰ 35

Σελὶς 173 Σελὶς 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρων πάλιν μεταπάλιν ἐν Σαρδινίῃ Συνοδὸν γυνώσκων ὅτι χαλῶ δένυνται αἱ τὰ πρῶτα ἐδοῦν ἑτέρων, ἀλλ' ἡμετέροις ἐπισκοποῦν, καὶ ταῖς Συνοδοῖς υποκαθίσταν.

Σελ: 174 Σελ: 21

Σελῶς 174 Σθηρὰ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῆ ἁγίας τῆ βασιλείας τοῦ Ἀρχεῖ, οἱ μεταγενέστεροι Ἀρχεῖοι μετέλαβαν αὐτὸ ὡς δέκνεται ἐν ταῦτα, ὡσαύτως καὶ τὸ Δόγμα Πατρὶ, καὶ περὶ τῆ συστατικῆς γενέσεως τοῦ τριῶν ὑποστάσεων.

Σελίς 174 Σελφά 37

ΚΕΦ Α' ΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὺμοις Ἀρχιερατείας Μαξιμιανᾶ μετὰ Μακάριον, καὶ τῶν ἑτέρων τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς.

Σελὶς 175 Σφραῖ 4

П А Р А' Г Р А Ф О Н В'.

Περὶ τῶν ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας μετὰ Μαξιμιανῶν Κυρίλλου, καὶ τῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ Φαιδίου σημεία τῶν Σταυ-
ρῶν, καὶ τῶν ἐκ μηχανῆς Ἀρσενίων ἐξώσεως Κυρίλλου κατὰ τὴν Θρόνῳ τῶν ἱεροσολύμων, καὶ αὐτοσάξεως Ἐρωδίου, εἴτα Ἡρα-
κλῆς, εἴτα Γλαυρίου, καὶ αὐθις Κυρίλλου, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν κατηχήσεων αὐτῶν κατὰ
τῶν λεγόντων, τότε ἐπὶ σώμα τῶν Κυρίων, ὅτε τέτρε μεταλαμβάνοντι, καὶ περὶ ὁποιοῦντος διπλῆς κατὰ τῶν διπλῶς
ὁποδοκούντων τὸν Κύριον ἀρσενόφρονα.

Σελὶς 175 Σφραῖ 32

Σελ' 6 175 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὰ τῶν θανάτου γινώσκων τὰ τιμὰ ἐξ ἑλκὸς τῆς σπουδῆς, καὶ ἀσποδότητος αὐτῆς καὶ ἀβελθότητος, καὶ τῆς μὴ ἐλά-
ττεισθαι κατὰ τὸν ἴσον καὶ ἀποδοῦναι τοῖς κατασκευασταῖς. - Σελίς 176 Σειρά 35

Σελίς 176 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶ πληθους τῶν προσκυνητῶν τὰ ἁγία Γράφει, καὶ ἐν ἱερῶν βιβλίων περ ποικίλων ἀποδόσεων ἀπὸ ποικίλων ἑπαρχιῶν εἰς τὴν ἁγίαν Γράφον. καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος μόνον εἰς τὴν Ὁμοίαν ἀπέστειλε ἡμάρτανον, ἐμὴν δὲ εἰς τὴν ἐκ τῶ Πατρὸς ἀΐδιον γούνησιν τὰ μοναχοὺς.

Σελίς 177 Σφραῖ 10

Σελίς 177 Σαρά 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἀναλήσεως τῶν ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐξουσιούτων Ἀρχιερέων πρὸς τὴν πρεσβυτέαν Ἰερασίαν, καὶ τῆς διὰ
Φοράαν

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β΄.

34

Φοράς καὶ μέψεως καὶ νίκης. Εὐσεβίῃ μαρκεῖται πρὸς Λυκίφωρα καὶ ἄλλων, δι' ἃ ἀναθῆς ὁ Λυκίφωρ, ἐγγε-
γραπὸ ἀρχηγὸς αἰρέσεως. Σελίς 177 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συναγωγῆς ὑπὸ Εὐσεβίῃ μαρκεῖται καὶ τῆς μεγάλης Ἀθανασίᾳ περὶ ὁμοουσιότητος τῆς
ὁμοουσιότητος τῶ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, καὶ τῆς ἐμψύχου καὶ σὺν σαρκὸς τῆ Κυρίου, καὶ περὶ ἑσθίας
καὶ ὑποστάσεως. Σελίς 178 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς δόγματος τῆς μίας καὶ τριῶν ὑποστάσεων, καὶ ὅτι οἱ τότε Ἐπίσκοποι Ρώμης ἦσαν ὁμόφρονες
Παυλίῳ Ἀντιοχείᾳ, μίαν ὑπόστασιν ἔπαι θεότητι δογματίζοντι, ἐξ ἧς καὶ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀπίστοι τῆς Ἐκ-
κλησίας δέκονται. Σελίς 179 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἡχῆς τῶν ὑποστάσεως καὶ πρὸς ὅσον λέξεων, καὶ τῆς τῶν ἑσθίας καὶ ἑσθίας Ἀθῶν ταύτας διχονοίας
καὶ ἁίσματος, καὶ τῆς κρείσσεως τῶν δύο μερῶν ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἀθανασίᾳ καὶ ἐνώσεως, μίαν πᾶν Ἀθῶν
τῶν δύο λέξεων αὐτοῖς σαφηνίσαντος. Σελίς 180 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ἐγκρίτων Ἐπισκόπων τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συναγωγῆς, καὶ τῆς πρὸς δὲ δέχονται τὰς ἀποστολικὰς
τῇ ὁρθοδόξῳ πίσει Ἀθῶν. Σελίς 180 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι τὸ τῶν τριῶν ὑποστάσεων τῆς μίας θεότητος δόγμα, τὸ ἐν τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συναγωγῇ βεβαιώσας, ἐδέξα-
το ἡτε Ἀνατολή καὶ Δύσις, ὑπεγράφηται δὲ τῆς μεγάλης Ἀθανασίᾳ Ἀθῶν τὸν ζήλον καὶ τὴν ἀγάπην.
Σελίς 181 Σειρά 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ παρῶντι κεφαλῇ ἐρτηρῶν ἐνεαχῶς συνάγεται μὴ εἶναι τὸν Ρώμης ἀμαρτήσαν, ἢ
μονάρχην, ἢ Χριστὸν Βικῆριον, ἢ κοινὸν διδάσκαλον, ἢ Συναγωγὴν ἀγείροντα, ἢ ἔπαι τῶν Συναγῶν, ἢ
ἀμφιβολίας τῆς καθόλου Ἐκκλησίας λύνοντα, ἀλλ' ἀγνοίαν ἔχοντα τῆς ἀληθείας, καὶ κρινόμενον καὶ
διορθώμενον. καὶ ὅτι ἡ Συναγωγὴ ἐπὶ τὴν καθόλου κριτήριον, καὶ ὅτι μερικὴ συνόδος βεβαιῶν οἰκουμενικῶν.
Σελίς 181 Σειρά 39

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς ὁμοουσιότητος τῆς Βασιλέως Ἰοβιανῆς, καὶ τῆς δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς βεβαιώσεως τῶν ἔπαι τῆς μεγάλης Κων-
σταντίνου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δογμάτων, καὶ τῆς ἐπαποκλήσεως τῶν ἐξορίστων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς ἐγγράφου
ὁμοουσιότητος ὡς ἀπῆλθε πρὸς τὴν μεγάλην Ἀθανασίαν. Σελίς 182 Σειρά 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἰοβιανὸν δογματικῆς διδασκαλίας τῆς μεγάλης Ἀθανασίᾳ, καὶ ἐκ τῆς πρώτης ῥητικῆς καὶ ἐγ-
γραφῆς τὸν Ἀθανάσιον κτηνῶν μίαν ἑσθίαν καὶ τρεῖς ὑποστάσεις ἐν τῇ θεότητι, δέκονται τὸ ἀξίωμα αὐτῆς ἀσυγκρί-
τως μᾶλλον τῆς Ρώμης ὡς μερικῆς καὶ μὴ μονάρχου Ἐπισκόπου. Σελίς 183 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἀθέτου δόγματος τῆς Ἀπεχῆς, κολακωτικῶς ἀποστρεφούσης τῇ Βασιλῇ Ἰοβιανῇ ὑπὸ τῆς Θεμι-
στῆς φιλοσόφου, ὅτι καὶ ὁ Ἀρσῆς Ἀβερρότης ἐφλυάρεσεν, ἢ κρινόμενος οἱ μετὰ τὸ ἁίσμα Πάπαι, πάσης αἰρέσεως
κοινωνῆτες, χάριν τῆς λέξεως μόνον μονάρχου. Σελίς 184 Σειρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τῆς αἰτίας τῆς ἐξορίας τῆς περὶ Ἀνάκτιον τὸν Καισαρείας Ἀθῶν πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Νελέ-
τιον, καὶ συνοδικῶς ὁμολογήσαντος τὸ ὁμοῦσον καὶ πᾶν ἐν Νικαίᾳ πρὸς, καὶ ἐπὶ Ἀθῶν ῥεσῆματι πρὸς τὸν
Βασιλέα Ἰοβιανόν. Σελίς 185 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ὅτι ἦτε γνώμη, ἡ εἰσθε, ἡ βεβαιότης, ἡ μνήμη τῆς Ρώμης ἦν ἐν τῇ Συναγωγῇ ταύτῃ, καὶ περὶ τῆς
ἐπὶ ὁρῆτος τῶν Αἰρετικῶν. Σελίς 185 Σειρά 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς εὐσεβῆς Βασιλέως Ρώμης Οὐαλοντιανῆς, καὶ ὡς συνεδίσαν αὐτῇ ὅτι Χιλιάρχη ἐν τῇ τῆς Τύχης
μιαρῇ Ναῶν Ἰσλαίας, καὶ τίνος συμβεβλή ἐβασίλευσε. Σελίς 185 Σειρά 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ὁμοουσιότητος, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Οὐαλοντιανὸς ἀφῆκε Βασιλέα ἐν πᾶσι Ἀνατολῇ, καὶ τῆς ἐξορίας
τῆς αὐτῆς ἐς τὸν ἀρετισμόν ἐξ αἰτίας τῆς γυναικὸς αὐτῆς, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς διωγμῆς καὶ φόβου τῶν ὁρθοδό-
ξων, καὶ μάστιγα τῶν κατ' Ἀγυπτιον. Σελίς 185 Σειρά 50

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ νόμου τῷ Οὐάλοτῳ τῷ βαπτίζοντι μιᾷ καταδύσει, καὶ περὶ ἱελαυῶ, Σάββα, καὶ φερὰν τῶν Ἀσκητῶν, καὶ πόθου Σαββατιανῶν.

Σελίς 186 Σερὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀρχηγῆς τῶν Σαρακηνῶν Μωΐας, καὶ ἐλέγχου Μωϋσέως πρὸς Ληκίον Ἀλεξανδρείας, καὶ ἀτίμηθαι Οὐάλοτος Βασιλέως, καὶ ἀρετισμῷ Οὐλφίλα Γότθων Ἐπισκόπου, καὶ αὐτῶν δι' αὐτῶν, καὶ ὡς μετέφραστον ἀπὸ τῆς ἀγίας γραφῆς εἰς τὴν τῶν Γότθων γλῶσσαν ὁ Οὐλφίλας. περὶ βασιλέως Γραβιανῶ, καὶ λύσεως ἀπὸ τῆς ἐξορίας τῶν Ἐπισκόπων, καὶ κόσμου αὐτοῖς τῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 186 Σερὰ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν τίνες τῶν Ἀναρλικῶν καὶ Δυτικῶν πατέρων ἐπὶ Οὐάλοτῳ ἀφείλησαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τίς συνέστησε πρὸς Πέτρον εἰς τὸν Θρόνον Ἀλεξανδρείας, καὶ τίς τὸν Εὐάγγριον Κωνσταντινουπόλεως ἐχρηστῶν, καὶ Ἰνους τὸν Δημόφιλον, καὶ τίνων ἀσηγήσει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος γέγονε Κωνσταντινουπόλεως.

Σελίς 187 Σερὰ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Περὶ τῶν ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῶν, καὶ ὡς ἐκύρωσε, καὶ τῶν ἀνατρύψεως τῶν κυρωσάτων ἀπὸ τῶν Οὐάλοτος, ἐξορίας τε τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀφαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ Θεοφάνη.

Σελίς 183 Σερὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῶν, καὶ τῶν ἀνὰ τὴν περὶ τῶν Σωζομένων.

Σελίς 188 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὰ ἱεροεὐαγγέλια ἀπὸ Σωκράτους περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῶν ἀληθῶς πως ἔχουσιν τοὺς ἀπὸ Θεοφάνους καὶ Σωζομένων ἱεροεὐαγγέλιους.

Σελίς 188 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἐν Σμύρῃ, Ἀσίᾳ, Πισιδίᾳ, Ἰστανίᾳ, Παμφυλίᾳ, καὶ Λυκίᾳ τῶν Μακεδονιῶν Συνοδῶν, τῶν συμφωνησάντων τῇ ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῷ, καὶ ὡς ἐπεμψαν πρέσβειν πρὸς Οὐαλοτιανὸν Βασιλέα καὶ Λιβέριον Ρώμης, καὶ τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν Μακεδονιῶν Λιβερίας.

Σελίς 188 Σερὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῆς γραμμᾶς πρὸς τὸν πρέσβη τῶν αὐτότερον Συνοδῶν τῶν ἀπὸ τῶν Λιβερίων δοθέντων, ἵνα δοποκρίσῃ αὐτῶν εἰς τὸν τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπου.

Σελίς 189 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ Συνοδῶν, καὶ ὡς ἐβεβαίωσε, καὶ ὡς ἀπέβαλε, καὶ ὡς δέδωκε γραμμάτων τοῖς αὐτότερον πρέσβεσιν, ἐπί τῶν ἐκείσε γραμμάτων.

Σελίς 189 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐν Τυανίᾳ Συνοδῶν, ἐν ἧ ἐπαρρόντισαν τὰ τῶν Λιβερίων καὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ Συνοδῶν γραμματα οἱ τῶν Μακεδονιῶν πρέσβεις καὶ ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ περὶ τῆς ἐν Κάρᾳ τῆς Ἀσίας τῶν Μακεδονιῶν Συνοδῶν, καὶ τῆς ἐν Ταρσῷ μελέσεως γυνέσθαι Συνοδῶν, καὶ τῇ Οὐάλοτος θωμάς καλυθείσης ὑπὸ Εὐδοξίᾳ, καὶ ὡς ὁ Οὐάλος ἐργάσατο καὶ μερίσαν καὶ ἐξορίαν Ἐπισκόπων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 189 Σερὰ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ Εὐσταθίου Σεβαστίας τῶν εἶδε τῶν αὐτότερον Συνοδῶν πεμφθέντων εἰς Ρώμην πρέσβεων, καὶ ὅπως ἐκδιέφυγε ἱεροῦ καὶ Ἀρχιερέως ἐχρημάτισε, καὶ περὶ τῆς κακοτροπίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβῆς Διρέσεως.

Σελίς 190 Σερὰ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι οὐ τῶν ἐν τῇ παρόντι κεφαλαίῳ ἐρημῶν συλλέγεται ἐνδεκαχῶς τὴν ψῆφον καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι τῶν πλεονῶν καὶ τὸ κύριον, τὸ δὲ μοναρχικὸν αἰχίωμα εἰς κόρακας οἰχεῖται.

Σελίς 191 Σερὰ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Ἰβυρικῇ πρεσβυτέρῳ τῷ Ἀντιοχείᾳ Οὐαλοτιανῶ ἀφαιρέσεως Συνοδῶν.

Σελίς 192 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ ὁρσμοῦ τῶν Παπᾶ Ρώμης ὡς ψεύδεται Βίσιος, ἀλλὰ τὸ Βασιλέως ἡ ἐν Ἰβυρικῇ πρεσβυτέρῳ Συνοδος, καὶ ἐπιτροπὴ καὶ βεβαιώσα τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων τὸ δοκὺν ἐβεβαίωθη, ὡς ἐπαχῶς ἐν ταῦτα δέκνυται.

Σελίς 192 Σερὰ 35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν ἐπὶ ἀ' ἑπταετηρίων ἀπὸ οἱ παπιδῶν περὶ φέρουσιν, ὑπὸ τῶν τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ ῥητῶν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας Ρώμης. Σελίς 193 Σερὰ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐνταῦθα σημειώσεως τῶν τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ ῥητῶν ὑπὸ τῆς πρὸς Εὐσέβιον Σαμοσάτων αὐτῆς ἑπταετηρίδος, εἰς ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας. Σελίς 194 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς σημειώσεως τῶν τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ ῥητῶν ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἑπταετηρίδος αὐτῆς, εἰς ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας. Σελίς 194 Σερὰ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ σημειώσεως τῶν ῥητῶν Μελετίου, Εὐσεβίου, καὶ βασιλέως ἐκ τῆς πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ Γαλιαν ἐπισκόπου ἑπταετηρίδος αὐτῶν εἰς ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας. Σελίς 195 Σερὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Εὐσέβιον ἑπταετηρίδι τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ ῥητῶν, ἐξ ὧν συναγεται περὶ Φωνῆς μὴ εἶναι τὸν Ρώμης μονάρχην, ἀλλ' ὑπερέφανον, καθ' ὃ καὶ μόνον μοναρχεῖ. καὶ φιλότιμον, καὶ ἄγνοιαν ἔχοντα τῆς ἀληθείας αὐτῶν τε καὶ τῆς δουλικῆς, καὶ ὁμέφροντα Ἀρετινοῖς τῇ συναίρεσθαι αὐτοῖς, καὶ ἐδὲ μιᾷ μνήμης ἀξιόμηνον οὗ τε Συνοδοῦ καὶ οὗ δόγμασι πίστεως. Σελίς 195 Σερὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ ῥητῶν ὁ Πάπας Ρώμης καὶ οἱ δουλικοὶ ἐξαχῶς ὑπόδοικοι μίμψιν δέκνυνται, καὶ μάλιστα τῇ νομίζεν ἀξίαν μοναρχίας τῇ ὑπερέφαναν. Σελίς 197 Σερὰ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐρμηνείας τῶν ἐκ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἑπταετηρίδος τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ ῥητῶν. Σελίς 197 Σερὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῶν συναγομῶν ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἑπταετηρίδος τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ δέκνυνται εἶναι τὸν Ρώμης καὶ ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς Συνοδῶν, καὶ ἔτε ἀναμάρτητον, ἔτε διδάσκαλον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Σελίς 198 Σερὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἐξηγήσεως τῶν ἐκ τῆς πρὸς τὴν δουλικῆς ἐπισκόπου ἑπταετηρίδος Μελετίου, Εὐσεβίου καὶ βασιλέως ῥητῶν, ἐξ ὧν δέκνυνται ὅ,τε τῶ Ρώμης τίτλος ὑπερεφονῆς, ἥτε μοναρχία αὐτῆς ὑπὸ βασιλέως τῶ μεγάλῃ ἀγνοεῖται, καὶ κατασκευαστὴ ἢ τῶν παπιδῶν πίσις. Σελίς 198 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ὑπολογίας εἰς τὸ πρῶτον ἑπταετηρίδα τῶν παπιδῶν. Σελίς 198 Σερὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ὑπολογίας εἰς τὸ δεύτερον ἑπταετηρίδα τῶν παπιδῶν. Σελίς 199 Σερὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ὑπολογίας εἰς τὸ τρίτον ἑπταετηρίδα τῶν παπιδῶν. Σελίς 200 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τρίτης ἑπταετηρίδος τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ δέκνυνται κατὰ ἐξέθεσιν τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων ἰσοστάσις ὁ Ἀλεξανδρείας πᾶσι τοῖς δουλικῶς ἐπισκόποις ἐν οἷς καὶ ὁ Ρώμης. Σελίς 202 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πέμπτῃς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἑπταετηρίδος τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ δέκνυνται μέγα τὸ ἀξίωμα τῶ Ἀθανασίου, καὶ ἴσον τῇ ἀξιώματι πάντων τῶν δουλικῶν ἐπισκόπων. Σελίς 202 Σερὰ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ τέταρτον ἑπταετηρίδα τῶν παπιδῶν. Σελίς 202 Σερὰ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ις'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῶ μεγάλῃ βασιλείᾳ οἱ Πάπαι Ρώμης τὸ κίβδηλον τῇ καθαρῇ ἐμύνηον, καὶ οὕτως διακρίσις τῶ καθαρῶ ὑπὸ τῶ κίβδηλον ἰδίου τοῖς δουλικῶν Συνοδῶν καὶ τῶ ἀγίων πατέρων. Σελίς 203 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ πέμπτον ἑπταετηρίδα τῶν παπιδῶν. Σελίς 203 Σερὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ ἕκτον ἑπταετηρίδα τῶν παπιδῶν. Σελίς 203 Σερὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ ἑβδόμον ἑπταετηρίδα τῶν παπιδῶν. Σελίς 203 Σερὰ 48

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

37

Ὅτι ἐκ τῆς πατρὸς Ἰταλίαν καὶ Γαλίαν ὑπὸ τοῦ τῶν μεγάλων βασιλέων δέκνυται μὴ εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν μοναρχικῶν ἀξιώματι τῶν Ῥώμης, ἀλλὰ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸν Ῥώμης ἀιρετικὸν γινώσκειν ὁμοῦ ἐν βιβλαίοις.

Σελίς 204 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ἀπόκρισις πατρὸς τῶν παπῶν λέγοντας δὲ εἶναι κεφαλαιώδη μετὰ Χριστὸν ἀσφαλιστῆν, ἐκ τῆς πατρὸς Πατριάρχης ἐπισκόπου ὑπὸ τοῦ τῶν μεγάλων βασιλέων, καὶ τῆς ἐκ τῶν τεσσαρακοντῶν τέταρτον ψαλμὸν ἐρμηνεύσας, καὶ τῆς ἐν Λακίνοις ἐκκλησίας αὐτῆς, ὅτι ἐκ τῆς πατρὸς κεφαλῆς τῆς καθόλου ἐκκλησίας, ἡ αἰα-
μαρτία, ἀλλ' ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἔτε βασιλεὺς καὶ ἐπίσκοπος, ἀπλῶς δὲ μόνον ἐπίσκοπος.

Σελίς 204 Σειρά 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πατρὸς Νεοκασσαρείας ὑπὸ τοῦ τῶν μεγάλων βασιλέων δέκνυται μὴ εἶναι κανονίζον τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ πολλὰς, καὶ ἐκ τῶν πολλῶν τῶν ὀρθόδοξων βιβλαίων πλείων, καὶ ὅτι ἐνδεμία μνήμη τῶν τῶν βασιλέων τῶν Ῥώμης ἀιρετικῶν τὰ σύμψυχα γινώσκει, ὥστε ἐνδεμοναρχία αὐτῆς.

Σελίς 204 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Ὅτι ἐκ πάντων τῶν τῶν μεγάλων βασιλέων ἐρητῶν, καὶ τῶν τελευταίων κεφαλῶν τῶν κατὰ πλάτος ὄρων, καὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ἐκ τῶν ὀρθῶν ψαλμῶν δέκνυται συλλογιστικῶς, τὸν ἐκ τῶν Παπῶν πιστεύοντα, ἡ παρ-
οικωμένη αὐτῶν, εἶναι ἄθεον.

Σελίς 205 Σειρά 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἔτε ὁ ἅγιος ἐπιφάνιος ἐγνώσκον ὅπως τὸ βιβλίον πρῶτον τῶν ἐπισκόπων Ῥώμης, ἡ ἐξέτασις τῶν γινώσκων τινὸς τῶν πάντων ἐπισκόπων ὅτι τῆς καθόλου ἐκκλησίας, ὡς ἐκ τῶν κατὰ ἀιρέσεων ἐρητῶν αὐτῶν δέκνυται, καὶ ἐξ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ἐρητῶν κατὰ ἐκποστρίβει τῶν.

Σελίς 205 Σειρά 40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνάγκης ἐνεργῶν παρ' ἐνορίαν ἐμόνον Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ἐπίσκοποι, ὡς βασι-
λεὺς ἐν τῇ πατρὸς εὐσέβειον τετάρτη ὑπὸ τοῦ.

Σελίς 208 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς παρ' ἐνορίαν ἀναγκῆς ἐνεργῶν τῶν εὐσέβειν Σαμοσατῶν.

Σελίς 208 Σειρά 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς παρ' ἐνορίαν ἀναγκῆς ἐνεργῶν τῶν μεγάλων ἀθανασίων καὶ Σωκράτη.

Σελίς 208 Σειρά 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς παρ' ἐνορίαν ἀναγκῆς ἐνεργῶν τῶν αὐτῶν καὶ Σωζόμενοι.

Σελίς 208 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ψήφου καὶ χειρῶν τῶν ἀμβροσίων μεθιολλάνων ἀπὸ μνήμης τῶν Ῥώμης.

Σελίς 208 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρητῶν αὐτῶν, τετραχῶς δέκνυται μὴ εἶναι τὴν Ῥώμης μοναρχίαν, ἡ ἐκ τῶν Συνοδῶν.

Σελίς 209 Σειρά 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς Δαμάσκου καὶ Οὐρσίνου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ῥώμης χειρῶν, καὶ τῶν δι' αὐτὰς γινώσκων φρίων, καὶ περὶ τῆς κατὰ Δαμάσκου συκοφαντίας, καὶ ἀθώωσης αὐτῶν συνοδικῶς, καὶ Νόμου Δαμάσκου καὶ τῶν συκοφαν-
τάντων ἀρχιερέων, καὶ συγγραφῆς τῶν αὐτῶν ἐκ τῶν βίβλων τῶν παρ' αὐτῶν Παπῶν, ἐξ ἧς ὑπεργενέες δέκνυται
τὸ μοναρχικὸν τῶν Ῥώμης.

Σελίς 209 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν Συνοδῶν ὧν ἡθροισαν ὁ Δάμασκος κατὰ ἀντικρίαν μεθιολλάνων καὶ τῶν ἐν Ἀρμένιᾳ καὶ Νίκῃ, ὑπερὶ τῆς ἐν Νίκῃ καὶ τῶν ὁμοίων, ἐξ ὧν ἐξαχῶς ἀναιρέται ἡ ἀσφαλιστῆς καὶ μοναρχία τῶν Ῥώμης.

Σελίς 210 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως τῶν μεγάλων ἀθανασίων, καὶ ἀπὸ τοῦ Πέτρου, καὶ ἀπὸ τοῦ Πέτρου τῶν τῆς ἀλεξανδρείας ἐκκλησιῶν ὑπὸ τοῦ ὁμοίου βασιλέως Λακίῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ Πέτρου καὶ Φυγῆς ἐκ τῶν Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδῆς καὶ Ἀπολινάριου, Στεφάνου, καὶ Λακίῳ φονέως.

Σελίς 210 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀπόδειξις ὅτι ἐκ τῶν πατρὶν μοναρχίαν, ἀλλ' ὡς πατρὶς ὁμοίαν καὶ ἰσοτιμίαν τὸν Ῥώμης ὁ Πέτρος ἀπέπλευσε, ἡ ἐκ τῶν Φυγῶν, καὶ ὅτι παρ' αὐτῶν τῶν Πέτρου Δαμάσκου αἱ ἐν τῇ ἀνατολῇ Συνοδοὶ τὸν Ἀπολινάριον ἀπεκήρυξαν.

Σελίς 211 Σειρά 20

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῆς Δαμάσκει Ρώμης πρὸς τινὰς Ἀναγλῆς Ἐπισκόπους Ὑπεριλῆς περὶ καθαιρέσεως τῶν Ἀπολιναριστῶν Τιμοθέου συνάγεται πλὴν τῆς ἐν Νικαίᾳ ἄλλω μὴ λέγειν Συνοδὸν, ἢ ἄλλω πρὶν φυλάττειν, ἢ ὡς πλὴν τῶν Πέτρων μόνον, ἀλλὰ ὡς πλὴν τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὅτι ἡ τῆς Συνοδὸς ὑπόστασις λέγεται καὶ Πατριάρχης καὶ Μητροπολίτης, ὅκ δὲ τῶν καὶ ἐκ ὡς θεσπίσεως οἴχεται τὸ μοναρχικὸν τῶν Πάπα Ρώμης.

Σελίς 212 Σειρὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτοτέρῃ ὑπεριλῆς τῆς Δαμάσκει ἔδωκε μοναρχικὸν δηλῶσαι, ὅτε ἐκ τῆς καὶ καμρῆς ἐγκωμίων, ἢ δεήσεων, ἢ γεμίων καὶ ἐκ ὡς θεσπίσεως ἔδιδεται τῶν Ρώμης ἀξίωμα ἢ μοναρχίας. Σελίς 212 Σειρὰ 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι ἐκ ὑπεριλῆς, ἀλλὰ ἢ ὡς Πλάτυνα, τὸν Ἱερώνυμον ἡρμηνεύει πλὴν παλαιῶν γραφῶν, καὶ ὅτι τὸ νομίζαν τὴν παπικὰς περὶ τὴν Δαμάσκον πλὴν τῶν Ἱερώνυμων ἐρμηνείαν μᾶλλον τῆς ἐβδόμηκοιτα, μάταιόν ἐστι, καὶ αὐτὴν δεῖν κινεῖται ὁ Ρώμης ὅτε κριτὴς, ὅτε διορθωτὴς τῆς θείας γραφῆς, ὅτε μοναρχίας. Σελίς 213 Σειρὰ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι καὶ Χρυσόστομον καὶ Ἰσπανιανὸν τὸν μέγαν καὶ Ἐπιφάνιον ἡ τῆς ἐβδόμηκοιτα τῆς παλαιᾶς γραφῆς ἐρμηνεία ἀξιόπιστοτέρα ἐστὶ τῶν ἄλλων, καὶ μόνη ἀρκεῖ εἰς μαρτυρίαν. Σελίς 213 Σειρὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πατὸς Σύγκελλον καὶ τῆς ἀγίας, τίνες ἤμαρτεν ὑπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς κατακλυσμῆ, καὶ τίνες ὑπὸ τῆς κατακλυσμῆ μέχρι τῆς Ἀβραάμ εἰς πλὴν παλαιῶν γραφῶν. Σελίς 214 Σειρὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἡ πλὴν ἐβδόμηκοιτα ἐρμηνεία καὶ τῆς παλαιᾶς ἀγίας πατέρας ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἀρχαιοτάτῃ, καὶ ἐκ ἄλλων τῶν, ὡς φασι οἱ νεώτεροι τῶν Αἰρετικῶν, λέγοντες, ὅτι ὁ Φάελος ὄνομα τῶν πατέρων ἡρμηνεύσαν, ἀλλὰ ὡς ἐκείνη δίδωσι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον γινώσκον, ὅπερ ἐφευρέμα ἐστὶ τῶν πονηρῶν. Σελίς 214 Σειρὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸ μὴ εἶναι κριτὴν αἰμαρτήτων τὸν Ρώμης, μήτε διορθωτὴν ἄκρον τῶν βιβλίων τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν Θεολόγων, συμπεραίνεται ὅταν θᾷ ὑπὸ τὴν συγγραφῶν, ὑπὸ τὴν τῶν ὑποβαλλόντων τὴν διορθωτικὴν καὶ ὑποδοχὰς καὶ βεβαιώσεως τῶν Παπῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων αὐτοῖς τοῖς Πάπαις ἐγκρίτων πατέρων καὶ ἑκκλησιῶν. Σελίς 215 Σειρὰ 29

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διαιρέσεως τῆς ἱερωσύνης, καὶ τῶν ἑδρῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς διαιρέσεως, καθ' ἃς οἱ Χριστιανοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς ἱερεῖς λέγονται. Σελίς 217 Σελᾶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ καθ' ὁ βασιλεὺς ὁρθόδοξος, καὶ κατὰ ἄλλας ἐκκλησίας τρέψας Ἐπίσκοπος ὤ. Σελίς 218 Σελᾶ 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ὧν ἔπραξεν ὁ μέγας Θεοδόσιος ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Σελίς 219 Σελᾶ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἀναστασίας ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ὁμολογῶν, καὶ τῆς περὶ αὐτῆς περὶ τῆς αὐτῆς αὐτῆς, καὶ περὶ ὧν ἔχον Νάων οἱ αἰρετικοί, καὶ ὧν ἔατον ὁ Θεολόγος τοῖς ὁρθόδοξοις, καὶ ὧν τῶν μετετέθη ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει θρόνον, καὶ περὶ τῆς ἀπαρσκευῆς τῶν ἀπ' Αἰγυπτῆς Ἐπισκόπων τῇ μεταθέσει αὐτῆς, καὶ τῆς παρατήσεως αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς Νικαίας, καὶ περὶ τῆς Νικαίας Μαρτύρων. Σελίς 219 Σελᾶ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὁ μὴ ἐξῆναι καταλείψαντα τὴν ἰδίαν ἑπαρχίαν καὶ ἑτέραν ἡμιπρωτὶ ἔπειν ὁ Κωνσταντῖνος περὶ ὁρθοδοξίας μεταθέσεως, ἀλλ' ὅτι περὶ αἰαγνείας μεταθέσεως. Σελίς 220 Σελᾶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ μεταθέσεως Ἐπισκόπων, καὶ παρ' ὁρίαν χερσίνων, καὶ περὶ περὶ τῆς ἰσχυρίας Ἰωάννης Ἐξάρχου, καὶ ἀποκρίσεως συνοδικῆς Μανυῆλ. Σελίς 220 Σελᾶ 48

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων πατέρων, καὶ περὶ τῆς περὶ τῆς Θεοδόσιον Συνόδου καὶ ἀρχαίων συμβεβηκυίας ἀσείας ὑποθέσεως. Σελίς 222 Σελᾶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δούτερᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ταύτῃ θεωρημένων, καὶ τῶν αἰτιῶν δι' ἃς ἤθροισαν, καὶ τῶν πεπραγμένων ἐν αὐτῇ. Σελίς 222 Σελᾶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τὸν Πάπαν Δάμασον ἀθροῖσαι τὴν παρῆσαν Συνόδον, δέκνυνται ψεύσαι. καὶ ὅτι αὐθεντικῶς καὶ ἐξ ἀπασι. οἱ βασιλεῖς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀθροῖσαν, οἱ δὲ Πάπαι καὶ Πατριάρχαι ὁργανικῶς, καὶ περὶ τῆς ὁλοβωθέντος ῥήτῃς τῆς Προσφωνητικῆς τῆς Συνόδου ταύτης ὑπὸ τῶν Λατίνων. Σελίς 223 Σελᾶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπαρθεμένης τῆς ἑξάρχων τῆς Συνόδου, καὶ τῆς μαρτυρίαν τῆς ἰσορρομίας ὁ βασιλεὺς δέκνυνται ἀθροῖσαι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὁ δὲ Ῥώμης εἰς τὴν τῆς Συνόδου ἑξάρχων. Σελίς 225 Σελᾶ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ μόνου ἐξῆρχον ὁ Δάμασκος τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ ὑπαρχειν αὐτῇ, καὶ ἀπολυθείσης τῆς Συνόδου, ὑπερῶν συσφείσθαι αὐτῇ λέγεται, ὅθεν καὶ ἐκ τῆς ἀποθέσεως τῶν τῆς Συνόδου ἑξάρχων εἰς τέτων ἐστὶ καὶ ἐκ μοναρχίας. Σελίς 226 Σελᾶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς βασιλείας Θεοδόσιον ὁμοιοῦς τῆς ἐν Ἀκυλῆᾳ Συνόδου, καὶ ἐκ τῆς ὁμοιοῦς τῆς παρῆσης Συνόδου καὶ τῆς Δυτικῆς, δέκνυνται περὶ αὐτῆς καὶ αὐθεντικῶς τῆς βασιλείας Γραττιανὸν καὶ Θεοδόσιον συσφείσθαι αὐτοτέρας τὰς Συνόδους, τὴν δὲ Δάμασον ὑπαρχειν μόνον, καὶ οἰχονται καὶ τέτα τῆς μονότητος πρωτῆς τῆς Ῥώμης. Σελίς 226 Σελᾶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι περὶ τῆς αὐτῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου οἱ Ἀνατολικοί, ἐκ ἀπῆλθον, ἀντέγραψαν δὲ μόνον, ἀντιπρόσωποι καὶ τῶν Δυτικῶν πᾶσι ἀμέλειαν. Σελίς 227 Σελᾶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὁμοιοῦς καὶ τῆς ὁμοιοῦς τῶν αὐτῶν Ἀνατολικῶν πατέρων αὐτῶν πᾶσι ἐν Ῥώμῃ Συνόδου, πᾶσι μοναρχία καὶ ἄλλων μεγαλῶν συν τοῖς νῦν ἴσταις τῆς Ῥώμης οἰχεται, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξῆναι.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'.

42

μασον τῶ ἱερωνύμῳ, ζητῆντος μαθεῖν παρ' αὐτῶ περὶ τῶν τελῶν ὑποστάσεων, καὶ ὑπερέβηεν τὸ Πωλί-
νον, Μελέτιον, καὶ Οὐϊτάλιον, ἐξ ὧν ὑποσολὼν δέκνυται ἐνταῦθα μηδὲν συμπεράνειν εἰς μοναρχικὸν
τῶ Ῥώμης ἀξίωμα. Σελίς 249 Σερὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐκ τῆς παρὲς Ἡλιδόωρον καὶ παρὲς Εὐάγγελον ὑποσολῆς τῶ ἱερωνύμῳ, καὶ ἐκ τῆς κατὰ Λεκίφιους ἀπα-
λόγας, καὶ ἐκ τῆς κατὰ Διδὸς βιβλίου πρώτης, καὶ ἐκ τῆς παρὰ λόγους τῶ βιβλίου τῶ Διδύμου, καὶ ἐξ ἄλλων αὐτῶ
λόγων δέκνυται, ὅτι παρὲς τῶ μὴ εἶναι ὅλως μοναρχίαν τινὰ τῶ Ῥώμης ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἐνο-
μάζει πῶ ῥωμαϊκῶν Ἐκκλησίας καὶ αὐτικῆν. Σελίς 251 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῶν περὶ τῆς ὑποστάσεως τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰς ὁρθόδοξας τῶ Βασιλείῳ ῥητῶν, ἐκ τῶ ἀπατηθῆναι
τὸν Ῥώμης ὑπὸ Οὐϊτάλιου, ἐκ τῶ διεχθῆναι τὸν Ῥώμης πῶν ὑποστάσεων Εὐάγγελον, ἐκ τῶ παρερραθῆναι
τὸν Ῥώμης ὑπὸ τῶ παρὰ λόγους, ἐκ τῶ κοινωνῆσαι τὸν Ῥώμης τῶ Αἰρετικῶ Πωλίνω, ἐκ τῶν περὶ βοηθείας
ὑποσολῶν τῶ μεγάλῃ Βασιλείᾳ, ἐκ τῆς καταφρονησεως τῶν παπικῶν ὑποταγῶν ὑπὲρ Φλαυίαν, ἐκ τῶν
τῶ ἱερωνύμῳ ῥητῶν, καὶ ἐκ τῆς παρὲς τὸν Ῥώμης καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας παρὰ λόγους τῆς ἐν Καρθαγίνῃ Συνο-
δῷ δέκνυται ὅτι μοναρχίᾳ ὁ Ῥώμης, ὅτι αὐτομάτη τῶ περὶ πῶν πῶν, ὅτι ὑπὸ τῶν Συνοδῶν. Σελίς 252 Σερὰ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶ ἱεροσολύμων θάξ κυρίως, καὶ τῆς διττῆς καθαιρέσεως αὐτῶ ὑπὸ τῶν Ἀρεαίων, καὶ παρὲς τῶν κα-
χευρόνηται, καὶ ὅπως εἶχε ποτὲ περὶ πῶν πῶν, καὶ περὶ Ἐπισκόπων Αἰρετικῶν παρὰ λόγους τῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 253 Σερὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Ἐπισκόπων ὑποβληθέντων τῶν Ἐπισκόπων, καὶ πάλιν δεκτῶν ὑποσολῶν κατὰ ὁ ἱεροσολύμων κύριος. Σελίς 253 Σερὰ 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶ ὁ ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἰωάννης, καὶ τῶ τῶ Ἀρχιερατείας αὐτῶ, καὶ τῶ παρὲς κυρίως, καὶ περὶ
τῶ ἔδον ὁ Βασιλεὺς Ἀρκάδιος σημάτων, πολέμων Πέρσας. Σελίς 254 Σερὰ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶ γούρας τῶ ἱερωνύμῳ, καὶ τῶ ἐν τῶ οἰκήσεως συνειργάσαντο καὶ ἀπέθανε τόπος, καὶ τῆς περὶ τῶ
ὑποστάσεως αὐτῶ, καὶ ὧν ἐξήσαν ἐπὶ τῶ. Σελίς 254 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συμβεβηκότων μεταξὺ Ἰωάννης ἱεροσολύμων καὶ ἱερωνύμῳ σκαυδάλων, καὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν,
καὶ τῶν ἐκ τῆς κατὰ ὑποστάσεως ὑποσολῶν, καὶ τῶ παρὰ τῶν κατὰ τῆς ὁρίας τῶ θείῃ τῶ ἱεροσολύμων ὁ
ἱερωνύμος ἔγραψε, καὶ ὅτι τῶ εἶναι τὴν Καισάρειαν μετρώπολιν τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὑποκείσθαι αὐτῇ τὸν
ἱεροσολύμων, ἐφ' ὅσον ἐπὶ Ἀκαλὶς τῶ τυφλῶ, ἐκ δὲ τῶ ἐνταῦθα ῥητῶν τῶ ἱερωνύμῳ, καὶ ἐκ τῶ παρὰ λόγους
σεως εἶχεται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῶ Ῥώμης. Σελίς 254 Σερὰ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐν ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Περύλλης, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶ, καὶ τῆς μετ' αὐτὸν
Ἀρχιερατείας Ἰεβουαλὶς. Σελίς 256 Σερὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶ ἱεβουαλὶς γέγονε Πατριάρχῃ τῶ ἱεροσολύμων καὶ πῶν ὑποσολῶν τῶν χρισματρετικῶν,
καὶ ἦν ἀνέκαθεν κατὰ τῶν πάλαι ἱεροσολύμων καὶ κατὰ τῶν παρὰ λόγους. Σελίς 257 Σερὰ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ παρὰ λόγους τῶ Χρυσόστομῳ παρὲς πῶν εἰς τὰ κατὰ Χρυσὸν ἦθη, καὶ ὑπομεινῶν αὐτῶ ἐν πολλοῖς τό-
ποις καὶ ἔθνεσιν εἰς αἰρέσειν τῶν Αἰρέσεων καὶ καταστροφῶν τῶν ἐδωλικῶν Ναῶν, καὶ περὶ τῶ Οὐκίφια Ἐπι-
σκόπος Γότθων, καὶ ὧν ἐπὶ τῶ, καὶ περὶ Σκυθῶν καὶ Γότθων Ἀπαγορεύει. Σελίς 257 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶ πόθων ἡρώων ἡ αἰτία, καὶ τῶν τὰ μέσα καὶ αἰτρώποι τῆς πρώτης καὶ δεύτερης ἐξορίας τῶ
Χρυσόστομῳ ὑπὸ τῆς Βασιλείας Εὐδοξίας. Σελίς 258 Σερὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶ τῶ περὶ τῶν εἰς Χορὸν διεξίον καὶ αἰτρώποι τῶ Ναὸν ἐμείρισε. Σελίς 259 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν, συναγομένων ἐκ τῆς πόλεως τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον ὑπιστολῆς τῷ Χρυσόστομῳ τῆς περὶ τῶν συμβαίνοντων αὐτῷ τῷ μοναρχικῶν ἀξιώματι τῷ Ρώμῃ, καὶ περὶ ἀναθέσεως τῆς μοναρχικῆς ἐξουσίας τῷ Ρώμῃ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπιστολῆς, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἐξαχθεὶς, καὶ περὶ τῆς κύριος τῆς ἐκείνης κείσεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν.

Σελίς 259 Σειρά 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι καὶ τῆς τῆς Ἰννοκέντιος τῷ Ρώμῃ ὑπιστολῆς πρὸς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κληρὸν, αὐτὸς ἐξήρτησε δέκνυται τῷ Ἀκρίτῳ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ἀξίωμα ὑπὲρ πάντων.

Σελίς 260 Σειρά 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἡ μόνον τῷ Ρώμῃ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε περὶ τῶν συμβαίνοντων αὐτῷ, καὶ ἔτε μόνον ὁ Ρώμῃ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῷ ἐξ ἀποστολῆς ἰδίᾳς ἢ κοινοῦν ἡσαν τοῖς τῷ Χρυσόστομῳ ἐχθροῖς.

Σελίς 260 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὁ Ρώμῃ Ἰννοκέντιος πρὸς τὴν μητρὸς ἰσχυρὰ ὑπὲρ τῷ Χρυσόστομῳ, μακροτέρως ἐξουσίας αἰτία αὐτῷ καθέστηκεν ἐν τῷ ἱκετόθεν ὑπὲρ αὐτῶν.

Σελίς 261 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὸ ἀφορισθῆναι τὸν Βασίλειον Ἀρχιδίον πρὸς τῷ Ἰννοκέντιος Ρώμῃ καὶ τῷ Βασίλειον, καὶ καθαιρεθῆναι τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀρσάκιον, καὶ τοὶ πλάσματ' αὐτοῦ καὶ παρὶςτορία Γεωργίου Ἀλεξανδρείας, ἔπαρξεν ὁμοῦ τῷ Ρώμῃ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ὡς ἐνταῦθα δέκνυται.

Σελίς 261 Σειρά 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν ἐρητύων, καὶ ἐκ τῶν ἀντιθέσεως τοῖς τῶν ὁμοίων πρὸς ἐργασίαν, ἐπὶ αὐτῶν δέκνυται ἔτε μοναρχίᾳ, ἔτε ὑπὲρ τῶν Βασιλείων εἶναι τὸν Ρώμῃ, ἔτε Συνοδῶν Οἰκουμενικῶν μόνον τῷ μέλει τῆς Δύσεως, ἀλλὰ μερικῶν θωμάσαι ποιεῖν.

Σελίς 262 Σειρά 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι τὸ τὰς ἐκ μέρους τῆς Βασιλείας ἀφελόμενος ὑπὸ τῶν παρ' ὀνόματι καὶ Ἰννοκέντιος κομισμάτων τῶν ὑπὲρ τῷ Χρυσόστομῳ γράμματα σφιδρῶς τιμωρηθῆναι, δέκνυται ἐν τῶν ἐνταῦθα λεγομένων ὑποδείξεσιν.

Σελίς 262 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀγρυπνίας τῶν Χρυστῶν, καὶ ἐκ τῆς τοῦ Λέοντος καὶ τῆς Μεταφράσεως καὶ Ζωιάρχου, Σωκράτους, Σωζομένη καὶ Παλατίου, ἀνέκρινε πλάσματα καὶ αὐτοπαρκατὰ τὰ ἐξουσίαν ὑπὸ Γεωργίου Ἀλεξανδρείας περὶ ἀφορισμῶν Ἰννοκέντιος πρὸς Ἀρχιδίον καὶ τῷ Βασίλειον καὶ τῶν λοιπῶν δέκνυται.

Σελίς 263 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐν δώδω ὑποθετικῶς ἀληθὲς ἐν τῷ Ἰννοκέντιος ἀφορίσαι τὰς Ἀυτοκράτορας, καὶ ὅσα τοῖς ἡπατιμένοις ἐρεται, ἔτε τῷ τῷ Ρώμῃ μοναρχίᾳ βοηθεῖ, ὡς ἐκ τῶν ἀντιθέσεως ἐνταῦθα πολλῶν Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν τοιῶντα ἐνεργησαμένων δέκνυται.

Σελίς 265 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ζητήσεως τῆς Ἀσκητικῆς κειθῆναι μετὰ τῷ Θεοφίλῳ Ἀλεξανδρείας πρὸς τῷ Βασίλει καὶ τῷ Χρυσόστομῳ, καὶ ἐκ τῆς τῷ Χρυσόστομῳ πρὸς Θεοφίλον περὶ τῆς ὑπιστολῆς, καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Νοκτάριον τῷ Ἀμβροσίῳ περὶ τῆς Γερωνίας ὑπιστολῆς, δέκνυται μὴ μόνον τὸν Ρώμῃ Ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας, ὅθεν ψυδρῶς περὶ ὁδὸν τὸ μόνον τὸν Ρώμῃ ταύτην ἔχειν.

Σελίς 265 Σειρά 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐκ Θεοδοσίᾳ, καὶ τῆς κατὰ Διόκλητον Ἀρχιδίον ἐπ' αὐτῷ ὑπιστολῆς τῷ Περσάρχῃ Ἰσδιγέρδῃ, καὶ τῆς αἰτίας τῆς διωγμῶν ἐν Περσίᾳ Χριστιανῶν, καὶ τῶν πολέμων πρὸς τὰς Πέρσας καὶ ἰκκί τῷ Θεοδοσίᾳ, εἶτα καὶ ἐρήνης τῆς Βασιλείας μετὰ τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι ἡ δὲ αἰγῆς δι' ἡα ἀνιταῖεν τῇ αὐτεβείᾳ.

Σελίς 266 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ὁρέσεως τῶν λαψάνων Ζαχαρίας τῶν πατρῶν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἡ ἐν ἰσοδουμῶν ἰματισμῷ, καὶ τῇ αἰτίᾳ δι' ἡ ἀνιταῖεν ὑπὸ τῷ Ἡρώδῃ.

Σελίς 267 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κώστατος τῶν λαψάνων τῷ Προδρόμῳ, καὶ ὡς ὑπελάφθησαν μερῶν αὐτῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, καὶ ὅθεν ἡ καὶ ἐκ Βυζαντίου, καὶ πότε, καὶ πῶς καὶ πῶς τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ἐν Θαλάσσῃ καταποντισθείσης Ἰωσήφ τῷ Ἰβηρῇ μεθ' ἡ ἔχει λάρυγγος τῷ Προδρόμῳ, καὶ περὶ τῆς τῷ Προδρόμῳ χερσὶς, καὶ πῶς ἐπὶ, καὶ περὶ τῶν λαψάνων τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ.

Σελίς 267 Σειρά 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν ποταμῶν καὶ πραγμάτων βασιλευσάντων Ἑβραίων, καὶ δις ἐκλελοιπόντος τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ὑπὸ Ναυα-
τιαδῶν βασιλείᾳ αὐτὸν, καὶ περὶ τῶν ἐπόντων Ἀρσάνων Ἐπισκόπων, βασιλεύοντων βαρβαρῶν ἐς τὸ ὄνομα τῶν Πατέρων
δι' οὓς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ἐξηραίνθη ἡ κολυμβήθρα. Σελίς 268 Σελὸς 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπεβλήτης τῶν Ἑβραίων κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδίκησεως κατ' αὐτῶν τῶν ἁγίων
Κυρίων, καὶ ἀφαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ναυαθιανῶν, καὶ περὶ τῶν στρατῶν κτανθέντων παίδων ὑφ' Ἑβραίων,
καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ἀδικήσεως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ φανέντων ψευδοπροφητῶν, καὶ ὧν ἐπερξε.
Σελίς 268 Σελὸς 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν Ἀπεσβήτων τῶν Στρατηγῶν τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῶν Χριστιανισμῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Τερέτων.
Σελίς 269 Σελὸς 31

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου καὶ Ἀγρίππιν καὶ Βαγαδίων, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, ἐν οἷς καὶ Θεόδω-
ρος Μοψουεσίτης, καὶ περὶ τῆς Αἰρέσεως Κελεσίτης καὶ Νεσορίτης. Σελίς 296 Σελὸς 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἐννεύρυσσῳ Συνόδου κατὰ Πελαγίαν. Σελίς 270 Σελὸς 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Λύδῃ Συνόδου κατὰ Πελαγίαν, καὶ ἀδικήσεως ἐξ ὑποκρίσεως αὐτῆς, καὶ αὐτῆς φανερᾶς αὐτῆς Αἰρέ-
σεως, καὶ περὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου κατὰ Δονατιστῶν, καὶ τῶν κατ' αὐτὰν ἐρισμῶν τῶν Βασιλέων, καὶ
κατὰ Κελεσίαν καὶ Πελαγίαν. Σελίς 270 Σελὸς 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐν Καρθαγένῃ Συνόδῳ ἀρχίας τῶν Κομμονιτωρῶν τῶν Ῥώμης, καὶ ἀσθεματισμῶν τῶν Αἰρέσεων
Δονατιστῶν, Κελεσίαν, καὶ Πελαγίαν. Σελὸς 271 Σελὸς 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν γυμναζέντων κεφαλαίων τῶν ἐν τῇ Κομμονιτωρῇ τῶν Ῥώμης ὑπὸ τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδῳ, καὶ
τῆς δοπολογίας αὐτῆς περὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀπιαρίων ἀπὸ τῶν Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
ἐν Νικαίᾳ ἀποστολικῶν πατριαρχῶν καὶ ὑπεπλήξεως τῆς Συνόδου ἀπὸ τῶν Ῥώμης εἰσενεόντων τῶν ψευδοκομμονιτωρῶν καὶ
τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὧν ἐζήτηται ἀπὸ Κωνσταντίας. Σελίς 271 Σελὸς 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι οἱ τῶν Ῥώμης Ζωσίμης, ἀπελέςαν εἶναι τὰς πατρῶν τῶν Συνόδων δοφάσας αὐτῶν γνώμης τῆς Ῥωμαίων Ἐκ-
κλησίας νομίζοντος, καὶ ἀνείρεται αὐτῆς καὶ μυρίων ὁμοδοξαγμάτων καὶ Συνόδων, διορισσάντων καὶ κριτῶν
αὐτῶν γνώμης τῶν Ῥώμης καὶ καὶ τῶν Ῥώμης καὶ δοποδέξας εἰκοσι καὶ μίαν, ἐν αἷσι οἵ τε παπῆσαι ὁμοδοξαχάται τῶν ἁγίων
καὶ τῶν Συνόδων καὶ ἀνίσχυτοι καὶ ψευδοπλάσας, καὶ ὁ Πάπας αὐτῶν ἀμόνητοι δέκνυνται, καὶ οἱ τῶν ἁγίων
τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, ἀλλοῖς Ῥωμαίοι καὶ ὁ πλασολόγος Βεβαρμίνης, καὶ περὶ τῶν τῶν τῶν ἐπὶ ἐνέ-
ται τὸ ἐβεβαίωσεν ἡ Ῥώμη, ἡ ἄλλος τῶν τῶν Ἐπισκόπων. Σελίς 272 Σελὸς 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν Πρέσβερων, γράφοντος κατὰ τῶν Κελεσίαν καὶ Πελαγίαν Αἰρέσεων, καὶ τῶν κόσμον συντοῖς Ἀφρι-
κανοῖς δεξαμένον πρὸς κατ' αὐτῶν τῶν Συνόδων συνασθεματίσαι τὰς Αἰρετικὰς λέγοντος, καὶ τῶν Πάπας
τῆς Ῥώμης τὴν τε τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων τὰ αὐτὰ ποιῆσαι ἀβεβαίωνται. Σελίς 274 Σελὸς 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ἀπαρίθμησις τῶν τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδῳ πατέρων ὑπὸ Πρέσβερος, καὶ ψευδολογία τῶν αὐτῶν ὑπὲρ
Ἐκκλησίας τῶν Ῥώμης ἐν Ἀφρικῇ, καὶ παγκοσμίᾳ ὑποσκοπῆς αὐτῶν ὡς μονάρχας, ἐξ ὑποκοπῶν καὶ π-
μαχίων αὐτῶν καὶ ὅρων δοποδανύσαι περὶ τῶν μοναρχικῶν τῶν Παπῶν, καὶ δοποδέξας ἐκ τῶν ἰδίων
καὶ κοινῇ γραφῶν ὑπὸ τῶν πατέρων, καὶ οἱ τῶν ἐν τῇ ἐν Καρθαγένῃ Συνόδῳ λεχθέντων, καὶ ἐκ
ὁμοδοξείων, καὶ ἐξ ὧν ἐψεύσαντο κατὰ τῶν ἐν Καρθαγένῃ λεχθέντων ἀπαπισαὶ καὶ οὐ φλωρενταῖς,
καὶ ἐκ τῶν ἀπατηθῆναι τὸν Ζωσίμον Ῥώμης ὑπὸ Κελεσίαν, ὅτι αὐτῶν τῶν μὴ εἶναι μονάρχην, ἡ ἀσθεματι-
στον τὸν Ῥώμης. ὅτε ὁ Ζωσίμος ἐνόμιζον ἐκ τῶν ἀσθεματῶν, ὅτε οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες τῶν Ῥώμης ἀσθεματῶν ἐφω-
τάθησαν, ἡ δὲ ἀσθεματῶν Ἐκκλησία ἐπ' αὐτῶν ἔχον ἐζήτησαν. Σελίς 275 Σελὸς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ οἱ τῶν ἀσθεματῶν τὸν Καρθαγένῃς Ἀνθρήλιον τῶν τῶν Ῥώμης Λεγάτων, δέκνυνται ἡ νῦν μοναρχία τῶν
Ῥώμης ψευδής. Σελίς 276 Σελὸς 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ἀγίας Ἱερωνύμου, ἐπὶ τοῦ πλὴν ἐν Λυδῶν κατὰ Πελαγίαν Σινόδον δυστυχῆ, καὶ τῆς αὐτῆς δι' ἡν ἔσται ἀπὸ πλὴν ἔσται, ἔσται δυστυχῆ καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐτέρων τοιούτων Σινόδων, καὶ ὅτι σφάλμα τῆς Ἱερωνύμου ὡς ἐν αἰσίοις, καὶ ἐν τῇ Σινόδῳ ταύτῃ, καὶ ἐν τῇ ἑπομένῃ ὀνόματι. Σελίς 277 Σελὴν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Πρόβλημα Εὐγενίᾳ Λουπάρεως ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης καὶ τῆς πρὸς τὴν ἐν Ἀφρικῇ πατρίδι ἐπισκοπῇ Ἰννοκентίου Ῥώμης, καὶ λύσις τῆς προβλήματος τῇ τῆς Ῥώμης μοναρχίᾳ ἀντικειμένη ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, καὶ περὶ ἑξῆς τῆς ΘΕΙΑ Φωτὸς ἐν ταῖς πατρίσι. Σελίς 277 Σελὴν 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῶν Μασσαλιανῶν, καὶ ὧν ἑλπίον κλησέων οἱ αὐτοὶ, καὶ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνέφρων αὐτῇ ἡ Αἰρέσεως, καὶ τῆς Αρχηγῆς αὐτῆς, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς Σινόδων καὶ ἐπισκοπῶν, καὶ περὶ τῆς μιαινοτάτης Λαμπετίης. Σελίς 278 Σελὴν 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινπόλει Πατριαρχίας τῆς Αἰρετικῆς Νεστορίης, καὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Πατριαρχίας Ἰσβε-
ναλίας μετὰ Πραύλιον. Σελίς 279 Σελὴν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῆς Νεστορίης, καὶ ἧς ἔχει μὴνιδῶν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινπόλεως Πατριαρχαί. Σελίς 279 Σελὴν 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναθεματισμοῦ τῆς Αἰρέσεως τῆς Νεστορίης ὑπὸ μερικῶν Σινόδων, καὶ περὶ τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Σиноδῆς, καὶ ὧν συνέστησαν μετὰ τὴν Κυρίαν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννην Ἀντιοχείας, καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας Νεστορίης, καὶ τῆς κατὰ τὴν θανάτου αὐτῆς. Σελίς 280 Σελὴν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀναθεματισμοῦ τῆς Συμβόλης τῶν Νεστοριανῶν, καὶ κυρώσεως τῆς Συμβόλης τῆς πρώτης καὶ δευτέ-
ρας τῶν Οἰκουμενικῶν μετὰ τῆς πρὸς τὴν ἐκείνῃ ἀντικειμένης αὐτῆς ἀναθεματισμοῦ, ὑφ' ἧς ὁ Γάργης πέποιθε
ἀπὸ πλὴν πρὸς τὴν ἑκείνην. Σελίς 281 Σελὴν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Θείας Αὐγασίας, καὶ τῆς νοθείας τῶν συγγεγραμμάτων αὐτῆς ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν,
καὶ ὧν ἀνέστησαν ἀπὸ πλὴν ἐν αὐτοῖς τοῖς συγγράμμασι, καὶ περὶ τῆς διττῆς ἐξηγήσεως τῆς ΣΥΝΕΠΕΤΟΥΣ,
καὶ τῆς ἱεράς κατ' Οὐρβλίον τῆς Σαββάτης, ἐξ ὧν ἀγνοῦν τοῖς πάλαι ἢ τῆς Ῥώμης μοναρχίᾳ
δοκίμους. Σελίς 281 Σελὴν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν σωζομένων πρακτικῶν τῶν ἀγίων Σινόδων, καὶ τῶν τῆς Κυρίης ἐπισκοπῶν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ μέρῃ
τῆς τρίτης Σινόδῆς περὶ ἐκείνων. Σελίς 283 Σελὴν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς δευτέρας μέρας τῶν πρακτικῶν τῆς τρίτης Σινόδῆς, καὶ τῆς πρώτης πράξεως αὐτῆς καὶ Νεστορίης. Σελίς 283 Σελὴν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν Ἰωάννην Ἀντιοχείας καὶ τῶν μετ' αὐτῆς Ἐπισκόπων κατὰ Κυρίαν δόλῶν, καὶ τῆς καθαιρέσεως Κυ-
ρίης καὶ μένουσιν ὑπὸ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ἐπισκοπῶν αὐτῶν κατὰ Κυρίαν πρὸς πλὴν Σινόδον, καὶ Βασιλεῖς,
καὶ τὴν Κωνσταντινπόλεως Κλήρον, καὶ πλὴν Σύγκλητον, καὶ τὴν λαὸν, καὶ τὰς Βασιλίσσας. Σελίς 284 Σελὴν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς δευτέρας πράξεως τῆς τρίτης Σινόδῆς, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν. Σελίς 284 Σελὴν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς τρίτης πράξεως τῆς τρίτης Σινόδῆς, καὶ τῶν κατ' αὐτήν. Σελίς 284 Σελὴν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς τετάρτης πράξεως τῆς τρίτης Σινόδῆς, καὶ ὧν συμβεβηκασιν ἐν αὐτῇ. Σελίς 284 Σελὴν 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς πέμπτῃς πράξεως τῆς τρίτης Σινόδῆς, καὶ ὧν ἐπράχθη ἡ Σινόδος καὶ Ἰωάννην Ἀντιοχείας καὶ πλὴν περὶ αὐτῶν. Σελίς 285 Σελὴν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἑκτῆς πράξεως τῆς τρίτης Σινόδῆς, καὶ ὧν περὶ τῆς Συμβόλης διώρισεν. Σελίς 285 Σελὴν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ δευτέρων πάλιν πρακτικῶν τῶν περὶ τὸν Ἰωάννην Ἀντιοχείας ὁπισθοῦντων σιωδῶν, καὶ τῶν κατὰ τῆς Σιωδῶς καὶ Κυρίλλου καὶ Μένοντος πρὸς τὸν Βασιλέα ἀποφορῶν. Σελίς 285 Σερὰ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν κωλύοντων τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα γράμματα τῆς Σιωδῶς, καὶ τῶν τῆς πέμψεως αὐτῶν πρὸς τῆς Σιωδῶς πρὸς τὸν Ὁριζαντινὸν Ἐπισκόπον, καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκείνης φωνῆς πρὸς Δαλμάνιον ὑπὲρ τῆς Σιωδῶς, καὶ ὡς ἐποίησε Δαλμάνιος, καὶ περὶ τῶν αἰσθημάτων Νεσορίου, καὶ πέρατος τῶν ὑπὲρ τῆς ὁμοθυμίας ἀγώνος τῆς Σιωδῶς. Σελίς 285 Σερὰ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν ὡς ἔειπε καὶ ἐξέθετο ἐν τῇ ἐβδόμῃ πράξει ἡ τρίτη Σιωδῶς. Σελίς 286 Σερὰ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν παρεχόμενων ἐν τῇ τρίτῃ μέρει τῶν πρακτικῶν τῆς τρίτης Σιωδῶς, καὶ τῶν ἀποβιβασμῶν ἐς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον Μαξιμιανῶν, καὶ τῆς ἐρηνοποιήσεως, συνεργείᾳ τῶν Βασιλέων, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας μετὰ Ἰωάννην Ἀντιοχείας. Σελίς 286 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῶν κατὰ τῆς ἀθροίσεως τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Σιωδῶς, καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων. Σελίς 286 Σερὰ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι ἐκ τῶν συναγομένων ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πρακτικῶν τῆς Σιωδῶς μέρει ὁπισθοῦντων τῶν Κυρίλλου καὶ Κελεσίνου Ῥώμης, καὶ ἑτέρων, καὶ ὑπὸ τῶν τῶν κατὰ τῶν ὁριζαντινῶν, δέκνυται κατὰ δεκατέσσαρας τῶν μὴ γινώσκων, μήτε εἶναι τὸν Ῥώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ μονάρχῳ, ἢ ἀθροισμῶν Σιωδῶν, ὅτι τῶν Σιωδῶν, ἀλλ' ἐπισκοπὸν μερικόν, καὶ ὑπὸ ταῖς Σιωδῶς. Σελίς 287 Σερὰ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Ὅτι καὶ τῶν κατὰ Νεσορίου ὁπισθοῦντων τῶν Κυρίλλου πρὸς τὸν Ἀσκητῶν, καὶ Βασιλίδας, καὶ Ἀκάκιον Βερρόϊας, καὶ τὸν λοιπὸν Πατριάρχην, καὶ τὸν Ῥώμης Κελεσίον, καὶ Κελεσίον πρὸς Κυρίλλον καὶ τὸν λοιπὸν Πατριάρχην καὶ τὸν Θεσσαλονίκης Ῥήτορ, καὶ ὅκ τῶν ἀθροίσεως πατριαρχικῶν Σιωδῶν, δέκνυται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλον, ἢ βεβαιῶν τῶν τῆς πίσεως δογμάτων, ἢ ἐκκλησιῶν, ἢ ἐκδικῶν τῆς πίσεως, ἢ Οἰκουμενικῶν Σιωδῶν ἀθροισμῶν, ἀλλὰ πᾶσι κοινότητα τῆς ἰερουργίας. Σελίς 289 Σερὰ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι καὶ ἐν τῇ κατὰ Νεσορίου πρὸς Κελεσίον ὁπισθῶν τῶν Κυρίλλου ἔχοντες, τὸ μακρὰ ἔστι τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκείνης ἀποκοινῶσαι τῇ σὴν ὁσιότητι, πρὸς τὴν μὴ παρέχον τῇ Ῥώμης ἰδικῶς τινα ἐκκλησίαν, λομπρῶς καταβάλλει τὸ μοναρχικὸν αὐτῇ ἀξίωμα. καὶ περὶ τῶν ποσάων λέγεται ὡς τοῖς ἀγίοις πατράσι τὸ ἔθος, ἐκ τῶν συναγομένων εἶναι ὅτι πᾶσι τῶν κοινότητα τῶν Ἐπισκόπων. Σελίς 291 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς Κελεσίνου Ῥώμης πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὁπισθῶν κατὰ Νεσορίου, καταρρέσσεται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῇ Ῥώμης. Σελίς 291 Σερὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας ὁπισθῶν τῶν Κελεσίνου Ῥώμης καὶ Νεσορίου, καταρρέσσεται τὸ Ῥώμης μοναρχία, καὶ δέκνυται μία τῶν μερικῶν ἢ ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησία. Σελίς 292 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην ὁπισθῶν τῶν Κυρίλλου κατὰ Νεσορίου, καὶ τῆς πρὸς πίσεως ὁκείσεως τῶν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῶν, τῶν ὁδηγῶν Λέοντος Ῥώμης, ἐξαχῶς καταβάλλεται ὅτις μοναρχίας τῇ Ῥώμης πύργος. Σελίς 292 Σερὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βερρόϊας Ἀκάκιον ὁπισθῶν τῶν Κυρίλλου, καὶ τῶν Ἀκακίου πρὸς τὸν Κυρίλλον κατὰ Νεσορίου, πρὸς τῇ μηδεμίαν μνήμην γινώσκων ἐν αὐταῖς τῇ Ῥώμης, ἢ τῆς Σιωδῶς αὐτῆς, θεωρεῖται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης μονάρχῳ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἢ βεβαιῶν τῶν πίσεων, ἀλλὰ τὸν ὁμῶς πατέρα. Σελίς 293 Σερὰ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Ἰεβανάκιον ὁπισθῶν τῶν Κυρίλλου κατὰ Νεσορίου, καὶ τῶν λόγων Ζωνάρου, Θεοφάνους, καὶ γεωργίου Κεδρενῆ, δέκνυται ἡ τῇ Ῥώμης μοναρχία, καὶ ἡ ἀθροίσις αὐτῆς τῶν Σιωδῶν, καὶ ἡ ἐκ αὐτῶν ἐκκλησία σὺν τῇ πρὸς πίσει ἀναμαρτήτῃ κατὰς, καὶ ἀπὸ τῆς Ἡλίου Μετανοήσεως. Σελίς 294 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

Ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς Νεσόριον συνοδικῆς Ἐπιστολῆς τῶ Κυρίλλου, δέκνυται εἶναι τὸ ἄκρον ἀξιωμα, καὶ ἔχατον καὶ ἀναμάρτητον κριτήριον τῆς Ἐκκλησίας πῶς κοινοῦται, τὸ δὲ καθάπερ καὶ βάλαιν Πατριάρχας τὸν Ῥώμης, Φλουρία.

Σελίς 295 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

Περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ὁ Κύριλλος ἐκέποισε πρῶτος πῶς πρὸς Νεσόριον ἀκοινωνεῖται, καὶ περὶ τῶν συνοδικῶν Κελεσιῶν Ῥώμης καὶ αὐτῶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν Νεσορίου τετραδίων τῶν κληθόντων ἀποστολῶν τῶ Βασίλειου Θεοδοσίου ἀπὸ τῆς ἀθροιστικῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ πρὸς τῆς Συνόδου μηδὲν ἀνεξηῆται ἰσχυσαίτων, πλὴν τῶ Θουρύβου, ἐξ ὧν συναγεται τὸν Ῥώμης κρινεῖται ἀπὸ τῆς Συνόδου καὶ ὡς αὐτὸ εἶναι, ἀλλὰ μὴ μοναχίῳ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, μήτε ἀθροισμῶ τῶν Συνόδων.

Σελίς 295 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

Περὶ τῶν λαληθόντων, ἀναγνωθόντων καὶ προχθέντων ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ Νεσορίου, ἐξ ὧν δέκνυται ἀρτηροῦται κρινεῖται τὸν Ῥώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας ἀπὸ τῆς Συνόδου, ὡς ἀθροιστικῆς καὶ ὁ Ῥώμης, ἀλλὰ οἱ Βασίλειοι, τὸν δὲ Ῥώμης εἶναι ἔτε κριτὴν Αἰρέσεων, ἔτε τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν διδάσκαλον, ἔτε ἀναμάρτητον, ἔτε βεβαιωτὴν τῆς πίστεως, ἥτις πῶς Ἐκκλησίαν καθορίζοντα, ἥτις τῶν Συνόδων, ἥτις πατέρων ἐν τῇς ὁκκλησιαστικῇ ὑποθέσει ὑπερέχοντα, ἥτις ἰδίων, ἥτις μοναρχικὸν ἀξιωμα ἔχοντα, ἥτις τῶν Πατριαρχῶν καὶ Βασιλέων ὑπάρχοντα, ἀλλὰ ὑπὸ τὰς Συνόδους καὶ μετὰ τὸν Ἐπίσκοπον.

Σελίς 296 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Λ'.

Περὶ τῶν λαληθόντων, ἀναγνωθόντων καὶ προχθέντων ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ πράξει τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐξ ὧν δέκνυται ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος μόνον ἀναμάρτητος, ἀναμάρτητος τὰς λοιπὰς τῶ Ῥώμης καὶ αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Ἀποστόλων Διαδοχοί, καὶ ἡ ποιότης τῶν Ἐπισκόπων κριτὴς τῆς πίστεως καὶ ἐκδικητὴς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Διακρίσεως φιλικῶς τῶ Λιγυῶν Ῥώμης ἐν τῇ Συνόδῳ ἐπὶ ἐπεγείρει τῶς παπίας αἰς ἐπὶ τὸν τῆς μοναρχίας τῶ Ῥώμης, ὡς οὕτως κατὰ ὡς δέκνυται.

Σελίς 299 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΑ'.

Περὶ τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης πράξεως τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἡ ἀκοινωνησὶς κατεκρίθη ὁ Ἀντιοχείας Γεώργιος, ὁ δὲ Κύριλλος ἐδικαιώθη, καὶ ὅτι ἴσως ἀποστολικὸς θρόνος ὁ τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς τῶν Ῥώμης, καὶ ὅτι συνεδρῶναι τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ὁ Ῥώμης, ἀλλὰ ἐπεσέδρα, καὶ ὅτι ὁ θρόνος Ἀντιοχείας ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων ἀπὸ τῶ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐκρίθη.

Σελίς 302 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ'.

Περὶ τῶν συναγομένων ἐκ τῆς πρὸς Κελεσίον Ῥώμης Ἐπιστολῆς, καὶ τῶν ὑπομνημάτων καὶ ὑπογραφῶν τῆς παρὸς Οἰκουμενικῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ὧν ἐκέρωσαν ἀπὸ Κελεσίου ἐν Ῥώμῃ κατὰ Πελαγιστῶν καὶ Κελεσιανῶν πεπραγμένων ἢ παρὸς τὴν Σύνοδον, ἐξ ὧν δέκνυται ἀπὸ τῶν Συνόδων ὁ Ῥώμης, καὶ ἡ ἀπάλη.

Σελίς 303 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΓ'.

Περὶ τῶ ἐν τῇ ἑκτῇ πράξει καθὼς συμβόλῳ τῶ Νεσορίου, καὶ ὅτι ὁ Νεσόριος ὅσα ἐβλασφήμησεν ἐς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ περὶ τῶ κατὰ τὴν ἴδιον τῶ ἱεὶ τὸ Πνεῦμα καὶ τῆς ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύσεως αὐτῶ καὶ Θεοδώρου, Κυρίλλου συμφωνεῖται ἐν τῇ μαχίᾳ, καὶ περὶ τῶ προχθεῖται αὐτὸ καὶ χορηγεῖται, καὶ ἐπὶ σωφία περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος.

Σελίς 303 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΔ'.

Περὶ σημειώσεως τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶ ἀποστολικῆς συνεδρίῳ, μεθ' ἧς Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ κρινεῖται ὅσα ἐς τὸν Ῥώμης, ἀλλὰ ἐς τὸν Βασιλέα. καὶ περὶ ὧν ἐπράχθη καὶ ἐλαλῆθη ἀπὸ τῆς Συνόδου, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶ ὅσας Δαλματίας, τῶ ὑπὲρ τῆς Συνόδου Θεόδωρου κληθόντος, ἐξ ὧν δέκνυται σύμφωνον ἡ Οἰκουμενικὴ τῇ Συνόδῳ, καὶ ὑποκείμενοι τῇ Συνόδῳ ἐπὶ τοῖς ὁκκλησιαστικοῖς αἱ Αὐτοκράτορες, καὶ μέρος αὐτῆς μετὰ λήθης ὁ Ῥώμης.

Σελίς 304 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΕ'.

Περὶ τῶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν τῶ Κυρίλλου κατὰ τῆς Νεσορίου Αἰρέσεως, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἀντιρρήσεων τῶ Θεοδώρου, ἐξ ὧν δέκνυται πῶς ἄρχοντα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἥτις τῶν Ἐπισκόπων, ἥτις κληθῶν Αἰρέσεων τὸν Ῥώμης, κόμπος.

Σελίς 305 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΣ'.

Περὶ τῆς πρὸς Κύριλλον καὶ Γεώργιον τὰς μαχομένης Σάκρας, καὶ πρὸς Συμεῶν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐπιστολῶν τῶ Βασιλείου Θεοδοσίου χάρειν τῶ ἐκρίναι αὐτὰς, καὶ λοιπῶν Πατριαρχῶν Ἐπισκόπων καὶ ἐγκλημάτων πρὸς τινῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν συναγεται ἰταχῶς ἴσότημον εἶναι τὸν Ῥώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἥτις τῶ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐν τῇ τῶν μεγίστων Ἐκκλησιῶν ἐρήνῃ ἰδίᾳς μνήμης ὅσα ἀξιόμην.

Σελίς 306 Σειρά 12

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΖ'.

Περὶ τῶν ῥητῶν τῆς Θείας Κυρίως ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Βασίλειον Θεοδοσίῳ ἀπολογίας αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμον ὁμολογίας αὐτῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν μοιρῆ βίον ἀσκῆτας, καὶ τῆς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννου, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς Ἀρμένιον ἐγκυκλίου ὁμολογίας Πρέσβευς Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ ὧν δέκνυται μὴ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ τὸ κύριον εἶναι τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ πᾶσι ἐχούσιν ψῆφον τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Σελίς 307 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΗ'.

Περὶ τῆς πεπρασμένης μαρτυρίας τῶν παπιστῶν ἐκ τῶν Θεσσαλῶν τῆς ἀγίας Κυρίως, καὶ ἐτέρων ψευδο-λογιστῶν Βούκκα καὶ Γεωργίου Μισπητίου ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης, καὶ περὶ ἀποδόσεως ἐμμεαρτύρου διὰ πολλῶν, ὅτι κλῆσμα λαμψὲν ἦν προσφέρουσιν οἱ παπισταὶ μαρτυρίαν τῇ Κυρίως, καὶ ὅσα ὁ Βένκε καὶ ὁ Μισπητίου Γεωργίου οἱ παπισταὶ καὶ Φωρῆς τῶν πατριῶν βιβλίων, καὶ ὅτι ἐξαίρετως ἡ Συνοδὸς ἔχει πᾶσι ἐξουσίαν τῇ δεσμεύειν καὶ λύειν, καὶ πάλιν ὁ Ῥώμης ἡμοαρχίας. Σελίς 307 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΘ'.

Περὶ Φωτίου, Νέλου, καὶ Ἀνωσύμων, ὑπαρχομένων τῶν Ῥώμης ἐν τοῖς ἡγεμόσι τῆς Οἰκουμενικῆς τρίτης Συνόδου, ὅσα μέγας αὐτῆς. Σελίς 309 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπαρχομένης τῶν τῆς Συνόδου ἡγεμόνων, καὶ ἐκ ἀποδόσεως, δέκνυται μὴ ἔχειν τὸν Ῥώμης ἰδικὸν ἀξίωμα, ἢ προσεῖσθαι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 309 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῆς Κελεσίης Πάπα ὁμολογίας πρὸς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν Νεσέρειον, καὶ ἐκ τῆς βασιλικῆς παραινέσεως πρὸς τὸς τῆς Συνόδου πατέρας, ὡς διὰ διόνομον μαχαίρας ἀναρῆται ἡ τῆς Ῥώμης μοναρχία, καὶ τὸ μὴ δέχεσθαι Ἐκκλησίαν τὰς ἀποφάσεις ἡτὸς ἐν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ. Σελίς 310 Σελῶν 7

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ἐλοῦσεως τῆς ἀγίας Μελαίνης ἐς Ευζώντιον, καὶ ἀποδομίας τῆς Βασιλείους Εὐδοκίας ἐς ἱεροσόλυμα, καὶ ὧν ἀποδόμους καὶ ἀνεκτίσεις ἐκ τῶν οἰκοδομημάτων. Σελίς 310 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὧν ἔπεμψεν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίῳ δώρων καὶ Σταυροῦ ἐς ἱεροσόλυμα, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸ ἱεροσόλυμων πεμφθείσης χειρὸς τῆς Πρωτομαρτύρου Στεφανῆ τῇ Βασιλίῳ Πυλῆρα. Σελίς 311 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τελευτῆς Κυρίως Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἀρχιερατῆας Διοσκόρου, καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς Ἀπὸ-λα Οὐν, καὶ τῆς θαλάττης αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς οὐκ ἐκδομῆς αὐτῆς, καὶ τότε ἡ Βοετία. Σελίς 311 Σελῶν 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σεισμῆς, καὶ τῆς ἀρπαγῆς ἐν οὐρανῷ παιδὸς, καὶ περὶ τῆς Τελσαγίης ὕμνης, καὶ τῆς ἀγνήτης δι' εἰδὸς Ν'. καὶ γωνυτὸς διὰ δύο, καὶ περὶ τῆς τῆς δὲ λέγειν ὅτι ἐγόντησαν ἡ Θεοτόκος. Σελίς 312 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀναφοράς τῆς Τελσαγίης ὕμνης, καὶ τῆς Ἀγίας, Ἀγίας, Ἀγίος, Κύριος, καὶ διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν αἰτρεῖς φωνὰς ἀλλ' ἐνικῶς λέγονται. Σελίς 312 Σελῶν 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῆς Εὐτυχῆς, καὶ ὧν οἱ βοηθοὶ αὐτῇ Σιλοστέρῳ καὶ Χρυσάφῳ δύνανται κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῶν ἐνέργησαν, καὶ τῆς δι' αὐτῶν μάχης πρὸς τὸν Φλαυιανὸν τῆς Εὐδοκίας Βασιλείου. Σελίς 313 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς Εὐτυχῆς ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῶν, καὶ διὰ κατασκευῆς τῆς Χρυσάφης γωνυτῆς παρεγγράφῃς πρὸς τὴν Βασιλῆα Θεοδοσίῳ τῇ μικρῇ, τῇ ἐν Ἐφίῳ Συνοδὸν κελύουσιν γε-νέσθαι τῆς θεωρησῆσαι τὰ κατὰ Φλαυιανὸν καὶ Εὐτυχῆ, καὶ πᾶσι κελύουσιν Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας ὁμολογίαν, καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου ὁμολογίας Λέοντος Ῥώμης κατὰ Εὐτυχῆς, καὶ ἀνακρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐν Καλ-κηδόνι Συνόδου. Σελίς 313 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν εὐρεθόντων ἐν τῇ ληστικῇ Συνόδῳ ταύτῃ πατέρων, καὶ ἡ συνήγη ἔγχε ἡτε ὁ Φλαυιανὸς Σύ-νοδος καὶ αὐτῇ, καὶ τῆς βίβας ἥτις πρὸς τὸς πατέρας ἐποίησεν ὁ Διοσκόρου, Ἐξαρχῶν ὧν τῆς Συνόδου, καὶ

τῆς ἀναρέσεως τῶν Φλαυιανῶν Διόσκορος ὑπὸ τῶν Βαρσβαμῶν, καὶ τῶν Φόρων Χρυσάφειος τῇ Βασιλίσσῃ Πυλ-
Χιρίκῃ πρὸς ἀγμάτι. Σελίς 314 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Διοσκόρου χερσωνίας ἐν τῇ Θερμῇ Κωνσταντινῇ πόλει Ἀναπλίν, καὶ τῆς αὐτῆς Θεοδοσίου τῷ
Βασιλεῖ Ἀππολλῆος Λέοντος Ρώμης περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ Διοσκόρον, καὶ περὶ τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνόδου ὑπὸ Μαρκίανου Βασιλέως, ἐν ᾗ ἀνεθεματίσθη ἡ τῷ Εὐτυχῶς Αἰρέσει καὶ καθ' ἡμέραν ὁ
Διόσκορος. Σελίς 315 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ σημειώσεων τινῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν ἐν τῇ παρῶντι κεφαλῇ, ὅτι κατὰ ὁκτώδεκα τρέπας σω-
γεται μὴ εἶναι τὸν Ρώμης, αὐτῶν τῶν μὴ δὲ μίαν μὴ μὴν αὐτῶν ἐν ταῖς σινελύσεσι τῆς ὑπὸ Φλαυιανῶν
Συνόδου γνωρίζαι, κριτῶν μόνον τῶν Αἰρέσεων, ἢ ἀναμαρτήτων, ἢ ὑπερσχηκόν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας κρι-
τῶν, ἢ Ἐκκλησιῶν ἔχοντα πατρὶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας πρῶτον ὑπὸ τῶν Αἰρε-
σιῶν Εὐτυχῶς ἐκείθι, καὶ τὸ μόνον ἐρῶναι τὰς γροφάς, τὰς δὲ Ἐκθέσεις τῶν πατέρων μὴ καταδέ-
χεται, ὁ λαβόντες οἱ Λεττοκαλῆτοι, δόγμα ἐποίησαν. Σελίς 316 Σελῶν 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Βασιλέως Θεοδοσίας αὐτῆς Λέοντος Ρώμης, ἀποδείξει αὐτῶν κατὰ τῶν Φλαυιανῶν
καὶ νομίζοντες ἀδίκως καθαιρεθῆναι τὸν Εὐτυχῆ, καὶ περὶ τῶν Λιβέλλων τῶν Εὐτυχῶς πρὸς Λέοντα
Ρώμης, καὶ τῆς οἰήσεως τῶν Λέοντος εἰς τὸ γινέσθαι κριτῶν τῶν Εὐτυχῶς καὶ τῶν Φλαυιανῶν, καὶ ἡς ἐγερ-
σε πρὸς Φλαυιανὸν ὑπὸ τῆς Βασιλέως Θεοδοσίας, καὶ περὶ τῆς ἰαχῆς τῆς βασιλικῆς πρὸς ἀγμάτι καὶ τῶν
Ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν πατρὶν, καὶ ὅτι ἀποδείξει πολλῶν αὐτῶν πικρὰς Ἐκκλησιῶν, δέκνεται μὴ ἔχειν τὸν
Ρώμης Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἔτε ἰδίον ἀξίωμα ἐν αὐτῇ, ἀλλ' οἷον εἶτα συναρ-
μῆθαι τοῖς πατέρι, καὶ ὅτι αἱ ἀποτυχῆσαι ἐπὶ Ρώμης, ἀλλ' αὐτοῖς πατέρι ἀνέκδοτος εἰς τελευτήτα τῆς
πίσεως. Σελίς 317 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τῶν Φλαυιανῶν πρὸς Λέοντα Ρώμης, καὶ πέμψεως τῶν κατὰ Εὐτυχῶς ὑπομνημάτων
ἀμαθίας Χέρου, ἐξ ὧν, καὶ ἑτέρων τοιούτων ὑπὸ πολλῶν Συνόδων καὶ Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν
γνωρίζον, καὶ κατὰ ὑπόθεσιν, συναγεται μὴ εἶναι ὑπερσχηκόν ἀξίωμα τῶν Ρώμης ἐν τῇ καθόλου
Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἀδελφικῶν σύμπνοιαν καὶ ὁμοφροσύνην περὶ τῶν πίσεων, καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν τὸν Ρώμης μὴ
ἀπαθεθῆναι, ὥς τινες τῶν αὐτῶν Ἐπισκόπων Ρώμης ἡπάτιται. Σελίς 319 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς μετὰ τὰς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει εἰς σινελύσεως ὑπὸ Φλαυιανῶν κατὰ τῶν Εὐτυχῶς ὁγδόνος σινε-
λέσεως κλήσεως τῶν Βασιλέως ὑπὸ παρῶντι Ἰπᾶτις Πρωτογένης, καὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν Βασιλέως
περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἐγκυκλίου ὑπὸ τῆς Λέοντος Ρώμης πρὸς Φλαυιανὸν, ἐξ ὧν πατρὶν,
καὶ ὅτι ἀποδείξει συναγεται μὴ γράψαι τὸν Λέοντα ὡς ἀνέξετασον, ἢ ἀναμαρτήτων, ἢ Ἀρχόντων τῶν
Ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τῶν, ἀλλ' ὡς μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπον. Σελίς 320 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀθροισμάτων Συνόδων πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ὑπὸ τῆς Λέοντος Ρώμης, ἐξ
ἧς συναγεται εἶναι τὸ ἔχον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κριτήριον τὸ Οἰκουμενικόν, ὑφ' ᾧ καὶ ὁ Ρώμης, καὶ μόνον
τὸν Βασιλέα Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀθροισμῶν. Σελίς 320 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς ἱερατικῆς Κῆρυ, καὶ αὐτῶν Φαῦσον Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τῆς Λέοντος Ρώμης, ἡ δι-
δασκαλία καὶ ἡ μάθησις τῶν ἀγίων Πινύματων ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ κοινότητι καὶ ὑπὸ τῆς κοινότη-
τος ἐστὶ, καὶ φύλαξ τῆς πίσεως ὁ Φαῦσον ὡς καὶ ὁ Ρώμης, καὶ ἀπὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τι, ἀλλὰ δὲ ἀμόνηται.
Σελίς 321 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ὧν φησὶν ἐν τῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Συνόδου Λέοντος Ρώμης, ὅτι οὐκ ἐστὶ παπισμὸς συστα-
τῶν, ἀλλὰ λίαν ἀναρετικά. Σελίς 321 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἄφησι ὁ Βασιλεὺς Ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῃ ἀντιγραφῇ αὐτῶν περὶ τῶν Ρώμης, ἔκτε τῆς ἀπο-
λεθίας καὶ τῆς αἰτίας δέκνεται ἐνταῦθα μὴ εἶναι μοναρχικὸν ἀξίωμα παρέχειν τῇ Ρώμης, ὥστε μόνον
αὐτῶν διδοῖν τοῖς ζητήσι τῆς πίσεως τῶν ἀλλήλων. Σελίς 321 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Θεοδοσίας καὶ Οὐαλεντιανῆς τῶν Βασιλέων πρὸς Διόσκορον, καὶ ὧν ἔγραψεν ὁ Ρώμης
τοῖς αὐτῶν Λεγάτοις, δέκνεται μόνον ὁ Βασιλεὺς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀθροισμῶν, ὁ δὲ Ρώμης μαθητὴς τῆς
Συνόδου ὡς μόνον. Σελίς 322 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πατρὸς πλὴν Συνοδὸν ὕψιστης τῆς Αὐτοκράτορος Θεοδοσίας, δέκνεται μονάταις ὁ Βασιλεὺς ἀφ' ὧν τῆς Συνοδῆς, καὶ πολλοὶ πρωτόκλιτοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψαλμοὶ τὸ σωάγειν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον πρὸς Ῥώμης, καὶ πρωτόκλιτον μοναρχικῶς, καὶ κρίναι μόνον τὰς Διέσεις, καὶ διδόναι μόνον τοὺς ζητήσας τῆς πίστεως πλὴν ἀλήθειαν.

Σελίς 323 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς δυὶ συνοδικαῖς ὑποστολαῖς τῆς Λέοντος Ῥώμης, μετὰ πλὴν ἐν ἑφ' ὧν λησθέντων Σύνοδον τῇ Θεοδοσίᾳ Βασιλῇ πεμφθείσας, καὶ ἃ ὑπολαμβάνονται εἰς βεβαίωσιν Ἐκκλητικῆς ἰδικίας τῆς Ῥώμης οἱ Λατῖνοι καὶ οἱ τῆς ἐκ Νικαίας, τὰς τρεῖς τῆς ἐκ Σαρδικῆς Καύσιος τῶν εἶναι λέγοντες, ἃ καὶ τὸ σωάγειν αὐτὰς εἰς μίαν πλὴν ἐκ Νικαίας τῇ ἐκ Σαρδικῆς, καὶ περὶ ὧν αἱ ὑποστολαὶ ἐπλήθυν, ἐξ ὧν δέκνεται ὁ Βασιλεὺς ἀσυγκρίτως μέζων τῆς Ῥώμης, καὶ ὁ Ῥώμης ἀμόναρχος, ἐφ' ὧν, καὶ ὑπὸ πάντων ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, οἱ δὲ παπασταὶ ψεύσασιν ἀναιδέστατοι καὶ φθορεῖς τῶν Καίωνων.

Σελίς 323 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς πατρὶς ἑνὶ Αὐτοκράτορος Θεοδοσίας ὑποστολαῖς Οὐαλεντιανῆς Βασιλῆως Δύσεως καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῆς συζύγου αὐτῆς ἃ μετ' οἰμωγῶν δεικνύσας τῆς Ῥώμης ἰσχυροῦς, τῆς πρὸς Θεοδοσίαν ἐπιδόσιν Οἰκουμενικῆς ἐκ Ῥώμης Συνοδὸν γινέσθαι κατὰ τὴν λησθέντων πρὸς λησθέντων πρὸς Διοσκόρεον, ἐν αἷς δέκνεται ἃ καὶ ἃ σαφῶς ἐξ αὐτῶν μὴ εἶναι ἑνὶ Πάπᾳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν Βασιλέων, ὅτε μοναρχίᾳ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 326 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ὅσα τῆς ὑποκρίσεως τῆς Αὐτοκράτορος Θεοδοσίας πατρὸς τὰς τρεῖς Βασιλεῖς, εἰς ἃ ἐν ἡτοιμασμένῳ αἱ πατρὸς αὐτῶν μεσιτεῖαι αὐτῶν, καὶ καθεξῆς ὅσα αἰωτέρω εἴρηται περὶ ἀφ' ὧν Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ἐξ ὧν πάντων δέκνεται μὴ ἔχειν τὸν Ῥώμης Ἐκκλητικὸν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐμοιάρχῃαν, ὅτι εἶναι μόνον μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον, καὶ ὑπὸ τὰς Βασιλεῖς.

Σελίς 328 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι φέρεται τῇ μητρί τῆς Διοσκόρου δόγμα, ἔπεμψεν ὁ Λέων Ῥώμης πλὴν δογματικῶν αὐτῇ ὑποστολῶν πατρὸς ἡνίκας Ἐπισκόπος τῆς Ἐκκ., καὶ ἀνακαλῶν αὐτὰς ὑπογράφει ἐν αὐτῇ, καὶ παῖτες δ' ὑπογράφει.

Σελίς 329 Σειρά 18

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

ΚΑΤΑ' ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς εἰς Χαλκηδόνι ἀγίας Οἰκουμενικῆς τεταρτῆς Συνόδου ὑπὸ τῷ Αὐτοκράτορι Μαρκίανῳ, καὶ τῆς
τάξεως τῶ καθίσματι τῶν Πατριάρχων καὶ Ἐπισκόπων καὶ Ἀρχόντων, καὶ τῶ ἀρεσμῷ τῶν πατέρων.
καὶ εἰς ἐξορίσθαι ἔτις. Σελίς 331 Σελὴ 26

ПАРА'ГРАФОН В'.

Περὶ πάντων τῶν Τόμων τῆς Σωμῶδς, καὶ ὧν περιέχεται, καὶ πάντων ἐν οὐκ αἰδέσθῃ πράξεσι παραχθῆσθαι καὶ λαλῶσθαι, καὶ ὧν ἡ Σωμῶδς ἐξέτετο Κανόνων, καὶ περὶ σωζομένων τῶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς πρὸς τὴν Ῥώμης Ἑπιστολῆς αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς πρὸς Βίαν καὶ ὁ Ἱεροσολὴμ Ἀρχιεπισκοπῆς Ἑπιστολῆς Παλαρχίας, καὶ τῆς πρὸς πᾶν ὁ Παλαιστίνη Σωμῶδον Ἑπιστολῆς τῶ Βασιλέως. Σελὶς 331 Σελὶς 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶ ὁτι πρὸς τὸν Ρώμης Διόντα ἔπλετολὴ πρὸς τὴν Οὐαλουτιαῦ καὶ Μαρκιανῶ εὐαθέση γραφέντος ῥητὴ
τῶ, σὺ αὐθουτῆρος, ὅτις δὴ τοῦ αὐθουτῆρος ἀντικρατερικῶ κατὰ παπισίας, ἀλλὰ Δρακονικῶ καὶ πρεσβεπτικῶ,
καὶ περὶ τῶ ποσὰ ὡς τὸ Αὐθέντης λέγεται. Σελὶς 333 Σοφῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ἀνθυποφωρὰ σοφιστῶν, πλὴν Ἀνθυστίας ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ δεδῆται πρὸ ῥήμας μόνῳ ὡς μονάχῃ λε-
 γούτων, καὶ λύσις αὐτῆς, καὶ ὅτι τὸ σὺ Ἀνθυστιανὸς δόσεις ὡρᾶς τῷ Βασιλείῳ ἐν τῇ Συνοδῷ πρεσβύτων
 δηλοῖ καὶ ἐκ Ἀνθυστίας.

Σελίς 335 Σθρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι οὐκ ἔστιν περιχορῶν ἐν τῇ ἑπισταλῇ τῆ βασιλείας Μαρκαίου πρὸς τὸν Λέοντα Ρώμης, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τῷ Λέοντι πρὸς τὴν Συνόδον, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τῷ Κελεσίῳ Ρώμης ἐπὶ τῇ τῇ Συνόδῳ πρὸς τὸν Κλήρεν καὶ τὸν λαὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῇ Πατριαρχίᾳ καὶ Μητροπολίτῳ πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ μὴ ἀπαντησάντων ἐν ταῖς Συνόδοις, ἀλλὰ Τοποτηρηταῖς πεμφθέντων, δέχονταί πρὸς τὸ ὅτι ἔστιν αὐτὰς πρὸς τὴν αὐτὴν τῇ Ρώμῃ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, κατεστραμμένη τὸ μοναρχικὸν ἀίλωμα τῆς Ρώμης, τὸ δὲ πῦρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 335 Σφραῖ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν Βασιλέων Οὐαλουτσιαῦ καὶ Μαρκιαῦ πρὸς τὴν ἀπαιτηχῆ Ἐπισκόπου καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον, δέκνυται τὸν βασιλέα ἰδίᾳ ἄρρεσθῆναι ἀφ' αὐτοῦ τὴν σύ-
νοδον, καὶ ὁρῶσαι πῶς περθεσμίαν αὐτῆς, ἀπὸ ἧς τὸν Εὐώμης Λέοντα, ἔτι πῶς ἐπισηλὴν δοκιμάζει καὶ
βεβαιῶς ἡ συνένοδος.

Σελίς 336 Σφραῖ 37

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι οὐ πῶς περιχορίζων ἐν τῇ αὐτῇ πλὴν παρῶσαν Συνοδὸν τῶν Ῥώμης Λέντος Ἐπιστολῇ κατὰ οὕτω τρέψας δάκτυποι
ἡ Συνοδος καὶ ἔχῃ ὁ Ῥώμης διορθωτὴς πᾶν ἐκκλησιαστικὴν πραγμάτων, καὶ τῆς Συνοδοῦ ἀξιοσημείωτος βασιλεὺς,
καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰς τῇ Συνοδῷ λέγεται, καὶ ὅτι ἐμὴν πρὸς Ῥώμης ἰδίον ἀξίῳ συγγράμμι τὴν μετα-
νοῦντας, καὶ τὴν δηλοῖ Τοποτηρητὰς τῶν θρόνων πᾶν Ἀποστόλων, καὶ ὅτι ἐκ ἰδίου τινὲς τρέψω Ἐπίσκοπος ὁ Ῥώμης

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν περιλαμβανόμενων ἐν τῇ αὐτῇ πύλῃ παρῆσαν Σιώνον Σάκκον τῶν βασιλείων, καὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν ἑυφρέτα Ἐπισκόπων Ἐλδοθέρηνος, ἐξ ὧν δέκνυνται μήτε ὁλομῶ, ἢ ὑπαγαγῇ ἰδίᾳ τὸν ῥώμης σωμαθροῖ-
ζον Σιώνον Οἰκουμενικῶ, μήτε ἐν τῇ συγκροτήσει αὐτῆς ἐρωτᾶσθαι, ἀλλὰ ἀποσάπτεσθαι παρῆσαι ὡς ὄντα
εἶνα τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, μήτε ἀφαιρῶν τὰ τῆς πίστεως, ἀλλὰ πῶς Σιώνον, ἧς ὁ βασιλεὺς μόνος ἀθροιστής.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Θ'.

περὶ τῶν θεωρημάτων ἐν τῇ Ἀποστολῇ τῆς Παλχερίας πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα, καὶ ἀφηνύσας τῆς χειρουργίας τῆς Ἀνατολῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς Διοσκόρου γυναικὸς, καὶ περὶ τῆς πρὸς δὲ γίνεσθαι τὰς ἐκλογὰς καὶ χειρουργίας τῶν Πατριάρχων, καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Λέοντος Ῥώμης πρὸς τὸν Ἀνατόλιον Κωνσταντινουπόλεως Ἀπὸ Παλχερίας, καὶ τῶν κατὰ κληρὸς οἰκονομιῶν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὲ τῶν πάντων καὶ ἐκ πάλιν ἀναθέσεων δέκνεται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ μονάρχῳ, μήτε ἀναφέρειν Ἐπίσκοπον Ἐπισκόπος κατ' αἴτιαν, πλὴν δὲ οἰκονομικῶν συνόδων εἶναι κατ' αὐτὸ τὸ ἔχον κριτήριον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΨΕΥΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν Θεωρεμίων ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρήσης Συνόδου, καὶ ὧν ἐπρόχθη καὶ ἐλαλήθη ἐν αὐτῇ τῶν Τοποτηρητῶν τῶν Ῥώμης, καὶ ὑπὸ τῶν Βασιλικῶν Ἀρχόντων καὶ τῶν πατέρων ὁκταχῶς, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι τῶν Πατριάρχων ἡ Συνόδος καὶ τῶν Ῥώμης, ὡς μέρεα οὐτῆς τῆς Συνόδου καὶ ἡ μοναρχία.

Σελίς 340 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν Θεωρεμίων ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει τῆς παρήσης Συνόδου, καὶ τῶν πραχθέντων καὶ λαληθέντων ἐν αὐτῇ ἐπιχαῶς, ἐν οἷς δέκνυται εἶναι πολλὰς Πατριαρχίας καὶ πρωτόντας καὶ κρήντας, καὶ Λέοντος μέγιστα τὸν Κύριλλον, καὶ λῆρος τὸ διδάσκαλον τῶν Ῥώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ εἶναι, τῶν δὲ Συνόδου τῶν Οἰκουμενικῶν ὅτι τῶν Ῥώμης καὶ τῆς αὐτῆς Συνόδου.

Σελίς 342 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς παρήσης Συνόδου Θεωρεμίων, καὶ ὧν ἐλαλήθη, καὶ τῶν Ἀλεξανδρινῶν Λιβέλλων, ὅτι Ἰππολαμβαρόμφοι οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὲρ μοναρχίας τῶν Ῥώμης, καταβάλλονται δωδεκάκις ἐκ τε συγγραφῶν, πρὸς θέσεων, καὶ πολλῶν ἄλλων, ἐξ ὧν δέκνυται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης Οἰκουμενικόν, ἡ αἰμαμένη τῶν, ἡ μοναρχία, ἀλλ' ἐπίσκοπον μόνον Ῥώμης.

Σελίς 343 Σειρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἐπιχάρημα Ῥωμαίων ἐκ τινῶν ῥητῶν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ πράξει λαχθέντων, ἃς σύσασιν τῇ παπισμῇ, καὶ λύσις τῆς αὐτῆς πολλῶν ὑποθέσεων, δέκνυται τὸν Ῥώμης ὅτε κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὅτε δεσπότης τῆς Συνόδου, ἀλλ' ὑπὸ αὐτῶν τελῶντα.

Σελίς 345 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τεταρτῇ πράξει τῆς παρήσης Συνόδου Θεωρεμίων, ἐν ᾗ κρίνεται καὶ δοκιμάζεται ἡ τῶν Ῥώμης Λέοντος Ἐπιστολή, καὶ δέκνυται ψευδολογία λατίνων ἡ παρικήγησις αὐτῶν εἰς τὸν τῆς ἐν Νικαίᾳ οἰκτρὴ Κωνόνα ἐξ ὧν ἐπρόχθη οἱ ἀπ' Αἰγυπτίου Ἐπίσκοποι, καὶ πάλιν ὁ Ῥώμης ἐξω μοναρχίας.

Σελίς 349 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν πόθεν ἐπεκράτησε πέμπτη εἰς τὰς Συνόδους αὐτῶν τῶν Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολίτας Ἐπιστολὰς καὶ Τοποτηρητὰς, καὶ ὅτι σηλητὶς ὀρθοδοξίας ἐρεθίσαν ἐν τῇ Συνόδῳ ἡ τῶν Λέοντος Ῥώμης Ἐπιστολή, ἡ παρὶς τὸν Ῥώμης αἰμαμένη τῶν καὶ μοναρχίαν κατὰ παπισμῶς, ὡς δέκνυται αὐτῶν πολλῶν τοιούτων Ἐπιστολῶν τῶν Πατριαρχῶν καὶ πρὸς θέσεων, κατὰ σφραγισμὸν ἐξαχῶς.

Σελίς 347 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ις'.

Περὶ τῶν Θεωρεμίων ἐν τῇ περὶ Φωτίου Τύρου καὶ Εὐσεβίου Βερνυτῆ πράξει, ἐξ ὧν δέκνυται τῶν παρὸς τὴν Συνόδον τοῖς Κωνόσι δίδόσθαι τὸ κύριον, καὶ τῶν τοῖς Κωνόσι συνέτως ἔχοντας πραγματικὰς τύπας ἀπερεῖν σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Σελίς 348 Σειρά 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν Θεωρεμίων ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς παρήσης Συνόδου, ἐν οἷς ἡ Συνόδος κριτὴς τῶν Ῥώμης καὶ τῆς πίστεως βεβαιωτὴς δέκνυται, καὶ ἡ μοναρχία κατὰ σφραγισμὸν τῶν Ῥώμης.

Σελίς 349 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὀγδῇ τῆς πέμπτῃ πράξεως Θεωρεμίων, ἐν οἷς τῆς Συνόδου ἀθροισαὶ οἱ Βασιλεῖς δέκνυται, καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Συνόδος κριτὴς τῶν Αἰρέσεων ἔχοντες καὶ ἄλλοις τῆς πίστεως διδασκαλοῖς καὶ ἑπιστάταις, καὶ βεβαιωτὴς πάντων τῶν ὀρθοδόξων τῶν ἐν τῇ ὀγδῇ ὑπογραφῶν τῶν Ἐπισκόπων, καὶ Ἰσοὶ ὁ δὲ τῶν καὶ φλαυτῶν τῇ αἰσίᾳ, ἐξ ὧν αἰμαίνεται ἡ μοναρχία τῶν Ῥώμης ἐξαχῶς.

Σελίς 349 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ Προσφωνητικῆς τῆς Βασιλείας ἐν τῇ οἰκτρῇ πράξει πρὸς τὴν Συνόδον, καὶ ὧν ἠρώτησε περὶ τῶν ὀρθῶν αὐτῆς, καὶ ὧν ἀπεκρίθη αὐτῇ ἡ Συνόδος ἀπὸ μνήμης τῶν Ῥώμης, ἐξ ὧν δηλῶται ἀθροισμὸν εἶναι μόνον αὐθαικτικῶς τῆς Συνόδου τὸν Βασιλέα καὶ τῆς πίστεως βεβαιωτῶν, τῶν δὲ Συνόδου πάντων περὶ τῶν πίσειν ἀρετῶν καὶ ἀληθείας ἀβιάσως διορθωτῶν, τὸν δὲ Ῥώμης ἡ μοναρχία, ἀλλ' εἰς τὴν τῆς Συνόδου πατέρων.

Σελίς 349 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐβδόμῃ πράξει τῆς παρήσης Συνόδου Θεωρεμίων, ὅφ' ἃς βεβαιῶνται ἡ συμφύσις τῶν Ἱερῶν σολύμων καὶ Ἀντιοχείας περὶ τῶν ὀρίων αὐτῶν, καὶ δέκνυται εἶναι τῶν Συνόδου ὅτι τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Ῥώμης.

Σελίς 350 Σειρά 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὀγδόῃ πράξει τῆς παρήσης Συνόδου Θεωρεμίων, αὐτῶν ἡ καὶ Ἐπιστολὴ Λέωνος ὁ Ῥώμης περὶ τῶν ἡθικῶν καὶ ἀποσκόρων καὶ τῶν πρὸς ἀπεικονισμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν Θεωρεμίων ἐπεμψε καὶ ἱεροσταλίας, καὶ τῶν ῥητῶν εἰς σύσασιν μοναρχίας τῶν Ῥώμης οἱ παπισαὶ ἑπιστολαμβαρόμφοι, ἐλέγχονται ἐπὶ αὐτῶν, καὶ δέκνυται

δόμμοι τετραχῶς ἐκ τῆς πρώτης καὶ τεταρτῆς πράξεως τῆς Συνοδῆς ἐρημιῶν. Σελίς 350 Σελῶ 53
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνοδῆς μετὰ διήσεως ὑπὸ τῶν τῆς Ρώμης Τοποτηρητῶν λεχ-
θούτων πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Θεσσαλίας κατὰ τῆς ἐν Εἰσέσει ληστεικῆς Συνοδῆς, καὶ περὶ τῆς βεβαιώσεως Μαξι-
μου ἐπὶ τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ὑπὸ τῆς παρέσης Συνοδῆς, καὶ ἡ ἐν Εἰσέσει ληστεικῇ Σύνοδος ἐχρηστένη-
σε, ἐξ ὧν δέκνυται τὸν Βασιλέα συγκερταῖν τὰς Συνοδούς, καὶ ἀπαλλάξαι τὴν καταλόγῳ τῶν ἁγίων Συ-
νόδων τὰς αἰόλους Συνοδούς, καὶ ὅτι τὴν Πάπαν αὐτὴν εἶναι, ὅτι δὲ αὐτὴ καὶ τῆς Ρώμης ἐν τοῖς ἐκκλησια-
στικῶς τῶν Συνοδῶν. Σελίς 352 Σελῶ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ εἰσέδει πράξει τῆς παρέσης Συνοδῆς Θεωρεμιῶν, καὶ ἡ αἰ ἀποφορὰ Βασιανῶν καὶ
Στεφανῶν τῶν Εἰσέσεως Ἐπισκόπων, αἵ τε καθαιρέσεις αὐτῶν καὶ βεβαιώσεις, καὶ περὶ τῆς τελευταίας ἀπο-
φάσεως περὶ αὐτῶν τῆς Συνοδῆς. Σελίς 353 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τῶν λεχθούτων καὶ ἀπαλλαγῶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνοδῆς ὑπὸ πάντων τῶν
ἐν τῇ Συνοδῇ ὄντων τῶν Βασιανῶν καὶ Στεφανῶν τῶν Εἰσέσεως Ἐπισκόπων, καὶ ὡς ἡ Σύνοδος περὶ αὐτῶν
ἐκύρωσε, ἐξ ὧν δέκνυται εἶναι τῶν Συνοδῶν κεφαλὴν καὶ κριτὴν τῆς Ρώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ
αὐτῶν τῶν ἁγίων. Σελίς 353 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνοδῆς Θεωρεμιῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς πρὶν τῶν Συνο-
δῶν Λιγέλοις ὁμομασίῳ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ περὶ τῶν γεγραμμένων Πατριαρχῶν πρὸς Δόμον Ἀντιοχείας
περὶ τῆς Ἀθανασίου Πύργου τῆς ἀντιδίκευ τῆς Σαβίνας, καὶ ὡς ἡ Σύνοδος περὶ αὐτῶν ὤρισε, ἐξ ὧν δέ-
κνυται τῶν Συνοδῶν εἶναι τὸν ἔχοντα κριτὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν Ρώμης ὑπὸ αὐτῆς κρινόμενον. Σελίς 354 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Περὶ τῶν Θεωρεμιῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Μαρκιανὸν Πρεσβυτηρικῇ τῆς Συνοδῆς, ἀφ' ἧς περὶ τῆς ἐν
τῇ Ὀνικῇ Συνοδῇ δόγματι περὶ Πατέρας τῆς καὶ ἁγίας Πνύματι, καὶ περὶ τῆς ὁμοιωτικῆς διηγή-
σεως τῶν ἱερέων Φωτεινῶν, Μαρκέλλου, Μακεδονίου, Νεστορίου, καὶ Εὐτυχῆ, καὶ περὶ τῆς ἀνω καὶ μετὰ
τῶν σάρκων ἐπὶ πλάτῃ Θεολογίας τῆς τῆς, καὶ περὶ τῆς Ἀπολογίας πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Συνοδῆς
ὑπὲρ τῆς Λέοντος, ὑπὸ τῶν Εὐτυχιστῶν συκοφαντικῶς ὡς κηνοτόμος, καὶ ὡς ἔπε περὶ αὐτῆς ἐγκωμίων,
ὡς ὑπελαμβανόμενοι οἱ παπῆς ἐπὶ σύστασιν τῆς παπίσης, καθαιρέσθαι καὶ πολλῶν ἀποδείξεων καὶ ὡς
θίσεως τῶν ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως, καὶ μείζονα ἐγκώμια τῆς Ρώμης ἀκασαίων, καὶ ὅτι ἔχῃ
αὐτὴ ἐπὶ τῇ Ὀνικῇ τῇ Ὀνικῇ ὡς λέγει ἡ Σύνοδος ἐν αὐτῇ, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται ἴσον εἶναι τὸν
Ρώμης τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς, καὶ μήτε μόνον σωτῆρας περὶ πίστεως ὡς μοναρχίῳ διώσθαι, τῶν
δὲ ἔχοντων ψήφον εἶναι τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, τὰς δὲ ἡγεμόνας ἐν ταῖς Συνοδοῖς πολλὰς, καὶ τὰ ἐγκώ-
μια ὡς τῶν Συνοδῶν ἐπὶ τὰς ἁγίας κοινὰ, καὶ πλάσμα τὸ ἀντιχριστιανικὸν ἀξίωμα τῆς Ρώμης. Σελίς 354 Σελῶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Λέοντα Ρώμης Ἐπιστολῆς καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνοδῆς, καὶ τῶν δωδεκαχῶς μετὰ τῆς
Ἐπιγραφῆς Θεωρεμιῶν ἐν αὐτῇ, ἡν οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ τῆς παπίσης ἀποβάλλονται. Σελίς 357 Σελῶ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

Περὶ ἀσαφήσεως τῆς ἀνωτέρω δωδεκαχῶς διαιρέσεως Ἐπιστολῆς τῆς Συνοδῆς κατὰ τῶν δωδεκαχῶς γε-
νομένην διαιρέσιν, καὶ ἡ καὶ ἡ αἰτία τῶν πονηριῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀσαφηνίζεται, καὶ δέκνυται
ἐν πάσαις ταῖς διαιρέσεσι καὶ πολλῶν ἀποδείξεων ἐκκλησιαστικῶν καὶ Συνοδῶν καὶ ὡς ἀποδείξεων
καὶ ὡς ἀποδείξεων οἱ παπῆς ἀντικείμενα τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ καὶ τῇ παρέσει, καὶ ἀναθέματι
ὑποκείμενοι, καὶ ὁ Πάπας αὐτῶν ὑπεβιωτῆς τῶν Συνοδῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὰς Συνοδούς καὶ τὰς Βασιλεῖς,
ὅτε μοναρχίῳ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μερικὸς μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος. Σελίς 357 Σελῶ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

Ὅτι τὸ ὡς ἀποδείξεων, τὸ περιηλύσθαι καταξίωσον, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Λέοντα Ἐπιστολῇ τῆς
Συνοδῆς, ὡς ἀποδείξεων τῆς Ρώμης ἀξίωμα ὡς μοναρχικόν, ὡς δέκνυται ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ ὁμοίαν
δὴλῶσι. Σελίς 364 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Λ'.

Περὶ τῆς ἐν τῶν πατριαρχικῶν Θρόνοις αἱ Σύνοδοι τὰ αὐταῖς πεπραγμένα πέμψαν, ἀλλὰ καὶ ταῖς λοιπαῖς Ἐκ-
κλησίαις, καὶ περὶ τῶν τίνες τῶν ἐπιπομπῶν ταῦτα, καὶ ὡς γεγραφοῖσι. Σελίς 365 Σελῶ 5

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πατρὶς τῶν Ἀρχόντων αὐτῶν Διατάξεων μαρτυρεῖται τῇ Βασιλείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ τῶν Ἐπιστολῶν αὐτῶν καὶ τῆς Πελαγονίας τῶν πατρὶς ὡς ἐνταῦθα ἐρεμῶν, δέκνυται δὲ ὅτι ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος πῶς πῶς ἐβεβαίωσαν, ὡς οὐκ ἔστι μυστήριον τῶν δύο φύσεων καὶ τῆς μιᾶς ὑποστάσεως καὶ ἐνὸς προσώπου, ὥστε οὐκ ἔστι μοναρχικὸν ἄξιωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνὸς Ἐπισκόπου, ἀλλὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἰδικώταται, ἥς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ.

Σελίς 365 Σειρά 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἐστὶ περὶ τῆς Συνόδου διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἑαυτοῦ Σχολαστικῆς καὶ διὰ τῶν ἄλλων τινῶν, ἐν αἷς ἀριθμῶνται δέκα ἐγκλήματα πεπονηκόαι τὸν Διόσκορον ὃν ἔφερον πρὸς τὴν Σύνοδον.

Σελίς 366 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν συμπεσόντων τῇ Διοσκορῷ ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον Συνόδῳ, καὶ τῆς ὁποιοῦσας αὐτῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ, καὶ ἀφώσεως αὐτῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Θεοδωρίτῃ Κύρῳ.

Σελίς 367 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἀναψηλαφήσεως τῶν τῆς πίστεως, καὶ βεβαιώσεως τῶν Συμβόλων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἀναθεματισμῶν κατὰ τῶν πασθέντων, ἡ ἀφώρεσιν ἐν αὐτῇ ποιούντων, καὶ δημιουργίας τῆ Βασιλείας ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ διορισμῶν τῶν ὁρίων τῶν ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, καὶ ἀφαιρέσεως διὰ τῆς Ἐφέσου τῆς πατριαρχικῆς δικῆς, βεβαιώσεώς τε τῆς τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τέλους τῶν συζήτησεων.

Σελίς 367 Σειρά 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῇ Λέοντι, ἡ ἐν τῇ Ὁρῷ ἡ Σύνοδος ἐλήλην κατὰ τῶν κοινωθέντων εἶπον, ὡς ὡς διὰ μοναρχίας σωτηθεῖσαν, ἀλλ' ὡς εὐρεθεῖσαν διὰ δοκιμῆς καὶ ἀνακρίσεως ὁρθόδοξον, ὡς ἐνταῦθα κατὰ δεκαπεντὰ ὑποδείξεις δέκνυται, καὶ ὅτι μήτηρ κοινὴ καὶ ἐλήλη τῆς ἀληθείας μόνη ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

Σελίς 368 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν γεννηθέντων θαύματος ἐν τῇ Ὁρῷ τῆς παρεσσης Συνόδου, τεθεῖται ἐν τῇ λαογραφίᾳ τῆς πανόφθιμης Εὐφροσύνης μετὰ τῶν Τόμων τῶν Αἰρετικῶν.

Σελίς 369 Σειρά 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν Κανόνων τῆς παρεσσης τεταύτης Οἰκουμενικῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ἐκείνων ὁγδὼν Κανόνων αὐτῆς, τὰ πρὸς τῇ Κωνσταντινουπόλεως Διαλαμβάνοντες, καὶ περὶ τῆς αἰτίας δι' ἃς τῇ ἐφ' ἡμῶν παλαιᾷ Ῥώμῃ τὰ πρὸς τῇ δέονται.

Σελίς 369 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι πῶς μετὰ, ἐν τῇ εἰρην τὸν Κανὸνα δευτέρου μετ' ἐκείνου ὑπογράφοντες, ἐν τῇ τιμῇ τῶν πρὸς τῇ Φασι τινὲς τῶν δυτικῶν δεῖ ἀναστῶν, ἀλλὰ τῷ Χρυσῷ, καὶ ἀντιθέσει ὅτι ἡ μετὰ, τιμὴν καὶ τῶν μόνων δηλοῖ.

Σελίς 370 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ἐρμηνεία τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἐκείνων ὁγδὼν Κανόνων ἐπὶ τῶν, τῶν αὐτῶν ὑπολαβεῖν πρὸς τῇ, καὶ ἵνα μεταλαβῶνται ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ὁ Ῥώμης, καὶ τὴν δηλοῖ πρὸς τῇ καὶ μεγαλειῶν, καὶ ὅτι μετὰ τῶν πρὸς τῇ καὶ τῆς ἐξουσίας τῶν Ῥώμης ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀντιθέσει ἀμφοτέρων, ἐπὶ ἰδικὸν ἄξιωμα παρελθὼν ἔχει αὐτὰς ἐκ τῶν Συνόδων, πλὴν τῶν πρὸς τῇ τῆς τιμῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τὴν ἡ αἰτία τῶν πρὸς τῇ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τῶν πατρὶς τὸν Λέοντα Ῥώμης Ἐπιστολῶν τῆς Συνόδου.

Σελίς 371 Σειρά 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ ἐπὶ τινῶν ὧν ὑπολαμβάνονται οἱ Λατῖνοι κατὰ τῶν παρῶν ἐκείνων ὁγδὼν Κανόνων.

Σελίς 372 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῶν πρώτων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὡς ὑποβολιμαῖον, ἀλλ' ἀληθὴ καὶ ἁγίον τὸν Κανὸνα ὑποδεικνύσας.

Σελίς 372 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῶν δευτέρων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὡς ἀδόκιμον, ἀλλὰ δόκιμον τῇ ψήφῳ, καὶ δυνάμει τῆς Συνόδου, τῇ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν συγκαταθέσει τὸν Κανὸνα παρελθόντος.

Σελίς 373 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῶν τρίτων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὡς κίβδηλον, ἀλλὰ σύμφωνον τῇ τρίτῃ Κανόνι τῆς δευτέρας Συνόδου τὸν Κανὸνα ὑποδεικνύσας.

Σελίς 373 Σειρά 27

ΠΑΡΑ΄

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς τετάρτης ὑπηρεσίματος τῶν Λατίνων, ἐφ' ἡν ὡς ἀπὸ τὸν Κανόνα παρὶστώσης, λέγονται μὴ ἔχειν τὸν Ρώμης ὑπὸ τῶ Πέτρῳ τὰ πρωτὰ, ἀλλ' ὑπὸ τῶ πατέρων. Σελίς 373 Σελὶς 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς πέμπτης ὑπηρεσίματος τῶν Λατίνων, ἐκ ἧς ἀπὸ τὸν Κανόνα παρὶστώσης, λέγονται μὴ ἔχειν τὸν Ρώμης ὑπὸ τῶ Πέτρῳ τὰ πρωτὰ, ἀλλ' ὑπὸ τῶ πατέρων. Σελίς 374 Σελὶς 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς ὅτης ὑπηρεσίματος τῶν Λατίνων, ἐκ ἧς ἀπὸ τὸν Κανόνα παρὶστώσης, λέγονται μὴ ἔχειν τὸν Ρώμης ὑπὸ τῶ Πέτρῳ τὰ πρωτὰ, ἀλλ' ὑπὸ τῶ πατέρων. Σελίς 374 Σελὶς 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς ἑβδόμης ὑπηρεσίματος τῶν Λατίνων, ἐκ ἧς ἀπὸ τὸν Κανόνα παρὶστώσης, λέγονται μὴ ἔχειν τὸν Ρώμης ὑπὸ τῶ Πέτρῳ τὰ πρωτὰ, ἀλλ' ὑπὸ τῶ πατέρων. Σελίς 375 Σελὶς 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς τετρατῆς ἐξηγήσεως τῆς ἑκτῆς Κανόνος τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἣν ἀπὸ τῶν πατέρων ποιῶσιν οἱ τῶν Λατίνων Σχολαστικοί, καὶ ὡς εἶπε Παχασίνος. Σελίς 376 Σελὶς 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ λύσεως τῆς τετρατῆς ἐξηγήσεως τῆς αὐτῆς Κανόνος, καὶ τῆς αὐτῆς τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἣν ἀπὸ τῶν πατέρων ποιῶσιν οἱ τῶν Λατίνων Σχολαστικοί, καὶ ὡς εἶπε Παχασίνος. Σελίς 376 Σελὶς 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι μεμφόμενοι οἱ Λατῖνοι Γεωργίῳ τῷ Κορναίῳ, ἐπὶ τῶν ἰσῶν πατέρων, ἵσῃ τῇ ἐξουσίᾳ, διδάσκει τὸν Ρώμης κατὰ τὰς πατέρας τῶν Πατριαρχῶν τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν, ὡς μόνον ἐν ἐκείνῳ αὐτῶν διδάσκει ἵσῶν, ὡς ἐν ἑκείνῳ γένει, καὶ τῶν πατέρων τῶν Πατριαρχῶν τῆς ἐκ τῶν ἰσῶν καὶ τῶν μόνων, καὶ τῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ περὶ τῶν πατέρων τῶν Πατριαρχῶν ὁ Ρώμης. Σελίς 379 Σελὶς 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι Πατριάρχης, ταύτην εἶπεν καὶ Πάπας ἐξουσίαν εἶναι μόνον κατ' ἐξουσίαν ἐτέρῃ Πατριαρχῇ, ἀλλὰ τῇ τάξει, ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς Λέοντος Ρώμης ὑποτάξεως τῆς πατρὸς Συνόδου, καὶ ἐξ ὧν λέγει ὁ ἑκείνῳ Νέστος, ὅτι Βασιλεὺς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πατέρων, καὶ περὶ ἀναλογίας Ἐπισκόπων, Μητροπολιτῶν, καὶ Πατριαρχῶν. Σελίς 380 Σελὶς 30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐρμηνεία τῆς ἐνάτης καὶ δεκάτης ἐβδόμης τῶν Κανόνων τῆς ἐν Χαλκηδόνι τετάρτης Συνόδου, καὶ ὅτι τῶν ἐτέρων Κανόνων ὑποτάξεως καὶ συνωδικῶν συμφωνῶν, καὶ περὶ Σταυροπηγίων καὶ Ἐξάρχων. Σελίς 381 Σελὶς 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ σαφεινῆς θεωρίας τῶν ἀνωτέρω δύο Κανόνων καὶ πρώτων τῶν, ΠΡΩΤΕΡΩΝ, ὑπηρεσίματος, καὶ περὶ τῶν ὑποτάξεων Κληρικῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἐν δικαστηρίοις πολιτικοῖς κρινόμενοι, ὡς οἱ Κανόνες καὶ αἱ Νεαρά τῶν Ἱεραρχῶν δηλοῦσι, ἐξ ὧν δέκνυται τὸν τε Ρώμης καὶ τὸν λοιπὸν Πατριάρχην μὴ ἔχειν Ἐκκλησίαν ἐν ταῖς μὴ ὑποκαταστάσεσιν αὐτοῖς ἱερατικαῖς. Σελίς 383 Σελὶς 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὰ πατριαρχικά κριτήρια Ἐκκλησίᾳ ἐκ ὑποκείμεναι, καὶ ὅτι τὸν αὐτῶν κατ' ἀλλήλων κρινέμεναι Ἐπισκόπους δεῖ ἀρχεῖσθαι κρινέσθαι, ὡς αἱ Διαταγαὶ καὶ Νεαρά τῶν Βασιλέων σύμφωνα τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς Κανόνοις ἀποφαίνονται. Σελίς 383 Σελὶς 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ μὴ ὑποκαταστῆναι Ἐκκλησίᾳ καὶ μὴ ἀναψηλαφᾶσθαι τὰ τῶν Πατριαρχῶν κριτήρια, τὸν τε Κανόνα τῶν Νόμων ἐπέχειν, τὸν τε Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἔχειν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν λοιπὸν Πατριάρχην, τὸν τε πα-
ρὸντας

ὄντας καὶ ὡς μὴ ἀπαγορεύον περὶ Ἐκκλησίᾳ, ἐκ τῶν ὧν ταῦτα νομίζονται καὶ Νικαίων τῆ βασιλείᾳ δέκνεται.
Σελίς 385 Σελὶς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν παρέντων καὶ ὡς ὑπὸ τῶν κατὰ τῆς ἀναμαρτυρίας τῆς Ῥώμης φερουσῶν ῥη-
τόρων νέων Αἰρετικῶν, κριτῶν δὲ τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῆς Ῥώμης καὶ τὸν Πατριάρχῳ ψάδως λεγόν-
των, καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν, μαρτύρας τῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθόλου Ἐκκλησίᾳ πῶς Ἀλεξιάδῳ, τῷ
Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου, Νικόλαον μεθώτης, καὶ Μακάριον Ἀγκύρας ἀποσφερύτων, καὶ τῆς ἐκ τῶν
ἐπισταγωγῆς τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης. Σελίς 385 Σελὶς 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ἀπάντησις εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἀλεξιάδῳ καὶ τῆς ἐπισταγωγῆς τῶν Λατίνων, καὶ ὅτι μέχρι τῶν
ἀποστολικῶν μόνον πράξεων ἀπλῶς δεχόμεθα ἡμᾶς τὰς ἑσθίας. Σελίς 386 Σελὶς 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ἀπάντησις εἰς τὸ τῶν Ἀγκύρας Μακαρίου καὶ τῶν λοιπῶν, ὅτι τὸ λέγεσθαι τῆς Πατριάρχῳ Ἐξάρχῳ Διοι-
κήσεως, καὶ ἔχειν πῶς καθόλου Ἐκκλησίᾳ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν συνοδικῶν καὶ βασι-
λικῶν Διαταγῶν ψάδως δέκνεται ὧν ταῦτα ἡρεσθῆναι, καὶ περὶ τῆς ποσῶς λέγεται Ἐξάρχῳ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 386 Σελὶς 37

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τίς ἐστι Ἐκκλησία, καὶ πῶς δέχεται αὐτῇ ἡ Ἐκκλησία, καὶ πῶς οἰοῦται τὸ μὴ
ὑποκρίσθαι Ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ τῶν Πατριάρχῳ τὸ κριτήριον, καὶ τίνα αἰολογῇ ὁ κεκοιμημένος Σύνοδος.
Σελίς 390 Σελὶς 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς τῆς μόνῃ καὶ πρῶτῃ τοῖς αὐτοῖς καθηρηκόσι βιβλίον Ἐκκλησίᾳ ἀπαμειψάμεν, μᾶλλον ἐπε-
καλέσασθαι κριτήριον, ὁμοίως καὶ ἄλλοι μετ' αὐτοῖς, καὶ πῶς ἡ τοιαύτη Ἐκκλησία οἰοῦται, καὶ πῶς ἐκ-
καλεῖται οἱ καθ' αἰρέσεις, καὶ ὅτι ὁ συμφωνῇ ἡ Ἐκκλησία αὐτῇ τοῖς πολιτικοῖς νόμοις. Σελίς 391 Σελὶς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρητύων ἀντίτρεψι περὶ Ἐκκλησίᾳ, δέκνεται ὧν ταῦτα πῶς πατριάρχῳ ἀπὸ τῆς μὴ δέχι-
σθαι Ἐκκλησίᾳ ἐπ' ἄλλον Πατριάρχῳ, ἀλλ' ἡ ὑπὲρ οἰκεθμικῶν Συνοδῶν, καὶ περὶ ἐρμηνείας διεφθαρμένης
τῆς οὐκ αὐτῆς καὶ δεκάτης ἐβδόμης καὶ τῆς παρῆς Συνοδῆς ὑπὸ τῶν σοφῶν παπῶν, καὶ περὶ Ἐκκλησίᾳ
ἀποφαίνεται τῆς καὶ ὡς λεγόντων κατὰ τὸν μεθώτη, ἀλλὰ κατὰ Βησσαρίωνα περὶ τῆς πρώτης κριτικῆς,
ὅτι τὸ ἔχοντες τῆς κοινῆς πατρὸς καὶ διδασκάλου, δηλαδὴ τῆς Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς
οὐκ αὐτῆς καὶ, δι' ἧς ἐκείναισι τῇ ἐκείνῃ ἀποφασιστικῇ τῆς μεθώτης Νικόλαος. Σελίς 391 Σελὶς 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ ἀναιρέσεως τῶν ἀντιτρεψῶν μωρολογῶν τῆς Βησσαρίωνος εἰς σύστασιν τῆς παπισμῆς, καὶ ἀποδείξεως ὅτι τῆς
αὐτῆς οὐκ αὐτῆς καὶ, ὅτι καὶ μέμνηται ὁ καὶ, πλὴν τῶν τριῶν κριτῶν, ἀλλὰ κριτῆς ἔχοντες καὶ κοινῆς, καὶ
Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως τῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἡ κριτῶν τῶν Πατριάρχῳ, πῶς τῶν ὑπὸ αὐτῇ μη-
τροπολιτῶν λέγει, καὶ ὅτι ἐκείνῃ τῆς Πατριάρχῳ ὁ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τῆς Λατίνων, τῆς καὶ
ὅτι ἐξείρεται μὴ ποιεῖν, κρινεῖ ἄρα καὶ τὸν Ῥώμης. Σελίς 392 Σελὶς 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι οἱ παπῆς ἀπὸ Βησσαρίωνος λέγοντες μὴ λέγεσθαι τῶν Κωνσταντινουπόλεως οὐ πῶς οὐκ αὐτῆς τῆς οὐ καλ-
κτόνῃ Συνοδῇ καὶ ἔχοντες κριτῶν, τῶν δὲ Ῥώμης ἀπὸ μαρτυρίας Θεοδώρου ἀποδεδειγμένης γραμματοπεί-
σῃς ἔχοντες κριτῶν λέγοντες, ἀναιδέως καὶ ἀναιδέως ὧν ταῦτα δέκνεται, μαρτυροῦντες δὲ καὶ
τῆς Βησσαρίωνος πῶς Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης ἐξείρεται, οἷται ἀρδην ὁ παπισμός. Σελίς 393 Σελὶς 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι μαρτυροῦντες τῆς Βησσαρίωνος πῶς Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης ἐξείρεται ἀποδείκνυται, δέκνεται
τῆς εἶναι κληρονομία παπῶν. Σελίς 393 Σελὶς 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ὧν ἀρξάμεθα ἐξείρεται Ἐκκλησίᾳ ὁ Βησσαρίων, καὶ περὶ πρώτης καὶ ἔχοντες Ἐκκλησίᾳ τῶν οὐκ αὐτῶν,
οὐ αἶς ἡ τῆς Ῥώμης κατὰ Βησσαρίωνα Ἐκκλησίᾳ δέκνεται ἀσύστατος τε καὶ ἀπίστος. Σελίς 394 Σελὶς 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ὧν ἀποφέρουσιν οἱ παπῆς εἰς σύστασιν τῆς Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτῶν ἀλη-
θῆς ἀποδείξεως, ὅτι ὁ Ῥώμης ἀπὸ τῆς μηδένα τῶν καταδικασθέντων διηρώσας, ἡ ὑπὸ αὐτῇ ἀπὸ τῆς
τινῶν κληρῶν, καὶ ἐκείνῃ κατεκρίθησαν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι καὶ Συνοδοὶ αὐτῇ σφοδρῶς ἀντίτεταται.
Σελίς 394 Σελὶς 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς παρεξηγήσεως τῶ ὁσέως καὶ τῆς παρὰ τὸν τῶ Πάπᾳ Νικολᾷ τὴν ἐπεμψὲ Μιχαὴλ καὶ Αὐτοκράτορι Διὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶ Φωτίᾳ, ἐν τῇ καὶ Ἐξάρχον Διοικήσεως λέγει ἐννοῶν τὸν Κανόνα τὸν βικάριον αὐτὸν μόνον τῶ Πέτρῳ, ἀλλὰ καὶ πρὸς Ἐπιστάτην, Βίσιον, καὶ Βελλαμῖνον ἀσυμφώνως περὶ τὰς παρεξηγήσεις αὐτῶν ἔχει, καὶ περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῆς σαφηνείας τῶ Κανόνι, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς παρεξηγήσεως, ὅτι Ἐκκλησιᾷ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἢ πρωτῶν ὁρῶντες ἔκ ἔχει, καὶ αἰσύνουσι καὶ οἱ Κανόνες ἐπὶ τῶ ὁρῶντες, καὶ ἐπὶ τὸ ἀπάπαιον.

Σελίς 395 Σελῶ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Αὐτοποφορὰ Λατίων, πῶ ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸν δεδωκέναι τῶ ὁρῶντες πῶ ἐπὶ πασὶν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησιᾷ λεγόντων, καὶ λύσει αὐτῆς Διὰ πολλῶν ὑποδείξεων, ἐν μόνῃ γὰρ τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ ὁρῶντες, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι, πῶ Ἐκκλησιᾷ ἔχει.

Σελίς 396 Σελῶ 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Περὶ Πρωτερίᾳ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐσέως τῶ δῆμα, καὶ ὡς συμβέβησαν κακῶν, Διὰ τὸ τινὰς μὴ τὸν Πρωτέρον, τινὰς δὲ τὸν Διοσκόρην ἐθέλῃ, καὶ τῆς κατὰ τὸν τῶ τῶν κελύσει τῶ Βασιλέως Μαρκεῖας τιμωρίας καὶ κατασχίσεως, καὶ περὶ τῶ Μονοφυσίτῳ Θεοδοσίᾳ, τῶ τὸν Ἰεβουαλίον Διὰ τῶ μοναδικῇ τῆς Παλαιστίνης βιάσαντος ἀναθεματίσαι πῶ ἐν Καλλικλόνι Συνοδὸν, καὶ ἐς Φυγίᾳ τρέψαντες, καὶ πρὸς χειρὶ αὐτῶν ἰεροσολύμων, καὶ ὑποκαταστάσεως τῶ Ἰεβουαλίᾳ ἐς τὸν ὁρῶντες, καὶ ἀπαγωγῆς τῶ Θεοδοσίᾳ κελύσει τῶ Βασιλέως ἐς Βυζαντίον.

Σελίς 397 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶ φόνων καὶ τιμωρίᾳ πρὸς τὸ Ἀρχιερεῖς καὶ τῶ λοιπῶν τῶ ἱερῶ καταλόγῳ τῶ ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τῶ Μονοφυσίτῳ Θεοδοσίᾳ, τῇ Βασιλίᾳ Εὐδοκίᾳ Φίλῳ ὅπως καὶ τοῖς αὐτῆς Στρατιώταις περιεσχιζόμεναι, καὶ ὅπως ἐπέμψθη τῇ πρὸς Δωρθεὸν Ἡγούμενῳ Παλαιστίνης πρὸς αὐτῇ τῶ Βασιλέως ὁ φόνους ἔτε ἐς Βυζαντίον, καὶ πόθεν ἡ μεταβολὴ τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας πρὸς πῶ ὁρῶντες, καὶ περὶ τῆς παλαιᾶς ἀλώσεως τῶ Βασιλείας ὁρῶντες Ὀλυμπεῖς γαμβρεῖς τῶ Εὐδοκίας.

Σελίς 398 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς πρὸς αὐτῶν ἐς τὸ τῶ διουσιβῆς Θεοδοσίᾳ τῶ Μονοφυσίτῳ δόγμα Γερμανίᾳ τῶ θραυματεργῆ τῶ ἐν Ἰορδανίᾳ, καὶ τῆς διορθώσεως αὐτῆς καὶ ἄλλων πολλῶν ὑπὸ τῶ μεγάλῳ Εὐθυμίᾳ.

Σελίς 398 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶ παύσεως γραμμάτων τῶ ἐν Παλαιστίνῃ Εὐτυχιανῶν πρὸς πῶ Βασίλισσαν Εὐδοκίαν, ἵνα ἐλκύσωσιν αὐτῶν καὶ δι' αὐτῆς πῶ Πηλχερίαν καὶ τὸν Βασιλέα Μαρκεῖαν πρὸς πῶ Αἰρεσὶν αὐτῶν, καὶ τῆς πρὸς αὐτῶν ἀπειλῆς τῶ Βασιλέως καὶ τῆς Πηλχερίας.

Σελίς 399 Σελῶ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ διορθώσεως τῶ ἐν Παλαιστίνῃ ἐς τὸ τῶ Εὐτυχῆς δόγμα πρὸς αὐτῶν, καὶ τελειότης Πηλχερίας, ἐπανακάμψεως τῶ Ἰεβουαλίᾳ ἐς ἱεροσολύμων ὑπὸ Βυζαντίᾳ, καὶ ὑποσχολῆς αὐτῆς πρὸς Λέοντα ὁρῶντες μετὰ τιμῆς ζύλης, καὶ Λέοντος πρὸς αὐτῶν, καὶ ἀθροίσεως Συνοδῶν ὑπὸ Ἰεβουαλίᾳ ἐν ἱεροσολήμῃ ἐς σύστασιν παντὸς δόγματος Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἐν Καλλικλόνι Συνοδῶν, καὶ ἐς κατήκρισιν πάσης Αἰρέσεως.

Σελίς 399 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Μαρκεῖας, καὶ Βασιλείας Λέοντος τῶ μεγάλῳ, καὶ περὶ τῶ Τιμοθέῳ Αἰλῆρι, τῶ Φοινύσαντες τὸν Πρωτέρον, καὶ πατριάρχουσιν τὸν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῶν ἐσέβων αὐτῶν, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορῶν.

Σελίς 400 Σελῶ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἀναφορᾶς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Συνοδῶν πρὸς Λέοντα τὸν μέγαν κατὰ τῆς ἀσεβείας τῶ Αἰλῆρι, καὶ ἐρωτήσεως τῶ Βασιλέως πρὸς πάντας τῶν ἐσέβων τῶ Ἐκκλησιῶν, ἀφ' ὧν διδαχθεῖς τὸ δόγμα, κατέγνω τῶ φονεύς Αἰλῆρι.

Σελίς 400 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἀπαρθιμῆσεως τῶν ἐσέβων τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν τῶ πρὸς τὸν Βασιλέα Λέοντα ὑποκρίσεις κατὰ τῶ Αἰλῆρι πεμψάντων, ἐξ ὧν δέκνεται κατὰ τῶ τῶν τῶν, καὶ κατὰ πρὸς αὐτῶν μὴ εἶναι τὸν ὁρῶντες κοιτὸν πατέρα, ἔτε ἰδιωτῶ τῶν κοιτὸν Διδάσκαλον, ἔτε γυναικῶ τῶν πρῶτον, ἔτε ἀναμαρτήτων, ἀλλ' ὡς Πατριάρχῳ πρῶτον μόνῃ τῇ τῶ.

Σελίς 401 Σελῶ 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως καὶ πᾶν ἐπὶ τῇ Ἀρχιερατείᾳ τῷ ἱεροσολύμῳ καὶ ὡς ἔγραψε περὶ τῆς κοιμήσεως καὶ μετεστάσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ὅτι ἔχ' ὁ πατριάρχης τῆς Θεοτόκου ἀλλοίπερ πᾶσι τοῖς αἰσῶσι λίθῳ ἡ χροσὴ εἰς Βυζάντιον.

Σελίς 402 Σερὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐν ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἀναστασίας, καὶ τῆς ἀπερρήσεως μετὰ σημείων τῶν μεγάλων Εὐθυμίου περὶ τῆς Πατριαρχίας τῶν αὐτῶν.

Σελίς 402 Σερὰ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Παλαιῇ τελευτῆς τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας, τῆς συζύγου τῆς ἑνὸς Θεοδοσίας, καὶ τῶν θανάτων αὐτονομῶν ὧν ἐκεῖ ἐποίησε.

Σελίς 403 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐδοκίας Βασιλείας τῆς Εὐδοκίας, τῆς τῷ Οὐνὲρ χωρὶς συζύγου θάσεως, καὶ τῆς τελευτῆς τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἀποδημίας αὐτῆς, καὶ ἡ καὶ ἐτελεύτησε, καὶ περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς αἰαχρητῆς καὶ Δανιὴλ τῆς φυλῆς καὶ τῆς λαψάνης τῆς ἀσφύγης Ἑλισαίου.

Σελίς 403 Σερὰ 25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ πᾶν ἐν Ἀντιοχείᾳ Πατριαρχῶν Μαξίμου, Βασιλείας, Ἀνακλίας, ἐφ' ἧς ὁ Φερίκτος ἐν Ἀντιοχείᾳ σεσμὸς, καὶ Μαρτυρίας, καὶ πᾶν ἐπὶ τῇ Ἀρχιερατείᾳ αὐτῶν, καὶ περὶ Πέτρων τῶν Κριαφείας, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν, καὶ ὅπως ἔλαβε τὸν θρόνον Ἀντιοχείας, καὶ τῆς πρὸς τὸν Μαρτύριον βοήθειας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡγουμένης, καὶ ἐξορίας τῶν Κριαφείας, καὶ παρατήσεως τῶν Μαρτύρων, καὶ πᾶν ἐπὶ τῇ Ἀρχιερατείᾳ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ἱερέων τῶν μετ' αὐτῶν Ἀντιοχείας.

Σελίς 403 Σερὰ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Κοινοδίων, καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῶν θανάτων, καὶ ἡ εἶδε φάσματι δαιμονικῷ ἐν τῷ θυσιάζειν, καὶ ὧν ἐπατριαρχήσουσιν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτῶν, καὶ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτῶν Ἀνακλίας, καὶ πᾶν ἐπὶ τῇ Πατριαρχίᾳ αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Κυριακῇ ἀργίας.

Σελίς 404 Σερὰ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Κοινοδίων Σωμῶδης κατὰ Σιμωνιανῶν, καὶ τῆς δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς διορθώσεως τῆς ἐν Ῥώμῃ Σωμῶδης, ἐξ ἧς δέκνεται μὴ εἶναι αἰμαρτητὸν, ἡ μοναρχικὴ πᾶσι ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίαν.

Σελίς 404 Σερὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος ἐγγόνος τῶν μεγάλων Λέοντες, καὶ τῆς μετ' αὐτῶν Ζήνωνος τῶν πατρῶν αὐτῶν, καὶ τῆς τῶν Βασιλέων τῶν γαμβρῶν Ζήνωνος τῶν διωχθέντων τῆς βασιλείας, αἰακλήσεως περὶ Αἰλῆρας καὶ Κριαφείας, καὶ ἐγκυκλίων γραμμάτων κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωμῶδης καὶ τῶν Τόμων Λέοντος πρὸς τῶν Βασιλέων τῶν τῆς Σωμῶδης ἐχθρῶν, καὶ ἐξώσεως Ἀναστασίας ἱεροσολύμων, καὶ ἀπερρήσεως Γερμανίας ὑπὸ πᾶν μονοφυσιτῶν, καὶ περὶ ἀφαιρέσεως πᾶν Αἰρέσεων πᾶν Εὐτυχιανῶν καὶ Μονοφυσιτῶν.

Σελίς 405 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς κελεύσεως τῶν Βασιλέων Βασιλέων τῶν ὑπογράψαι τὸν Πατριάρχῃν Ἀγκάκιον τὰ κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωμῶδης ὑπὲρ ἑφῆσεως ἐλθόντα γράμματα πᾶν Ἀσιαίων Ἐπισκόπων, καὶ ἀφαιρέσεως ὑπὸ Ἀγκάκιο τῶν δόμων, καὶ ἀναχωρήσεως ὑπὲρ τῆς πόλεως τῶν Βασιλέων φόβῳ πάσεως, καὶ περὶ ὧν ὁ φυλῆς Δανιὴλ καὶ ὁ μοναχὸς Οὐλύμπιος ἔπον καὶ ἐπράξαν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου, καὶ βίαις αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέων τῶν ὑπογράψαι εἰς τὰ ὀρθὰ δόγματα, καὶ ἀφαιρέσεως ὑπὸ τῶν Βασιλέων πᾶν ἐγκυκλίων αὐτῶν γραμμάτων δι' αὐτεγκυκλίων.

Σελίς 405 Σερὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς Ζήνωνος ἐπαυδῆς εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ καθαιρέσεως καὶ ἐξορίας τῶν Κριαφείας, καὶ ἀποδημίας ἑφῆσεως Παύλου, καὶ τῆς ἑλάβε πατριαρχικῆς ἀφαιρέσεως, καὶ περὶ πᾶν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας Ἰωάννης, Στεφάνος, Ἰωάννης, καὶ Καλαιδίων, καὶ Πέτρων Ἀλεξανδρείας τῶν Μογγῶν, καὶ διέσεως αὐτῶν, καὶ περὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας ὀρθοδόξου, καὶ ὧν σπεύσαν περὶ αὐτῶν.

Σελίς 406 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐνδόσεως πρὸς τῶν Ζήνωνος πρὸς τῶν κληρικῶν Ἀλεξανδρείας τῶν χειροτονῆσαι τὸν Πατριάρχῃν αὐτῶν ἀλλ' εἰδήσεως βασιλικῆς, καὶ τῆς μετὰ Τιμοθέον Πατριαρχίας Ἰωάννης Οἰκονόμου, τῶν δόμων ὁμοφύλων τῶν Βασιλέων ἐπὶ τὸ μνηστέον πατριαρχήσουσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῆς ἐξώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν θρόνων, καὶ αὐτῶν τῶν Μογγῶν, καὶ περὶ τῶν ὁμοφύλων Τόμων τῶν Ζήνωνος, καὶ ἡ ὁ Ἀγκάκιος ἀπεστετέθη.

Σελίς 407 Σερὰ 12

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς ἐς Ἀντιοχείαν πρὸς Ἰωάνη τὸν ὑποστάτην φυγῆς τῶν Ἰωάνη Ἀλεξανδρείας, καὶ γραμμάτων τῶν Ἀντιοχείας Καλαυδίων κατὰ τὴν Μογγὴ πρὸς Ζήνωνα καὶ Ἀνακίου τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πρὸς τὸν Ρώμης Συμπλίκιον, καὶ ἐξουσίας τῶν Καλαυδίων, καὶ τῶν Κναφείων αὐτοῖς ἐς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ὑποκαταστάσεως, καὶ περὶ τῶν ἑσουλῶν, καὶ τῶν ἀσέβων αὐτῶν καὶ τῶν Κναφείων.

Σελίς 407 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ γραμμάτων Συμπλίκιου Ρώμης πρὸς Ζήνωνα, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποκρίσεως Ζήνωνος μετὰ τῆς αὐτοῦ, καὶ περὶ Φίληκου Ρώμης, καὶ γραμμάτων αὐτοῦ πρὸς Ζήνωνα κατὰ Μογγὴ καὶ Ἀνακίου, καὶ ὑπομνημάτων αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκ Χαλκηδόνος Συνόδου, καὶ περὶ τῶν ἐκ Ἀφρικῆς Βαυδάων.

Σελίς 408 Σελῶ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ ὑποκρίσεως Ζήνωνος πρὸς Φίληκα κατὰ Ἰωάνη Ἀντιοχείας καὶ ὑπὲρ Μογγὴ, καὶ οὐαντίων τῇ τῶν Ζήνωνος ὑποκρίσει γραμμάτων ὑπὲρ τῶν ἡγεμόνων καὶ Ἀρχιεπισκόπων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Ἀγιοπλίων Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Ρώμης ὑπὲρ Ἰωάνη Ἀντιοχείας καὶ κατὰ Μογγὴ, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων ἀνωμαλίων.

Σελίς 409 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς ὑπὸ Φίληκου ἐν Ρώμῃ Συνόδου κατὰ Μογγὴ καὶ Ἀνακίου, καὶ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Ἀνακίου ἐξουσίας τῶν Φίληκου ὑπὸ τῶν διπτύχων, καὶ ὠνεύσεως ὁ Μογγὸς τοῖς ἐκ Ἀλεξανδρείας Μοναχοῖς κακώσεων, καὶ ἀναθεματισμῶν τῶν Τόμων τῶν Λέοντος καὶ τῆς ἐκ Χαλκηδόνος Συνόδου, διὰ τῶν γραφῶν ἀπὸ λαοῦ ὁ Βασιλεὺς, ἐδὸς ἦνυσε.

Σελίς 409 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς τελούτης τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνακίου, καὶ περιβασμῶν ἐς τὸν Θρόνον μετὰ τρεῖς παύσεις καὶ ἀπάτης Φλαβίου, ὃν ἡ θεία δίκη παρὰ ἐξήγαγε τῶν βίβων, καὶ τῶν διπτύχων ὁ Εὐθύμιος, καὶ περὶ τῶν πρὸ ὁ Ἰωάνη Ἀντιοχείας ἐτελούτησε.

Σελίς 410 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς Πατριαρχίας ἐν ῥῇ Κωνσταντινουπόλει, τῶν ἐκ Εὐθυμίου, ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ θάνατον τῶν Μογγῶν, Ἀθανασίου, ἔτα Ἰωάνη, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ θάνατον τῶν Κναφείων, Παλαδίου, ἔτα Φλαβίου, καὶ περὶ τῆς Θιοργίσε τελούτης Ζήνωνος.

Σελίς 410 Σελῶ 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Ὅτι τὰ αὐτῶν ἐπὶ Ζήνωνος ἐρημία, ἦσαν τὰ περὶ τῆς καθαιρέσεως Ἀνακίου τῶν Κναφείων καὶ τῶν Μογγῶν τῆς ὑπὲρ τῶν Ρώμης, ἄλλω τρεῖς οἱ παπισταὶ περιβάλλοντες, βέλονται συμπεριεῖν ἐξ αὐτῶν τὸν Ρώμης κεφαλὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Σελίς 411 Σελῶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ἐλεγχῶ πρῶτον κατὰ Παπιστῶν, ὅτι τὸ δεηθῆναι τὸν Ἀνακίου Συμπλίκιου περὶ τῶν καθήκων τὸν Μογγόν, πλάσμα ἐστίν, ἀλλὰ μὴ πλάσμα εἶναι δοκίμη, κανονικὸν τὸ ἔργον, ὅπερ καὶ κατὰ ὑπόθεσιν ληπίσεται τῶν Ρώμης πᾶν γυνικῶν ἐξουσίαν.

Σελίς 411 Σελῶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ἐλεγχῶ δεύτερον κατὰ Παπιστῶν, ὅτι τὸ σωθῆναι τὸν Ἀνακίου πρὸς τὴν Ζήνωνος, καὶ περιτομῆς Αἰρέσεως κοινῶν, καὶ καθαιρεθῆναι ὑπὸ τῶν Ρώμης, ἐκ δὲ δὲ νομιθῆναι πᾶν καθαιρεσιν αὐτῶν, ἐδίδωκε τῶν Ρώμης γυνικὸν ἀξίωμα, ὡς καὶ ἐν παραθέσει πολλῶν ὁσταχῶς ἐνταῦθα δέκνυται.

Σελίς 412 Σελῶ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τὰς Πάπας βέλονται λέγειν ἀλλὰ τὰς πολλὰς λέγειν, καὶ καταφρονεῖν αὐτῶν κατὰ Ἀνακίου, καὶ ἐδίδωκε πᾶν ὁσέβειαν.

Σελίς 413 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ὑποστάτων Ἐπισκόπων, Παπῶν, καὶ Πατριαρχῶν πρὸς Κναφεία, περιτομῆς ποιήσαντα ἐν τῇ Τρισαγίᾳ, καὶ ὡς γράφει Φίληκος πρὸς Ζήνωνα ἐν τῇ τῶν Κναφείων καθαιρέσει, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται σαφές αὐτῶν ἡ ἰσότης τῆς φιλιαρχίας τῶν Παπῶν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Συνόδων εἶναι τὸν Ρώμης ὡς μονάρχην, ψεύδεται.

Σελίς 413 Σελῶ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ μαρτυρίας, Σαλαςί, καὶ Ἡλία Ἐπισκόπων τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας Μαρτυρίας καὶ Σαλασί.

Σελίς 414 Σελῶ 32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆ βασιλείας Ἀναστασίου τῆ Δικῆς, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινπόλει ὑπὸ τῆς Κωνσταντινπόλεως Εὐθυμίου Σιωδῆς ἐς κύρωσιν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σιωδῆς, καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Βασιλείας βιαιᾶς λήψεως τῆς ἰδίᾳ ἐγγράφῃ τῆς πίσεως, ὅ ἔδωκε τῇ Εὐθυμίῳ, καὶ τῆς Φοινικῆς ἐπιβελῆς αὐτῇ κατ' Εὐθυμίου, καὶ τῆς Διᾶ Σιωδῆς καὶ συκοφαντίας αὐτῆς καθαρῆς καὶ ἐξορίας τῆ Εὐθυμίου, καὶ παρβιβασμῶς ἐς τὴν θέρσον τῆς Σκόδρυναν Μακεδονίαν.

Σελίς 415 Σερὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐποίσεως ὁποίας ὁ Κωνσταντινπόλεως Μακεδόνιου παρὰ τὴν Εὐθυμίου, καὶ ἡ ὑπερβαλλόντων οὐσι-
πῶς, καὶ τῆς ἡθροισῆς Σιωδῆς ἐς βεβαίωσιν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σιωδῆς, καὶ ὡς συνεβήσαν ὁποῖον ἐν τῇ
μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν Μονοφυστῶν, περὶ τῆς Βασιλείας καὶ τῇ αὐτῇ κελύσῃ τυφθῶς τῆς
Πατριάρχῃς, καὶ περὶ τῆς ὁμοῦ τῆς λαοῦ ἐπὶ τῆς Πατριάρχῃς καὶ τῆς Βασιλείας. Σελίς 415 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συκοφαντιῶν καὶ ποικίλων πονηριῶν τῆς Δικῆς κατὰ τῆς Πατριάρχῃς Μακεδονίᾳ, καὶ ἐξορίας
αὐτῆς τῆς Μακεδονίᾳ ἐς Εὐχαΐταν, καὶ περιουσίᾳ ἐς Γάγγραν, ἐν ᾗ καὶ ἀνεπαύθη, καὶ περὶ τῆς Πα-
τριάρχῃς ἐν Κωνσταντινπόλει τῆς παγκλήσεως Τιμοθέως, καὶ περὶ Θεοδώρου τῆς δόξης βιβλίον τῆς Δικῆς.

Σελίς 416 Σερὰ 31

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν συμβαίνων τῇ Φλαυίᾳ Ἀντιοχείας Διᾶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐτέρων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς πρὸς αὐ-
τὴν βίας αὐτῶν δι' ὧν ἡθροισαν ψόδομοναχῶν τῶν ἀναθεματιστῶν τῶν ἐν Χαλκηδόνι Σιωδῶν, καὶ ἀναρί-
σεως τῶν ψόδομοναχῶν ὑπὸ τῆς λαῆς, καὶ ἐξορίας Φλαυίᾳ ὑπὸ τῆς Δικῆς, καὶ παρβιβασμῶς ἐς τὴν
θέρσον Ἀντιοχείας Σεβήρης τῆς Αἰρετικῆς.

Σελίς 417 Σερὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἀπεβῶν τῆς Κωνσταντινπόλεως Τιμοθέως, καὶ ἐθελῶν τιῶν αὐτῆς καὶ τῆς Κρατίδος καὶ τῆς Ἰα-
σινικῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἅπερ μέλει τῇ καὶ ῥῆμα, ἐξ ὧν μὴ λαρόντων τῶν ἰδίων ὄξινμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ψόδετα ὁ Πλάτιος ἐκ τοῦ τῶν τιῶν τὸ τυραννικὸν ὄξινμα σφαλῶν τῇ Γάμῃ.

Σελίς 418 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πατριάρχῃς τῆς Ἀντιοχείας Σεβήρης, καὶ ἡ ἐπαπλήθη καὶ ἐγένετο Μοναχὸς ἥτις, καὶ τῆς συνεργείας
αὐτῆς μετὰ ἰωάννη Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν Δικῆν κατὰ τῆς Κωνσταντινπόλεως Μακεδονίᾳ καὶ τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι Σιωδῆς, καὶ τῆς ἀντιστάσεως τῆς Μακεδονίᾳ, καὶ περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπὶ Ἡλίας ἱεροσολύμων ἀνα-
θεματισμῶν τῶν Σεβήρης σιωδῶν, καὶ αὐτῆς, καὶ τῶν κοινοῦν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπ' Ἀμβρόσιου ἀπορῶ-
σεως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῶν σιωδῶν Τιμοθέως, καὶ τῆς ὑπὸ ἰωάννη Ἀλεξανδρείας ἐμποδισμῶς τῆς ἐς ἱερ-
σαλὴμ δόξη τῶν Αἰγυπτίων, καὶ περὶ τῆς μετὰ ἰωάννη διττῆς χειρουργίας τῆς Δικῆς, καὶ τῶν συμ-
βαίνων ὑπὸ τῆς λαῆς φόνων.

Σελίς 418 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς καθαρῆς Σεβήρης ὑπὸ τῆς Ἀπαμείας καὶ τῆς Ἀρεθῆς τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῆς τῆς
δόξης τῆς καθαρῆς ἐς χῆρας Σιδῆρας.

Σελίς 419 Σερὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν μετὰ Τιμόθεον πονηριῶν καὶ κακῶν τῆς Δικῆς κατὰ τῶν ὑπερβαλλόντων τῆς ἐν Χαλκηδόνι
Σιωδῆς, καὶ τῆς κατ' αὐτῇ ἐπαμείσεως τῆς λαῆς, καὶ τῆς γονομίας φόνων.

Σελίς 419 Σερὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς Δικῆς, ἡ Διᾶ τῶν τῶν τῆς πρὸς τῆς πρὸς τῆς ἐλεημοσύνης ἀργυρίων, καὶ τῆς
τῆς κοινοβιαρχῆς Θεοδοσίᾳ, ἐκνήσθη αὐτὴν τὴν Θεοδόσον ἐς τὴν Αἰρεσιν.

Σελίς 419 Σερὰ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὴν Δικῆν ὑπερβαλλόντων τῆς κοινοβιαρχῆς Θεοδοσίᾳ, καὶ τῆς κατὰ τὴν μὴ τιμῶν τὰς τέ-
σσας Σιωδῆς ἐπ' Ἀμβρόσιον ὑπ' αὐτῆς ἐκφωνήσεως ἀναθεματισμῶν, καὶ περὶ τῆς ἰσορῆς κύριδος κατὰ τὴν
Νισορίαν, Εὐτυχίαν, Διοσκῶν, καὶ Σεβήρης Αἰρεσῶν, τῶν ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σιωδῆς ἀναθεμασῶν,
τῆς μὴ ὑπόστασιν ἐν δύο φύσεσιν τὴν χεῖρον δογματιστάσας, καὶ περὶ τῆς δόξης τῆς ἀγίας Σάββας ἐς Εὐχαΐστιον
πρὸς τὴν Βασιλείαν ὑπὸ τῆς ἱεροσολύμων Ἡλίας, καὶ περὶ τῶν ἐπιπλάσεων χειρουργῶν Τιμοθέως Κωνσταν-
τινπόλεως πρὸς Ἡλίων ἱεροσολύμων καὶ Φλαυίαν Ἀντιοχείας, τὸ ὁρμόδον ὑπερβαλλόντων, καὶ ὅτι τὴν
ἱεροσολύμων Ἡλίων ὑπερβαλλόντων τῶν ἐν Χαλκηδόνι Σιωδῶν ψυδῶς ἐστὶ.

Σελίς 420 Σερὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ἐν Σιδῶνι Σιωδῆς, τῆς κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σιωδῆς Διᾶ τῆς πρὸς τὴν Βασιλείαν ἐπιχειρήσεως τῆς
Καυσαρίας Καππαδοκίας Σωτηρίᾳ, καὶ τῶν γονομίας φόνων ἐν αὐτῇ Διᾶ τῶν τῆς ἱεροσολύμων Ἡλίας καὶ τῆς
Αἰνῆς.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Δ'.

61

Ἀντιοχείας Φλαυιανῶν γραμμάτων πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ περὶ τῆς μετὰ τῷ Βασιλεῶς συμφιλίας τῆς ἁγίας Σάββα, καὶ περὶ ὧν ἔπε τῷ Βασιλεῖ, καὶ ὧν ἤκουσε παρ' αὐτῶ κατὰ τῶν Ἱερουσολύμων Ἡλία.

Σελίς 421 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῷ Βασιλεῶς Ἀναστασίῳ Δαδ' σωτηρίᾳ καὶ Ξοαῖα ἐξουσίας Φλαυιανῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἡλία Ἱερουσολύμων, καὶ Ἀπκαπασιῶς ἐν Ἀντιοχείᾳ Σεβήρῳ, καὶ περὶ χαρίσεως ἐν Ἱερουσολύμοις Ἰωάννη, καὶ ὧν σωζέβη τοῖς δυσὶν ἐξοριθεῖσι Πατριάρχασι τῇ πρὸς αὐτὴν τῷ Βασιλεῶς.

Σελίς 422 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῷ Δικέρῳ πᾶσαι τῶν Ἱερουσολύμων Ἰωάννη κοινωῆσαι Σιβήρῳ, καὶ ὧν ἐποίησεν ὁ Ἱερουσολύμων Ἰωάννης μετὰ Σάββα, Εὐθυμίου, καὶ τῶν λοιπῶν Μοναχῶν ἐπ' Ἐκκλησίας, παρόντος Ἱππατρίᾳ ἀνέψις τῷ Βασιλεῶς.

Σελίς 422 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον ἱκετικῆς ὑποβολῆς τῆς ἁγίας Σάββα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας πίστεως, καὶ ἀρέσεως τῶν ἐν Ἱερουσολύμοις.

Σελίς 423 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι τὸ μὴ δύναι Ἀποκριθῆναι τὸν Βασιλέα τῷ ἁγίῳ Σάββα, ἢ ἐξ αἰτίας τῶν πολεμίων Βαρβάρων, καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν σεβρότητος τῶν Ἱερουσολύμων Ἰωάννη, καὶ τῆς ἐνστάσεως αὐτῶ κατὰ τῶν Σεβτεριανῶν.

Σελίς 423 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς δευτέρας Ἀποδημίας τῆς ἁγίας Σάββα εἰς Βυζάντιον πρὸς τὸν Βασιλέα Δαδ' τὴν ἀνάγκην τῶν Χρυσαργυρῶν, καὶ τῆς πρὸ τῷ Βασιλεῶς ἀντιλογίας τῶν Αἰρετικῶν Μαρτύρων, καὶ ὧν πρὸς ἐφ' ἧς κατ' αὐτῶ ὁ ἅγιος.

Σελίς 423 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἐνεργηθέντων κατὰ τῷ Βασιλεῶς Ἀναστασίῳ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Δεναβίον Δεκάδος Βιταλιανῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ μέχρι τῶν Γαλατῶν μετὰ διωγμοῦ ἐλθόντος, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας πρὸς αὐτὸν ὑποχρέσεως μεθ' ὅρας τῷ Βασιλεῶς, καὶ αὐτῶς ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτῆς.

Σελίς 424 Σειρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς χειρωνακτικῆς τῶν Σαρακηνῶν Ἀρχηγῶν Ἀλαμεινδάρῳ, καὶ τῆς ἀσείας ἐλέγχσεως αὐτῶ πρὸς τῶν Σεβήρῳ Ἐπισκόπος.

Σελίς 424 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ις'.

Περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀνομβρίας μετὰ τῶν τῶν Ἱερουσολύμων Ἡλία ἐξορίαν.

Σελίς 424 Σειρά 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς ἐν Περσίᾳ τῇ τῷ Περσάρχῳ πρὸς ἐκκλησίᾳ γεγονότος θαύματος ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ὁ Περσάρχης πρὸς ἐκκλησίαν τῶν Ἰουδαίων καὶ Μαιμαχίων, τῶν πρὸ τῶν Χριστιανῶν πρὸς ἐκκλησίαν, καὶ μὴ διωκθέντων διενεργησάμενος ὁ πρὸς ἐκκλησίαν.

Σελίς 425 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς θανάτου τῷ Βασιλεῶς Ἀναστασίῳ τῷ Δικέρῳ, καὶ τῶν ὀπίσθεν ὧν πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς τελειότητος αὐτῶ οὐκ αὐτῶ ἐξοριθεῖς Πατριάρχαι, καὶ ὁ ἅγιος Σάββας.

Σελίς 425 Σειρά 25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Κατὰ παπιστῶν, μοναρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τὸν Πάπαν λεγόντων Δαδ' τὸ τῶν Πάπας Γελάσιον καὶ Ἀναστάσιον ἀφορίσαι τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον, καὶ περὶ Διόρρηξσεως τῆς μοναρχίας τῶν Πάπας Δαδ' πολεμίων τοιούτων, τῶν καὶ ὑπὸ Μοιχαίων γενονημένων.

Σελίς 426 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Ἀναστάσιον ἀκοινωνησίας τῶν Κληρῶν τῆς Ρώμης Δαδ' τὸ κοινωῆσαι αὐτὸν Ἀπκαίῳ καὶ Φωτεινῷ τοῖς Αἰρετικοῖς, καὶ τῶν κατὰ Ἀρεῖον θανάτου αὐτῶ ὅτι μαρτυρεῖ ἐπὶ μαρτύρων, καὶ ἐτέρων πολεμίων, ἐξ ὧν δέκνεται καθ' ἑαυτοῦ τὸν μοναρχικὸν ἀξίωμα τῶν Παπῶν.

Σελίς 426 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ πρὸς χαρίσεως ἀποθημερῶν δύο Παπῶν Ρώμης Λαυρεντίῳ καὶ Συμμάχῳ, καὶ τῆς δι' αὐτῶν γυναικὸς συγχύσεως καὶ φόρων, καὶ τῆς Δαδ' Τοπικῆς Συνόδου κυρώσεως τῆς ἐνὸς καὶ ἐξουσίας τῶν ἐτέρων, ἐξ ὧν δέκνεται πᾶς Πάπας Ρώμης ὑπὸ τῶν Συμώδων.

Σελίς 427 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι οὐκ ἐπὶ τῶν Μακεδόνων Κωνσταντινουπόλεως πρὸς αὐτὸν τὸν Ρώμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ παπισταὶ ὅτι τῶν Συμώδων αὐτὸν εἶναι λέγοντες, ἐλέγχονται ἐνταῦθα ψάλλον.

Σελίς 427 Σειρά 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι καὶ ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ παπισταὶ γραμμάτων τῷ Πάπᾳ Ὀρμόδῳ ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν Καππάδοκα νεοετηκῶν, καὶ τοὺς δέκνυνται ψάλλοντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν χρόνων, αἰτιάζονται τὸ μοναχικὸν τῶν Ῥώμης, ὅς γὰρ ὦν ὁ Ῥώμης, οὗτος ἐστὶ Σωμὸς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Σωμῶδον.

Σελίς 428 Σελῆς 12

Εὐξείνως Λέσχῃ
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυροπόλεως